Nr. 2. Warszawa, dnia 29 lutego 1928 r. Rok IX.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARSZAWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Warszawski Urząd Wojewódzki, Warszawa, Al. Ujazdowska 5
Telefon redakcji: 243-35, administracji: 243-32. Konto czekowe w P. K. O.: Nr. 30-177.

Prenumerata roczna 20 zł.

Cena jednego egzemplarza 3 zł. Wychodzi ostatniego dnia każdego miesiąca.

BONI CIVIS EST LEGES NOSSE IISQUE OBTEMPERARE.

TREŚĆ:

19.

Obwieszczenie Wojewody Warszawskiego w sprawie spisów ewidencyjnych budowli zabytkowych na terenie Wojew. Warszawskiego.

Na zasadzie art. 5, 7 i 11 Dekretu o opiece nad zabytkami sztuki i kultury (Dziennik Praw, Nr. 16, poz. 36, 1918) oraz reskryptu Ministerstwa W. R. i O. P. z dn. 13 marca 1925 r. Nr. 531 (V. PZ/25), podaję niniejszem do wiadomości, że wymienione poniżej budowle uznane zostały za objekty zabytkowe, i jako takie pozostają pod rygorem konsekwencyj prawnych, przewidzianych w art. 34 wspomnianego Dekretu. Wyszczególnione budowle nie mogą być burzone, niszczone, przerabiane, rekonstruowane, zdobione lub uzupełniane, nawet instalacjami, bez uprzedniego mojego zezwolenia. Takież zezwolenie jest nieodzownem przy wszelkich zmianach, przeprowadzanych w najbliższem otoczeniu wymienionych budowli zabytkowych:

Pow. Błoński: 1) Miedniewice, kościół par. pod wezw. Nawiedzenia NMP.

Pow. Ciechanowski: 1) Ciechanów, kośc. par. pod wezw. Narodzenia NMP.
2) Ciechanów, kościół poaugustjański, pod wezw. Nawiedzenia NMP.
3) Gołymin, kościół paraf. pod wezwan. św. Jana Chrzciciela.
4) Krasne, kośc. par. p. w. Podniesienia Krzyża św.
5) Węgrzynowo, kośc. par. pod wezw. Ducha św.

Pow. Gostyniński: 1) Białotarsk, kośc. par. drewniany pod wezw. Podniesienia Krzyża św.
2) Luszyn, kościół paraf. pod wezw. św. Stanisława.
3) Trębki, kościół paraf. pod wezw. św. Stanisława.

Pow. Grójecki: 1) Chynów, kościół par. drewn. pod wezw. św. Trójcy.
2) Jasieniec, kośc. par. pod wezw. św. Ducha.
3) Tarczyn, kośc. par. pod wezw. św. Mikołaja.
4) Warka, kościół par. pod wezw. św. Mikołaja.

Pow. Kutnowski: 1) Głogowiec, kośc. paraf. pod wezw. św. Narodzenia MB.
2) Oporów, kościół paraf. pod wezw. św. Marcina.
3) Orłów, kościół paraf. p. w. Bożego Ciała.

Pow. Lipnowski: 1) Lipno, kośc. par. pod wezw. Wniebowzięcia NMP.

Pow. Łowicki: 1) Bielawy, kośc. par. pod wezw. Nawiedzenia NMP.
2) Bolimów, kośc. par. pod wezw. św. Trójcy.
3) Bolimów, kośc. filjal. pod wezw. św. Anny.
4) Chruslin, kościół par. pod w. św. Michała.
5) Oszkowice, kościół paraf. pod wezw. św. Marcina (drewniany).
6) Pszczonów, kościół paraf. pod wezwaniem św. Doroty.
7) Sobota, kośc. par. pod wezw. św. Piotra i Pawła.

Pow. Makowski: 1) Maków, kościół paraf. pod wezwaniem Bożego Ciała.

Pow. Mińsko-Maz. 1) Cegłów, kościół paraf. pod wezw. św. Jana Chrzciciela.

Pow. Mławski: 1) Szreńsk, kościół paraf. pod wezw. św. Wojciecha.

Pow. Nieszawski: 1) Bądkowo, kościół par. pod wezw. św. Mateusza.
2) Nieszawa, kościół farny pod wezwaniem św. Jadwigi.
3) Raciążek, kościół par. pod wezw. św. Hieronima.
4) Radziejów, kościół par. pod wezw. Wniebowzięcia NMP.
5) Radziejów, kościół po-franciszkański pod wezw. Znalezienia Krzyża św.
6) Służewo, kościół paraf. pod wezw. św. Jana Chrzciciela.

Wykaz powyższy nie obejmuje wszystkich budowli zabytkowych, znajdujących się na terenie Województwa Warszawskiego. Ciąg dalszy podany zostanie do wiadomości w terminie późniejszym.

w. z. Wojewoda:
(—) St. Łopatto.

Warszawa, dn. 25.II.1928 r.
L. AD. 1126/IV.

20.

Okólnik Wojewody Warszawskiego w sprawie kredytu dla drobnego rzemiosła i przemysłu.

Do wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych oraz Panów Prezydentów miast wydzielonych na terenie Województwa Warszawskiego.

Zawiadamiam Pana Przewodniczącego, że Bank Gospodarstwa Krajowego wszczął akcję w kierunku przyznawania za pośrednictwem komunalnych kas oszczędności (powiatowych i miejskich) krótkoterminowych kredytów dla rzemiosła oraz drobnego przemysłu, bądź za zabezpieczeniem wekslowem (weksel kaucyjny), bądź też w formie wkładek na książeczki oszczędnościowe. Kredyty te mają być spłacane w równych kwartalnych ratach w ciągu 10 kwartałów, przy oprocentowaniu 9%.

Załączając odpis odnośnej uchwały Dyrekcji Banku Gospodarstwa Krajowego oraz odpis okólnika tegoż Banku z dnia 6 lutego r.b., skierowanego do wszystkich Oddziałów B.G.K. w powyższej sprawie, proszę Pana Przewodniczącego (Prezydenta) o zaznajomienie się z treścią tych pism i o spowodowanie, by wymienione komunalne kasy oszczędności w możliwie najkrótszym czasie zwróciły się za mojem pośrednictwem do Oddziałów B.G.K. o przyznanie pożyczki.

Jednocześnie zarządzam utworzenie przy komunalnych kasach oszczędności komitetów opinjodawczych, z udziałem przedstawicieli miejscowych rzemiosł i drobnego przemysłu w składzie conajmniej 5 członków, których zadaniem będzie wydawanie opinji co do przyznawania wzmiankowanych kredytów poszczególnym kredytobiorcom.

Celem skoordynowania prac wspomnianych komitetów z Oddziałami B. G. K. poza siedzibą tych Oddziałów, uważam za rzecz pożądaną, by przewodnictwo w Komitetach zorganizowanych przy powiatowych kasach oszczędności spoczęło w rękach P. P. Starostów względnie ich zastępców, zaś — Komitetach przy miejskich kasach oszczędności w ręku P. P. Prezydentów (burmistrzów), którzy w tej akcji występować będą w charakterze reprezentantów Centrali Banku Gospodarstwa Krajowego.

Z uwagi na to, że współpraca czynników administracyjnych zapewnić powinna całej tej akcji sprężystość, celowość oraz szybkość jej przeprowadzenia, proszę Pana Przewodniczącego (Prezydenta) o specjalne zainteresowanie się omawianą akcją, — gdyż od sposobu umiejętnego jej pokierowania zależeć będzie zrealizowanie właściwej intencji Rządu otoczenia drobnego rzemiosła i przemysłu szczególną opieką.

O wykonaniu tudzież o przebiegu organizacji i wyników tej akcji — Pan Przewodniczący (Prezydent) przedłoży mi stosowne sprawozdanie.

Sejmiki oraz Rady Miejskie miast niewydzielonych nieposiadające komunalnych kas oszczędności powinny ubiegać się o uzyskanie powyższych kredytów bezpośrednio lub za pośrednictwem Spółdzielczych Banków Ludowych, w tym ostatnim jednak wypadku po uzyskaniu uprzedniej mej zgody. W tych wypadkach należy dać zobowiązania do wydawania tych kredytów na cele i według zasad zawartych w uchwale Dyrekcji B. G. K.

Równocześnie zaznaczam, że w obrębie tych powiatów, na które rozciąga się działalność Oddziałów B.G.K., zgłoszenia o przyznanie wzmiankowanych kredytów, celem przyśpieszenia tej akcji, mogą być przesłane bezpośrednio do odnośnych Oddziałów B. G. K., jednak z równoczesnem zawiadomieniem o tem mnie, gdyż do akcji otoczenia opieką drobnego rzemiosła i przemysłu przywiązuję szczególne znaczenie i chce być wyczerpująco poinformowany o jej przebiegu i wynikach.

Wojewoda:
p. o. (—) *S. Twardo.*

Warszawa, dn. 28.II.1928 r.
L. SM. 885/I.

UCHWAŁA DYREKCJI

z dn. 1.II. 1928 r. w sprawie Komunalnych Kas Oszczędności i Kredytów dla rzemiosła.

1) Dla Komunalnych Kas Oszczędności, Pożyczk. Kas Rzemieślniczych i Rzemieślniczych Spółdzielni kredytowych obniża się stopę procentową w dyskoncie weksli do 8% p. a. począwszy od dnia 11 lutego r. b.

2) Weksle rzemieślnicze mogą być dyskontowane z terminem płatności do 6-ciu miesięcy.

3) Zakład Centralny przyznawać będzie poszczególnym Kasom Oszczedności krótkoterminowe kredyty, bądź w formie kredytów terminowych, na podkład weksla kaucyjnego, — o ile Komunalny Związek poręczający w myśl statutu Kasy gwarantuje za wszelkie zobowiązania Kasy,— bądź w formie wkładek na książeczki oszczędnościowe, — o ile gwarancja Związku poręczającego w myśl statutu dotyczy tylko wkładów oszczędnościowych.

Kredyty te udzielane będą na 10 kwartałów, przy oprocentowaniu 9% p. a., spłacalne w równych ratach kwartalnych.

Z kredytów tych mogą korzystać tylko rzemiosła i drobny przemysł. Przy Komunalnych Kasach Oszczędności utworzy się Komitet dla rozdziału tych kredytów krótkoterminowych z udziałem rozmaitych przedstawicieli rzemiosła pod przewodnictwem Delegata BGK. Komitet ten będzie rozpatrywać odnośne podania i propozycję co do rozdziału kredytu przedkładać będzie Zarządowi Komunalnej Kasy Oszczędności.

4) Dla celów krótkoterminowych kredytów omówionych w p-cie 3-im przyznaje się kontyngent kredytu narazie w wysokości zł. 2.000.000.

Za zgodność odpisu

7.II. 1928 r. (podpis:)

BANK GOSPODARSTWA KRAJOWEGO.

Warszawa, dn. 6 lutego 1928 r.

L. 2512/Dep. III/1/G.
Wydz. Kom. Kas Oszczęd.

Okólnik Nr. 393 do wszystkich Oddziałów B. G. K. w sprawie: kredytów dla Komunalnych Kas Oszczędności oraz dla rzemiosła.

Niniejszem zawiadamiamy, że na posiedzeniu swem w dniu 1 lutego r. b. uchwaliła Dyrekcja co następuje:

1) Dla Komunalnych Kas Oszczędności, Pożyczkowych Kas Rzemieślniczych i Rzemieślniczych Spółdzielni Kredytowych obniża się stopę procentową w dyskoncie weksli do 8% p.a. począwszy od dnia 11 lutego r. b.

2) Weksle rzemieślnicze mogą być dyskontowane z terminem płatności do 6-ciu miesięcy.

3) Zakład Centralny przyznawać będzie poszczególnym Kasom Oszczędności krótkoterminowe kredyty, bądź w formie kredytów terminowych, na podkład weksla kaucyjnego, — o ile Komunalny Związek poręczający w myśl statutu Kasy gwarantuje za wszelkie zobowiązania kasy, — bądź w formie wkładek na książeczki oszczędności,—o ile gwarancja związku poręczającego w myśl statutu Kasy dotyczy tylko wkładów oszczędnościowych.

Kredyty te udzielane będą na 10 kwartałów przy oprocentowaniu 9% p. a. spłacalne w równych ratach kwartalnych.

Z kredytów tych mogą korzystać tylko rzemiosła i drobny przemysł. Przy Komunalnych Kasach Oszczędności utworzy się Komitet dla rozdziału tych kredytów krótkoterminowych z udziałem rozmaitych przedstawicieli rzemiosła pod przewodnictwem Delegata B. G. K. Komitet ten będzie rozpatrywać odnośne podania i propozycje co do rozdziału kredytu przekładać będzie Zarządowi Komunalnej Kasy Oszczędności.

4) Dla celów krótkoterminowych kredytów omówionych w punkcie 3-im przyznaje się kontyngent kredytu narazie w wysokości zł. 2.000.000.

W związku z tą uchwałą wyjaśniamy, że rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z 7/VI.1927 r. o prawie przymusowem (Dz. Ust. R. P. Nr. 53 z 15/VI.1927 r. poz. 468) podaje w art. 142 pojęcie rzemiosła. W myśl postanowień tego przepisu za rzemiosła uważa się pewne szczegółowo wymienione w art. 142 rodzaje przemysłu, o ile nie są prowadzone sposobem fabrycznym. Wyjaśniamy dalej, że za zakłady rzemieślnicze należy uważać te rodzaje przemysłu, wyszczególnione w art. 142 powołanego rozporządzenia, które zatrudniają do 20 ludzi, przy pomocy siły mechanicznej nie większej od 10 HP.

Za rzemieślnicze spółdzielnie kredytowe należy uważać te spółdzielnie, których skład członków obejmuje przeważnie rzemieślników wzg. działalność obliczona jest przeważnie na pomoc dla rzemieślników.

Co się tyczy kredytu krótkoterminowego na 10 kwartałów, to kredyt ten będzie przyznawany przez Zakład Centralny poszczególnym Komun. Kasom Oszczędności (miejskim względnie powiatowym) dla pomocy rzemiosła i drobnego przemysłu. Podkreślamy, że kredyty te mają swój specjalny cel pomocy dla rzemiosła i drobnego przemysłu.

Przyznanie kredytu nastąpi na wniosek oddziału do którego o kredyt Komunalne Kasy oszczędności powinny się zwrócić. We wniosku prosimy podać uzasadnienie proponowanej kwoty.

Techniczne przeprowadzenie tego kredytu j. w. należeć będzie do Oddziałów.

PP. Kierownicy Oddziałów wejdą natychmiast w porozumienie z Komunalnemi Kasami Oszczędności (miejskie wzgl. powiatowe), zawiadamiając je o możliwości i warunkach przyznania takiego kredytu.

Jeżeli statut Komunalnej Kasy Oszczędności przewiduje gwarancję Komunalnego Związku poręczającego za wszelkie zobowiązania Kasy, kredyt ten udzielony będzie na podkład weksla kaucyjnego Komunalnej Kasy Oszczędności z żyrem organu stanowiącego Komunalnego Związku poręczającego, jeżeli zaś Statut Kasy przewiduje gwarancję tylko za wkłady oszczędnościowe, kredyt będzie przyznany pod formą lokaty na książeczkę oszczędności.

Książeczka oszczędności ma być wystawiona na Bank Gospodarstwa Krajowego, Oddział za zastrzeżeniem, że kapitał nie może być bezpośrednio podjęty, a tylko przekazany do B.G.K. za pisemnem firmowo podpisanem zawiadomieniem. Wypłata udzielonego kredytu pod formą lokaty nastąpi po przekazaniu książeczki.

Dokumenty zabezpieczające udzielony kredyt (weksle kaucyjne względnie książeczki oszczędnościowe) pozostają w przechowaniu Oddziału.

Udzielony kredyt tak pod formą wkładek na książeczkę oszczędności, jak i na podkład weksla kaucyjnego będzie oprocentowany na 9% w stosunku rocznym, przyczem przy kredycie na podkład weksla odsetki będą pobierane zgóry zaś przy kredycie pod formą wkładu oszczędnościowego z dołu, z końcem okresu obrachunkowego danej Kasy w ten sposób, że Komunalna Kasa Oszczędności będzie odsetki gotówkowe przekazywać do B. G. K.

Udzielony kredyt winien być spłacony w ratach co 3 miesiące licząc od daty zaciągnięcia kredytu—czy to na podkład weksla, czy pod formą wkładu oszczędnościowego — po 1/10 zaciągniętego kredytu.

B. G. K. jednak zastrzega sobie prawo wypowiedzenia przyznanego kredytu każdej chwili na 3 miesiące naprzód w całości lub części.

Celem należytego rozdziału udzielonego kredytu utworzone zostaną przy Zarządzie Komunalnych Kas Oszczędności, Rzemieślnicze Komitety Opinjodawcze, w składzie conajmniej 5 członków, przedstawicieli rozmaitych gałęzi rzemiosła pod przewodnictwem delegata B. G. K.

W siedzibie Oddziału przewodniczącym takiego Komitetu może być Kierownik Oddz. wzgl. przez niego delegowany starszy urzędnik Oddziału, zaś poza siedzibą Oddziału Kierownik Oddziału B. G. K. zwróci się o przyjęcie zastępstwa do Starosty wzgl. Burmistrza, lub też przez tych delegowanych osób. Odnośnie Komitetów w siedzibie Oddziału mogą pp. Kierownicy zwrócić się o przyjęcie zastępstwa do Województwa wzgl. Starostwa.

Nawiązując do naszego okólnika w sprawie współpracy z czynnikami administracji państwowej PP. Kierownicy Oddziałów poinformują odnośne czynniki administracyjne o uruchomieniu krótkoterminowych kredytów dla rzemiosła, oraz poinformują ich o akcji B. G. K. z prośbą o współpracę w Komitetach Opinjodawczych, oraz o wywarcie pewnego wpływu na Komunalne Kasy Oszczędności w kierunku odpowiedniego wykorzystania tego kredytu.

Podkreślamy, że zależy nam na bardzo szybkim przeprowadzeniu tej akcji i spodziewamy się, że najpóźniej do dnia 20 lutego kredyty te będą już uruchomione przez Komunalne Kasy Oszczędności.

Zwracamy więc uwagę na konieczność szybkiego przeprowadzenia tej akcji, pośpiech nie może jednak wpłynąć na odpowiednie i należyte przeprowadzenie.

Odbiór niniejszego okólnika prosimy nam potwierdzić.

Bank Gospodarstwa Krajowego

(—) Podpis (—) Podpis

21.

Okólnik Wojewody Warszawskiego w sprawie kredytów na odbudowę.

Do Panów Starostów Województwa Warszawskiego.

W dzienniku Ustaw R. P. Nr. 111 poz. 946 z 30.XI.27 r. ogłoszone zostało rozporządzenie Nr. 4 Min. Robót Publ. i Skarbu w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości w sprawie wykonania ustawy z dnia 6.V.1924 r. o pomocy państwowej na odbudowę budynków zniszczonych przez wojnę. Z zarządzenia powyższego wynika, iż pożyczki udzielone na odbudowę na zasadzie ustawy z dnia 6.V.1924 r. (Dz. U. 49 poz. 492) będą wypłacane tylko w dwu ratach.

W Monitorze Polskim z dnia 6.XII.1927 r. Nr. 279 poz. 764 ogłoszone zostało zarządzenie Min. Skarbu w porozumieniu z Min. Rob. Publ. w przedmiocie zmiany § 9 regulaminu dla Powiatowego Banku Rolnego w tym kierunku, że pożyczkobiercy, zaciągający pożyczki, nie przekraczające kwoty 1.500 zł. zwolnieni są od obowiązku dokonania wpisu hipotecznego. Pożyczkobiercy, zaciągający pożyczkę na odbudowę, którzy posiadają hipotekę uregulowaną, wolni są przeto od obowiązku dokonania wpisów hipotecznych, o ile zaciągają pożyczkę do wysokości 1.500 zł.

Na powyższe zarządzenie, mające na celu przyśpieszenie i ułatwienie akcji odbudowy, zwracam uwagę PP. Starostów.

Jednocześnie komunikuję, że na podstawie dokonanych lustracji referatów odbudowy stwierdzono w Starostwach następujące usterki:

1) Brak ewidencji w niektórych Starostwach odnośnie kredytów otwartych w Państwowym Banku Rolnym, co powoduje zupełną dezorjentację co do kredytów otwartych, uruchomionych, wypłaconych, zarezerwowanych na następne raty oraz będących do dyspozycji.

2) Skrypty dłużne, przekazywane Państwowemu Bankowi Rolnemu są często nieformalnie zestawione, co powoduje przewlekłą korespondencję, celem uzupełnienia, a w następstwie ogromne opóźnienie wypłaty przyznanej pożyczki.

Zwracam uwagę na ścisłe przestrzeganie przepisów, zawartych w regulaminie dla Państwowego Banku Rolnego, ogłoszonym w Monitorze Polskim z dnia 30.IX.1924 r. Nr. 224 poz. 687.

3) Między datą powzięcia uchwały, przyznającej pożyczkę, a datą przekazania Powiatowemu Bankowi Rolnemu odnośnych dokumentów upływa często dłuższy okres czasu.

Zwracam uwagę na powyższą niewłaściwość i polecam by na przyszłość odnośne dokumenty były w ciągu miesiąca w komplecie przesyłane Państwowemu Bankowi Rolnemu do wypłaty. O ile opóźnienie nastąpiłoby z winy poszkodowanego, należy pożyczkę przyznać innemu poszkodowanemu.

4) Polecam udzielać pożyczek tylko tym poszkodowanym, którzy nie mają domów. Po zaspokojeniu w powiecie tych poszkodowanych można udzielać pożyczek na odbudowę budynków gospodarczych.

Wysokość pożyczki na odbudowę domu winna być w granicach kosztów budowy przy uwzględnieniu pracy poszkodowanego przy budowie i winna wynosić zależnie od stosunków lokalnych od 1.000—1.500 zł., zaś wyjątkowo powyżej 1.500 zł., nie wyżej jak do 3.000 zł., a to w wypadku stwierdzenia wyjątkowej potrzeby (sieroty małoletnie, inwalidzi lub wdowy).

5) Ilość drzewa przyznanego na odbudowę waha się od 120 m^3 do 4 m^3. W powiatach lesistych ilość drzewa na odbudowę domu nie powinna być większa jak 50 m^3, w innych powiatach nie wyżej 30 m^3.

Na budynki gospodarcze wydatek drzewa winien mieć miejsce w granicach zaspokojenia potrzeb, złączonych z odbudową domów mieszkalnych.

6) Podania poszkodowanych winny być badane na miejscu, gdyż używanie do powyższych celów Posterunków Pol. Państw. przedłuża akcję odbudowy.

Przy badaniach stanu odbudowy należy uwzględnić całe wioski. Również przed wypłatą drugich rat należy stwierdzić celowość użycia wypłaconej pożyczki.

7) Skrypty dłużne wraz z odnośnemi dokumentami winny być przesyłane do Banku partjami, celem szybszego ich załatwienia.

8) Powyższe zarządzenia PP. Starostowie zainteresowanych powiatów winni podać do wiadomości gminom.

W o j e w o d a

p. o. (—) *S. Twardo*

Warszawa, dn. 7.II.1928 r.

L. AD 247/XII.

22

Okólnik Wojewody Warszawskiego w sprawie urządzania gnojowisk i miejsc ustępowych.

Do Wszystkich Panów Starostów i Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Wojew. Warszawskiego.

Ze względów na stan sanitarny w kraju i na potrzeby rolnictwa na podstawie, zatwierdzonego dekretem Naczelnika Państwa z dnia 7 lutego 1919 r. rozporządzenia budowlano-policyjnego dla wsi z listopada 1917 r., a następnie zmienionego częściowo Ustawą z dn. 18.VII. 1924 r. oraz rozporządzenia Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemjami z dn. 10 czerwca 1921 r. polecam załączoną obok instrukcję w sprawie urządzenia odpowiednich gnojowisk i ustępów w gospodarstwach wiejskich w celu racjonalnego przechowywania nawozu zwierzęcego i odchodów ludzkich odpowiednio spopularyzować wśród ludności rolnej za pośrednictwem instruktorów rolnych. Ci ostatni przy zwiedzaniu gospodarstw i podczas pogadanek rolniczych na zebraniach winni zainteresować w tym kierunku rolników, zwracając ich uwagę na korzyści, jakie osiągnąć mogą z gospodarstwa przez umiejętne wykonywanie zawartych w instrukcji wskazówek.

Wskazanem jest wstawienie do budżetu Związków Komunalnych na 1928/9 r. odpowiednich sum na urządzenie przynajmniej po jednem wzorowem gnojowisku i wzorowem ustępie na terenie każdego powiatu, a szczególniej przy ludowych szkołach rolniczych, ogniskach kultury rolniczej i fermach rolnych.

Wojewoda:

(—) *S. Twardo*

Warszawa, dn. 26.I. 1928 r.
L. R. 2535/24/R

INSTRUKCJA
w sprawie urządzenia gnojowisk i ustępów w gospodarstwach wiejskich.

I. Nawóz z pod inwentarza winien być albo utrzymywany stale pod inwentarzem w stajniach i chlewach, o ile rozmiary i konstrukcja budynków na to pozwalają, albo też przechowywany w specjalnie na ten cel przygotowanych gnojowiskach.

Przy przechowywaniu obornika w budynkach, te ostatnie winne być skonstruowane w ten sposób, aby gnojówka nie wyciekała nazewnątrz pod przyciesiami i nie rozlewała się po podwórzu, a natomiast za pomocą specjalnie przeprowadzonego na dnie budynku i odpowiednio uszczelnionego rowka ściekała do urządzonego na ten cel poza budynkiem zbiornika - studzienki. Dno studzienki winno być niższe od dna budynku, przypuszczalnie o 1 metr i ubite gliną lub wycementowane, przyczem wierzch winien być szczelnie zakryty. Zbiornik można zrobić z kręgów betonowych, używanych do budowy studni albo też z beczki mocnej i szczelnej. Zbierającą się gnojówkę wskazanem jest polać nawóz tuż przed wywiezieniem go w pole lub rozlać ją bezpośrednio po polu. Dla lepszej konserwacji nawozu wskazanem jest posypywanie go co pewien czas suchym torfem; nawóz koński i świński w celu lepszego go przechowania i zapobieżenia szybkiemu rozkładowi należy jaknajczęściej wyrzucać do obory i tam go równomiernie rozrzucać po nawozie bydlęcym.

W razie niemożności z tych, czy innych względów utrzymywanie obornika w budynkach, należy obowiązkowo urządzić racjonalne gnojowisko.

Pod gnojowisko wybiera się miejsce suche, w pobliżu budynku inwentarskiego, od północnej strony i jeżeli można ocienione drzewami, w odległości conajmniej 10 mtr. od domów mieszkalnych, studni, rowów i drogi i 3 mtr. od granicy sąsiedzkiej.

Rozmiar gnojowiska określa się w stosunku do ilości inwentarza, licząc po 4 m. kw. na każdą dużą sztukę. Najlepsza forma — wydłużony czworobok, w kątach zaokrąglony.

Miejsce, obrane na gnojowisko, pogłębia się na 1 mtr. tak, żeby przekrój dna był nieco mniejszy od przekroju górnego. Dno i boki wykładać należy cegłą lub kamieniani, położonemi na warstwie ubitej, tłustej gliny o grubości 15 do 20 cm. Ponad powierzchnią ziemi boki gnojowiska wyciągnąć do wysokości 50 cm. Dno gnojowiska powinno być z obu stron lekko pochylone ku środkowi, przez który przebiega rowek, odprowadzający zbierający się płyn do studzienki, umieszczonej tuż przy gnojowisku i urządzonej, jak to wskazane przy przechowywaniu nawozu w budynkach.

Na tak urządzone gnojowisko należy wywozić nawóz z budynków inwentarskich, natychmiast go rozrzucając i co pewien czas przesypując torfem, liśćmi suchemi, śmieciami. Obornik na gnojowisku winien być dobrze udeptany. W tym celu pożądanem jest wypędzenie na gnojowisko na parę godzin bydła lub koni, najlepiej młodzieży. Gnojowisko winno być ogrodzone.

Zbierającym się w studzience płynem należy w miarę potrzeby polewać nawóz na gnojowisku, utrzymując go w stanie miernej wilgotności: nawóz nie powinien być ani za suchy, co się przepala, ani za mokry, bo przy nadmiarze wilgoci organiczne części nawozu torfieją.

Przy niniejszem załącza się szkic gnojowni.

II. W każdej zagrodzie obowiązkowo winno być urządzone stałe miejsce ustępowe dla odchodów ludzkich, budowa którego nakazana została rozporządzeniem budowlano - policyjnem z r. 1917 oraz zarządzeniom P. Ministra Spraw Wewnętrznych.

Miejscem najodpowiedniejszem na ustęp będzie miejsce obok gnojowiska poza stajnią i chlewami w odległości od domów mieszkalnych, studni, dróg i granic sąsiedzkich, wskazanej dla gnojowisk.

Szkic projektu dołącza się.

W ramach tego projektu każdy gospodarz winien zbudować ustęp, odpowiadający jego środkom materjalnym.

Ustęp winien składać się z 2 zasadniczych części:

a) z budynku, czy to murowanego, czy drewnianego, czy ze ścianami, oplecionemi chróstem i

b) z drewnianego, zbitego z desek na zakładkę i wybitego wewnątrz blachą lub wysmołowcowanego wózka na 2 kółkach z dwoma dyszelkami wdg. załączonego szkicu.

Zbierające się w wózku odchody obowiązkowo powinno się co pewien czas przesypywać torfem, śmieciami lub liśćmi suchemi i dla tego celu w ustępie winna się znajdować skrzynka, zawierająca odpowiedni materjał do posypywania.

Traktowane w sposób powyższy odchody ludzkie, wytwarzając większą ilość nawozu, nie wywołują obrzydzenia przy manipulacji z niemi, nie wydając prawie żadnego odoru.

Po napełnieniu wózka do $^3/_4$ objętości zawartość jego należy wywieźć na gnojowisko i starannie rozrzucić, przykrywając ją nawozem stajennym; w razie braku gnojowiska, zawartość wózka winna być wywieziona na pole, do ogrodu pod drzewka lub na kompost pod warzywa w zależności od miejscowych warunków gospodarczych.

Dno pod wózek w ustępie należy wyłożyć cegłą lub kamieniami z niewielkim spadkiem w stronę pola dla łatwiejszego wyciągnięcia napełnionego wózka.

Gnojowiska i ustępy, urządzone w myśl niniejszej instrukcji i starannie utrzymywane, będą najzupełniej odpowiadać wymaganiom sanitarnym a zapobiegając jednocześnie stratom, wynikającym z nieumiejętnego przechowywania odchodów ludzkich i zwierzęcych dodatnio wpłyną na podniesienie dochodu z gospodarstwa przez zwiększenie jego siły nawozowej. Wdg. dokonanych obliczeń odchody roczne jednej rodziny, składającej się z 8 osób, wystarczą na wynawożenie 1 morgi ziemi.

Naczelnik Wydziału Rolnictwa:
(—) *Z. Pomianowski.*

23.

Okólnik Wojewody Warszawskiego w sprawie aparatów zręczności.

Do Panów Starostów Województwa Warszawskiego.

Doszło do mej wiadomości, że niektórzy P.P. Starostowie udzielili pozwoleń na zawieszenie w lokalach publicznych (kinach, cukierniach, restauracjach) t. zw. aparatów zręczności. Konstrukcja ich jest mniej więcej następująca: moneta wrzucona do aparatu wywołuje ruch metalowej kulki, osoba zaś, próbująca swej zręczności, przez odpowiednie manewrowanie figurką, mającą najczęściej postać arlekina z czapką lub kieliszkiem w ręku, stara się, aby kulka wpadła do tej czapki lub kieliszka, gdy grającemu uda się taki manewr, z aparatu automatycznie wypada kilka monet, w przeciwnym razie moneta pozostaje w aparacie.

Zważywszy,

1) że aparaty takie nie mają bynajmniej na celu ani wyrobienia, ani istotnej próby zręczności, lecz obliczone są na zysk przedsiębiorcy, gdyż dokonanie szczęśliwego manewru udaje się b. rzadko;

2) że aparaty takie, dające pozornie możność łatwego zdobycia pieniędzy, wciągają w te „próby zręczności“ różne osoby, które w rezultacie pozostawiają w aparatach większe lub mniejsze kwoty pieniędzy; w ten sposób aparaty te stają się dostępną dla każdego szkołą hazardu;

3) że z aparatów tych najczęściej korzysta młodzież szkolna i rzemieślnicza, która z natury rzeczy łatwiej ulega pokusie próbowania swej zręczności, w rezultacie zaś zgrywa się i wciąga w niezdrową grę hazardu;

4) że napisy rzekomo ostrzegawcze, umieszczone niekiedy przy aparatach, w rodzaju „dla młodzieży zakazane”, „dla niezręcznych zakazane”, wywołują oczywiście wprost odmienny skutek, jak to stwierdziły podobnego rodzaju napisy przy reklamowaniu obrazów kinowych;

5) że aparaty takie, zawieszone w lokalach publicznych, często skupiają dokoła siebie większe lub mniejsze grupy gości, którzy tamują przejście i zakłócają spokój publiczny;

6) że na szkodliwe skutki tych aparatów zwracały już uwagę niektóre instytucje społeczne, zakłady naukowe i fabryczne, podkreślając ich demoralizujące wpływy na młodzież szkolną i pracowników fabrycznych.

7) że wobec powyższego aparaty takie należy uznać za szkodliwe z punktu widzenia dobra i porządku powszechnego.

Na zasadzie art. 22 rozp. wykon. do Ustawy „o organizacji władz II-ej instancji“ (Dz. Ust. Nr. 90, poz. 490 ex 1919) polecam P.P. Starostom wszystkie dotychczas wydane pozwolenia na zawieszenie w lokalach publicznych t. zw. „aparatów zręczności“ bezzwłocznie cofnąć, zawieszone aparaty do czasu ich usunięcia opieczętować i na przyszłość nie wydawać pozwoleń na ich zawieszanie w lokalach publicznych.

Wojewoda:
w z. (—) *St. Łopatto.*

Warszawa, dn. 8.II.1828 r.
L. AD. 918/XV.

24

Okólnik Wojewody Warszawskiego w sprawie zaliczania służby wojskowej do wysługi emerytalnej.

Panom Naczelnikom Wydziałów, Panu Dyrektorowi Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych, Panom Starostom Województwa Warszawskiego, Państowym Urzędom Pośrednictwa Pracy i Panom Komisarzom Ochrony Lasów w Grodzisku, Sierpcu i Włocławku.

Poniższe przesyłam do wiadomości oraz zakomunikowania podwładnemu personelowi.

Wojewoda:

w. z. (—) *St. Łopatto*

Warszszawa, dnia 25 stycznia 1928 r.

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr. O. P. 710/1. R.
Przedmiot: Zaliczanie służby wojskowej do wysługi emerytalnej.

OKÓLNIK Nr. 16.

Do Wszystkich P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i P. Komendanta Głównego Policji Państwowej.

W celu jednolitego stosowania postanowień ustawy emerytalnej z dn. 11 XII. 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 6, poz. 46, jej uzupełnień oraz okólnika Prezydjum Rady Ministrów z dnia 30.IV. 1925 r. Nr. 5885) podanego Panom do wiadomości okólnikiem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 14. VII. 1925 r. Nr. 71 (A. R. 4707) w sprawie zaliczania funkcjonarjuszom polskim do wysługi emerytalnej służby wojskowej tak polskiej, jak i pełnionej w państwach zaborczych, Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Prezydjum Rady Ministrów oraz Ministerstwem Spraw Wojskowych pismem okólnem z dnia 13 stycznia 1928 r. L. D. 1. 21210/5/27 wyjaśnia, co następuje:

O ile chodzi o służbę wojskową, pełnioną w b. państwach zaborczych, należy odróżnić odrębne i inne przepisy, które w każdem z tych państw obowiązywały w sprawie zaliczania służby wojskowej do wysługi emerytalnej funkcjonarjuszów państwowych, wówczas z zestawienia tych przepisów z postanowieniami art. 81 oraz art. 15, 37, 38 i 85 wyżej wymienionej ustawy okaże się konieczność następującego postępowania przy zaliczaniu do wysługi emerytalnej funkcjonarjuszów państwowych polskich służby wojskowej, pełnionej w b. państwie austro-węgierskiem, niemieckiem lub rosyjskiem, a mianowicie:

A) Ze służby wojskowej w b. państwie austro-węgierskiem do wysługi emerytalnej funkcjonarjuszów państwowych polskich wlicza się każdą czynną służbę wojskową pod warunkiem bezpośredniego przejścia z niej do państwowej służby cywilnej austro-węgierskiej. Jako bezpośrednie przejście uważać należy również wstąpienie do wspomnianej państwowej służby cywilnej, gdy odnośna osoba zwolniona już została wprawdzie z czynnej służby wojskowej, nie przestała jednak należeć do nieczynnej rezerwy wojska, obrony krajowej lub marynarki wojennej i gdy na wypadek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia armji do stopy wojennej, względnie w razie powołania na ćwiczenia — obowiązana była stawić się do szeregów we wspomnianych formacjach. Czas pozostawania w takiej rezerwie — a więc przed zupełnem zwolnieniem z tych formacji uważany ma być narówni z czasem czynnej służby wojskowej, o ile chodzi o określenie bezpośredniego przejścia z niej do państwowej służby cywilnej. Ze względu na postanowienie art. 85 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 46 z r. 1924) — przerwy zaszłe między w sposób powyższy określoną służbą wojskową austro-węgierską, a policzalną do wysługi emerytalnej służbą państwową polską, o ile wstąpienie do niej nastąpiło najpóźniej do dnia 30-go września 1923 r., nie stoją na przeszkodzie wliczeniu tych okresów służby wojskowej austro-węgierskiej do wysługi emerytalnej polskiej, które byłyby policzalne do wysługi emerytalnej w b. państwie austro-węgierskiem w razie bezpośredniego przejścia z czynnej służby wojskowej do służby państwowej cywilnej w tem państwie.

Przyznane osobom wojskowym b. armji austro-węgierskiej prawo doliczania lat wojennych przy wymiarze należytości spoczynkowej przysługuje również tym funkcjonarjuszom państwowym polskim, którzy w myśl powyższego mają prawo do zaliczenia im do wysługi emerytalnej służby wojskowej w b. państwie austro-węgierskiem. Takie doliczenie lat wojennych należy się również tym funkcjonarjuszom państwowym, którzy w b. państwie austro-węgierskiem pełnili służbę w czasie wojny w swym charakterze funkcjonarjuszów państwowych cywilnych, przydzielonych do służby przy oddziałach, zakładach i innych organach operujących armji.

Osobom wymienionym w poprzednim ustępie należy się wobec tego doliczenie tylko jednego roku wojennego, jeżeli pełniły służbę wojenną przed dniem 1 sierpnia 1914 r. w jednej wojnie przez przeciąg czasu dłuższy niż jeden rok. W razie pełnienia jej tylko przez jeden rok lub krócej—służbę wojenną liczyć należy podwójnie.

W czasie wojny ostatniej, trwającej od 1 sierpnia 1914 r. do 31 października 1918 r., w obrębie każdego roku kalendarzowego służbę wojenną liczyć należy podwójnie, jeżeli odnośna osoba w danym roku kalendarzowym:

a) pozostawała podczas wojny conajmniej przez 3 miesiące w czynnej służbie wojskowej albo w charakterze funkcjonarjusza państwowego cywilnego, przydzielonego do służby przy oddziałach, zakładach i innych organach operujących armji, albo
b) bez względu na czas trwania tej służby—brała udział w walkach lub odniosła ranę w obliczu nieprzyjaciela lub z powodu trudów wojennych — a więc także z powodu chorób epidemicznych — stała się niezdolną do służby.

B) Ze służby wojskowej w b. państwie niemieckiem do wysługi emerytalnej funkcjonarjuszów państwowych polskich wlicza się każdy okres służby wojskowej czynnej bez ograniczenia i bez względu na przerwy w tej służbie oraz na przerwy między nią, a służbą państwową cywilną.

Jeżeli służba wojskowa przypadała na czas wojny, należy doliczyć tylko jeden rok wojenny, gdy służba wojskowa pełniona była przed dniem 1 sierpnia 1914 r. w jednej wojnie przez przeciąg czasu dłuższy niż jeden rok. W razie pełnienia jej przez jeden rok lub krócej oraz w czasie wojny ostatniej, trwającej od 1 sierpnia 1914 r. do 31 grudnia 1918 r., służba wojskowa liczy się podwójnie. Należy jednak przytem brać pod uwagę w czasie wojny każdy rok kalendarzowy z osobna i zaliczać w nim podwójnie służbę wojskową tylko pod warunkiem, gdy dana osoba w tym roku kalendarzowym:

a) brała udział w bitwie, potyczce, walce pozycyjnej albo oblężeniu,
b) nie była wprawdzie przed nieprzyjacielem, ale z powodów służbowych znajdowała się conajmniej przez dwa miesiące na terenie wojennym.

Podczas pokoju spędzona służba w marynarce wojennej niemieckiej przy podróżach poza obręb morza północnego i niemieckiego (Nord und Ostsee) ma być liczona w stosunku 40 dni za jeden miesiąc pod warunkiem, że pobyt na obcych wodach trwał bez przerwy conajmniej sześć miesięcy.

C) Ze służby wojskowej w b. państwie rosyjskiem do wysługi emerytalnej funkcjonarjuszów państwowych polskich wlicza się każdą czynną służbę wojskową.

Ze służby wojskowej, pełnionej w czasie wojny rosyjsko - japońskiej, trwającej od 27 stycznia 1904 r. do 31 sierpnia 1905 r. i wojny ostatniej, trwającej od 1 sierpnia 1914 r. do 31 października 1917 r. należy liczyć podwójnie czas pozostawania na terenie wojennym. Czas ten liczy się jednak podwójnie tylko pod warunkiem, że dana osoba brała udział chociażby w jednym boju lub pozostawała chociażby jeden raz pod ogniem nieprzyjacielskim. Jedynie rannym, ewakuowanym poza teren działań wojennych liczy się podwójnie także poza tym terenem czas pozostawania w stanie rannych.

D) Przy zaliczeniu do wysługi emerytalnej w Państwie Polskiem w myśl art. 81 ustawy emerytalnej służby wojskowej, spędzonej w b. państwach zaborczych należy mieć na uwadze, że:

1) z wyjątkiem służby wojskowej na obszarze operacyjnym — innej służby spędzonej przed ukończeniem 18-tu lat życia nie można wliczać do wysługi emerytalnej.

2) Jakkolwiek przepisy b. państw zaborczych nie zawierały pod tym względem żadnych ograniczeń — policzalny czas obowiązkowej służby wojskowej w tych państwach może mieć w Państwie Polskiem wpływ tylko na wysokość uposażenia emerytalnego, a nie na uzasadnienie roszczenia o to uposażenie, gdyż inaczej sposób zaliczania tej służby byłby korzystniejszy niż sposób zaliczania obowiązkowej służby wojskowej polskiej w myśl art. 37 ustawy emerytalnej.

3) czas przebyty w niewoli wojennej, o ile dostanie się do niej nastąpiło bez własnej winy, zalicza się pojedyńczo.

4) Przy zaliczaniu — tak pojedyńczo, jak podwójnie — służby wojskowej spędzonej podczas wojny w jednem z b. państw zaborczych, jest bez znaczenia, czy służba ta przypadała przed wstąpieniem, czy po wstąpieniu funkcjonarjusza do państwowej służby cywilnej.

E) Służba wojskowa w polskich formacjach wojskowych uznanych przez b. państwa zaborcze za części składowe ich armji — jeżeli nie zalicza się jej do wysługi emerytalnej jako służby w wojsku polskiem w myśl znowelizowanego art. 105 ustawy emerytalnej, a więc jako służby w formacjach wojskowych, wymienionych w § 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 19 stycznia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 72) — winna być zaliczoną do wysługi emerytalnej tak jak służba w tych armjach w myśl postanowień, przewidzianych wyżej w punktach A, B, C i D — zależnie od tego, które z b. państw zaborczych daną polską formację wojskową uznało za część składową swej siły zbrojnej.

II. Ze służby wojskowej w Państwie Polskiem:

a) do wysługi emerytalnej funkcjonarjuszów państwowych wlicza się czas czynnej służby w wojsku polskiem, gdy funkcjonarjusz nie spełniał jej równocześnie z państwową służbą cywilną.

Należy przytem mieć na uwadze, że:

1) z wyjątkiem służby wojskowej na obszarze operacyjnym — innej służby, spędzonej przed ukończeniem 18-tu lat życia, nie można wliczać do wysługi emerytalnej;

2) służba wojskowa obowiązkowa ma wpływ tylko na wysokość uposażenia emerytalnego, a nie na uzasadnienie roszczenia o to uposażenie.

b) Czas czynnej służby wojskowej polskiej, odbytej podczas wojny od dnia rozpoczęcia działań wojennych do dnia podpisania traktatu pokoju zalicza się podwójnie do wysługi emerytalnej funkcjonarjuszów państwowych.

Służbę wojskową, pełnioną w czasie ostatniej wojny, zalicza się w ten sposób, po dzień 18 października 1920 r., to jest po dzień zawieszenia broni, poprzedzającego zawarcie pokoju z Rosją i Ukrainą, u tych funkcjonarjuszów, którzy przeszli w stan spoczynku lub zmarli przed dniem 17 grudnia 1926 r. Tym zaś, którzy przeszli, względnie przejdą w stan spoczynku lub zmarli po dniu 17 grudnia 1926 r., podwójne zaliczenie służby wojskowej w czasie wojny w myśl art. 1 p. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 122, poz. 705) należy się po dzień 18 marca 1921 r., to jest po dzień podpisania traktatu pokoju z wymienionemi państwami.

Przy częściowej mobilizacji oblicza się podwójnie czas służby odbytej w formacjach zmobilizowanych oraz w Ministerstwie Spraw Wojskowych i Naczelnem Dowództwie.

Przy podwójnem liczeniu jest bez znaczenia czy służba wojskowa funkcjonarjuszów państwowych w czasie wojny pełniona była przed wstąpieniem czy po wstąpieniu do państwowej służby cywilnej, oraz czy była to służba wojskowa obowiązkowa, czy ochotnicza lub dobrowolna. Ustawa emerytalna

z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 46 z r. 1924) nie zawiera bowiem pod tym względem żadnych zastrzeżeń.

c) Należy natomiast mieć na uwadze, że służba wojskowa nieobowiązkowa, aby mogła być wogóle policzalną do wysługi emerytalnej łącznie ze służbą państwową cywilną — winna być służbą nieprzerwaną w myśl art. 10 powołanej ustawy emerytalnej z wyjątkiem przypadków przewidzianych w ostatnim ustępie art. 37 i w art. 85 cytowanej ustawy.

d) Czas przebyty w niewoli wojennej — jeżeli dostanie się do niej nastąpiło bez własnej winy — liczy się do wysługi emerytalnej pojedyńczo.

e) Postanowienie to — o ile dotyczy pozostających w niewoli funkcjonarjuszów państwowych cywilnych, jak również prawo do podwójnego liczenia czasu służby w myśl art. 15 ustawy emerytalnej do wysługi emerytalnej tych fukcjonarjuszów państwowych, którzy w swym charakterze funkcjonarjuszów państwowych cywilnych w czasie wojny lub mobilizacji pełnią służbę w formacjach wojskowych, względnie na terenie operacyjnym są podporządkowani dowództwu armji — może w myśl drugiego ustępu art. 92 tejże ustawy mieć zastosowanie dopiero po 1 października 1928 r.

Naczelnik Wydziału:

(—) *Dobrowolski.*

25.

Okólnik Wojewody Warszawskiego w sprawie obrotu bydłem rogatem między województwami wolnemi od zarazy płucnej.

Do Panów Starostów Województwa Warszawskiego.

W ślad za zarządzeniem mojem z dnia 8. IV. 1927 r. L. R. W. 844/64/W. zawiadamiam Pana Starostę, że wobec zlikwidowania zarazy płucnej bydła rogatego na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, za wyjątkiem województwa lubelskiego, zezwalam na przywóz i przewóz bydła rogatego tak rzeźnego, jak i hodowlanego do województwa warszawskiego ze wszystkich województw prócz województwa lubelskiego, przy zachowaniu jedynie obowiązujących w tym względzie ogólnych przepisów sanitarno-weterynaryjnych.

w. z. Wojewody

(—) *St. Łopatto*

Warszawa, dn. 11.II.1928 r.

L. W. 65/100.

26.

Okólnik Wojewody Warszawskiego w sprawie przyjmowania dzieci ociemniałych do specjalnych zakładów naukowych.

Wszystkim Panom Starostom Województwa Warszawskiego

przesyłam do wiadomości.

Za Wojewodę

(—) *Dr. Łazarowicz.*

Warszawa, dn. 8.II.1928 r.
L.Z.P. 322/I/28.

Zarząd Główn. Żw. Polskiego Nauczyciel. Szkół Powszechn.
Marszałkowska 123, II p.
—o—
L. 17183/27.

Warszawa, dn. 20.I. 1928 r.

Do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Departament V Służby Zdrowia)

Na skutek pisma Ministerstwa z dn. 16 Listopada 1927 r. Nr. Z. H. 4821/27 Zarząd Główny Związku podaje warunki przyjmowania dzieci ociemniałych do specjalnych zakładów naukowych.

1. Państwowy Instytut dla Głuchoniemych i Ociemniałych w Warszawie, Plac Trzech Krzyży 4/6.

   Opłata za internat wynosi 80 zł. miesięcznie, za naukę, (za pomoce naukowe) 70 zł. rocznie.

   Dzieci rodziców ubogich korzystają z ulgi do 50%, o przyznanie tej ulgi rodzice lub opiekunowie winni wnieść podania do Rady Internatu, jeżeli chodzi o zniżkę opłaty za internat i do Dyrekcji Instytutu, o ile chodzi o zniżkę za naukę. Podanie o przyjęcie dzieci do Instytutu wnosi się w miesiącu sierpniu.

2. Krajowy Zakład dla ociemniałych w Bydgoszczy, ul. Krasińskiego Nr. 2.

   Wiek od 7 do 20 roku życia. Przedłożenie kwestjonarjusza lekarskiego oraz poświadczenia lekarskiego co do zdolności umysłowej i fizycznej oraz utraty wzroku. Przedłożenie metryki urodzenia i chrztu oraz świadectwo szczepienia ospy. Zapewnienie płacenia kosztów utrzymania, do których ponoszenia są zobowiązani rodzice, a w razie ich niezamożności gminy względnie wydziały powiatowe.

3. Zakład Ciemnych we Lwowie, ul. św. Zofji 31.

   Przyjmuje dzieci wyznań chrześcijańskich w wieku 7 do 14 lat, wyjątkowo starsze, a także dobrze rozwinięte 6-letnie. Wysokość opłaty za całkowite utrzymanie wychowanka wraz z nauką oznacza zakład na podstawie stanu majątkowego rodziców

względnie opiekunów. Do prośby o przyjęcie dziecka do zakładu dołącza się: 1) metrykę urodzenia, 2) certyfikat przynależności do gminy, 3) świadectwo lekarskie ślepoty z jej opisaniem i podaniem przyczyn ociemnienia, stwierdzenie, że ociemniały jest zdrów fizycznie i umysłowo, nie cierpi na epilepsje, nie jest idjotą, nadto świadectwo szczepienia ospy, 4) oświadczenie rodziców względnie opiekunów, iż odbiorą ociemniałego z zakładu: a) corocznie na wakacje, b) po ukończeniu wykształcenia, wcześniej zaś jeśliby ze ślepoty został wyleczony lub stan jego fizyczczny lub umysłowy tego wymagał, albo też zachowanie się jego sprzeciwiało się obyczajności lub porządkowi domowemu. Oświadczenie to ma być zaopatrzone własnoręcznym podpisem rodziców względnie opiekunów, a podpis ich ma być uwierzytelniony przez urząd gminny i starostwo. Zakład ten kształci organistów, muzykantów, stroicieli fortepianów, koszykarzy, szczotkarzy, wyzwalając tych ostatnich na czeladników danego rzemiosła, według postanowień przepisów prawnych.

Sekretarz generalny (—) podpis.

w. Prezes (—) podpis.

27.

Okólnik Wojewody Warszawskiego w przedmiocie polsko-niemieckiej konwencji w sprawie polskich robotników rolnych.

Do Wszytskich Panów Starostów Województwa Warszawskiego.

Proszę Panów Starostów o podanie poniższego komunikatu do wiadomości publicznej sposobem zapewniającym możliwie skuteczne i ścisłe poinformowanie sfer bezpośrednio zainteresowanych o uprawnieniach z zakresu ubezpieczeń społecznych, przysługujących im na podstawie umowy zawartej przez Polskę z Niemcami w sprawie polskich robotników rolnych.

Za Wojewodę:
(—) *Fr. Mitarnowski.*

Warszawa, dn. 1.II.1928 r.
L. PO. 30/263/IV.

KOMUNIKAT.

1) Na podstawie umowy zawartej przez Polskę w dniu 24 listopada 1927 r. z Niemcami rozpoczną Niemcy od początku 1928 r. wypłacać polskim robotnikom rolnym i ich rodzinom należne im z Niemiec renty za nieszczęśliwe wypadki przy pracy i z powodu niezdolności do pracy, o ile wypłatę rent wstrzymały z powodu przebywania uprawnionych w Polsce.

Ci robotnicy rolni, którzy otrzymywali z polskich zakładów ubezpieczeń zasiłki, nie mają potrzeby wnosić nowych podań o renty niemieckie, gdyż Zakłady, które dotąd wypłacały im zasiłki, same zażądają od Niemiec podjęcia wypłaty należnych im rent.

Ci zaś robotnicy rolni, którzy zasiłków nie otrzymywali, powinni w czasie najbliższym przesłać wszystkie dokumenty rentowe niemieckie (orzeczenia przyznające rentę i wstrzymujące jej wypłatę z powodu ich pobytu w Polsce) do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej (Departament Ubezpieczeń Społecznych).

2) To samo odnosi się do robotników rolnych, którzy ulegli nieszczęśliwemu wypadkowi przy pracy w Niemczech już po dn. 31 grudnia 1926 r. pozatem nie wolno Niemcom wypłacać im jednorazowej odprawy zamiast renty: Niemcy muszą więc wypłacać im rentę wypadkową i to za czas od wypadku, a nie dopiero od dnia 1 stycznia 1928 r. (jak się płaci tym polskim rencistom, którzy wcześniej ulegli wypadkowi) rodziny ich zaś powinny otrzymać od Niemiec, o ile robotnik rolny zginął w Niemczech na skutek nieszczęśliwego wypadku przy pracy, pośmiertne i odszkodowanie niewypłacone mu w chwili śmierci.

3) Od 24 listopada 1927 r. nie wolno już w Niemczech w ubezpieczeniu na wypadek choroby, niezdolności do pracy i od wypadków odmawiać polskim robotnikom rolnym i ich rodzinom wypłaty rent z powodu ich obywatelstwa polskiego lub pobytu w Polsce. Muszą być pod każdym względem traktowani tak jak robotnicy niemieccy, o ile byli ubezpieczeni.

4) W razie pokrzywdzenia przez niemiecką instytucję ubezpieczeniową winni się zainteresowani zwracać o pomoc do Konsulatów Polskich o ile przebywają w Niemczech, zaś do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej (Departament Ubezpieczeń Społecznych) o ile przebywają w Polsce.

28.

Okólnik Wojewody Warszawskiego w sprawie sposobu numerowania dziennika zamówień.

Do P.P. Mierniczych przysięgłych.

W sprawie prowadzenia przez mierniczych przysięgłych dziennika zamówień i wydanych dokumentów, sporządzonego według wzoru 4 § 18 rozporządzenia z dnia 28.VI.1926 r. Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 412, w szczególności w sprawie numeracji wydanych przez mierniczego przysięgłego dokumentów Ministerstwo Robót Publicznych rozp. z dnia 12-go stycznia 1928, L. XIV.1435/27 wyjaśnia jak następuje:

Dziennik zamówień i wydanych dokumentów, sporządzony na drukach, odpowiadających wzorowi 4, § 18 rozporządzenia wyżej wymienionego, winien posiadać wszystkie kartki dziennika numerowane i być oprawiony w trwałą oprawę książkową, karta tytułowa na pierwszej stronie dziennika winna być czytelnie i w całości wypisana oraz u dołu podpisana przez mierniczego przysięgłego, pieczęć z godłem Państwa obok podpisu.

Do dziennika wpisać należy wszelkie zamówienia i sporządzone oraz wydane stronom przez mierniczego przysięgłego dokumenty, przyczem każde zamówienie, wpisane do dziennika, otrzymuje swój bieżący numer, a dokumenty wydane do tegoż zamówienia, otrzymują numer zamówienia. Jeżeli do tego samego zamówienia wydano kilka identycznych dokumentów, wówczas każdy dokument otrzymuje ten sam numer zamówienia, a w ułamku należy podać numer kolejności wydanego dokumentu oraz zapisać to kilkakrotne wydanie w rubryce: „Ilość i jakie dokumenty wydano“ (wzór 4), podając do jakiego celu i na czyje żądanie wydane zostały następne egzemplarze.

Numerację zamówień i wydanych dokumentów należy prowadzić sposobem ciągłym bez względu na zmianę roku kalendarzowego i ukończenia poszczególnych tomów dziennika.

Zakończone tomy dziennika winny być starannie przechowywane w sposób wskazany w § 20 powołanego wyżej rozporządzenia.

Urząd Wojewódzki zawiadamiając interesowanych o sposobie prowadzenia dziennika zamówień i wydanych dokumentów zaznacza, że niestosujący się do niniejszego zarządzenia pociągnięci będą do odpowiedzialności.

Za Wojewodę:
Dyrektor
(—) *W. Trybiński.*

Warszawa, dn. 31 I.1928 r.
L. R.P. 40236/28.

29.

Komunikat Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 28-go stycznia 1928 r. L. dz. VIII.2988/27 w sprawie wykonywania planów regulacyjnych (zabudowy).

Ostatniemi czasy pojawiły się kilkakrotne w prasie ogłoszenia szeregu zarządów miast, które rozpisują przetargi publiczne na wykonanie planów pomiarowych i regulacyjnych. Z treści tych ogłoszeń można wywnioskować, że wymienione zarządy miejskie uważają sporządzenie planu pomiarowego i regulacyjnego za czynności ściśle pokrewne, niemal identyczne, podejmowane z reguły przez jednego wykonawcę mierniczego, na zasadach zwykłej konkurencji cen.

Powyższy stan rzeczy, wynikający z wyraźnej nieświadomości właściwych organów miejskich, uznać należy za niepożądany.

Ministerstwo robót publicznych wyjaśnia, że plan pomiarowy i plan regulacyjny (zabudowania) są elaboratami, nie mającymi z sobą nic wspólnego, a tem tylko związanemi, że plan regulacyjny może być sporządzony jedynie na uprzednio przygotowanym podkładzie planu pomiarowego. Prace te powinny być wykonywane przez siły fachowe o zupełnie odrębnych kwalifikacjach: plan pomiarowy przez geometrę, lub inżyniera, plan regulacyjny przez architekta urbanistę, lub przez inżyniera urbanistę, w wyjątkowych wypadkach uzdolnienia także przez geometrę urbanistę. Plan pomiarowy opracowywuje się według pewnych, ustalonych metod nauki ścisłej, — plan regulacyjny jest pracą kompozycyjną, twórczą. Istota planu regulacyjnego (zabudowy) polega na nakreśleniu wytycznych przyszłego rozwoju miasta, zazwyczaj na okres 20—40 lat.

Plan powyższy powinien czynić zadość potrzebom wszelkiego rodzaju komunikacji, budowlanym, bezpieczeństwa ogniowego, zdrowotnym i estetycznym, przyczem niezbędne jest zapewnienie miejscowości warunków łatwego odwodnienia i zaopatrzenia w wodę oraz przewidzenie niezbędnych przestrzeni zazielenionych i wolnych od zabudowy dla wypoczynku, rozrywki i sportu.

Sieć ulic dostosowana do konfiguracji terenu, rozmiarów oczekiwanego ruchu oraz wysokości zabudowy przyległych gruntów, powinna uwzględniać różnicę pomiędzy arterjami komunikacyjnemi i ulicami t. zw. mieszkalnemi.

Gęstość, wysokość i rodzaj zabudowy oraz rozmiary, parcelację i położenie względem stron świata poszczególnych bloków budowlanych, należy normować według ich przeznaczenia, mając na względzie zapewnienie dostatecznego dostępu światła do budowli, przeznaczonych do stałego przebywania ludzi. Nadto rozplanowanie bloków i parcel, powinno umożliwiać łatwe ich odwodnienie i zaopatrzenie w wodę.

Skoro istota planu zabudowy, jak to wynika z powyższego, różni się zasadniczo od istoty planu pomiarowego, który polega jedynie na graficznem przedstawieniu stanu istniejącego — metody sporządzenia pierwszego różnić się muszą zasadniczo od metod sporządzenia drugiego. O ile tedy przy sporządzeniu planu pomiarowego przetarg cen może być uzasadniony, o tyle przy sporządzeniu planu regulacyjnego jest niewłaściwy.

Ze względu na wadliwy w wielu wypadkach sposób zabudowania miast polskich, wskazanem jest, aby przy odczuwanej już dziś przez miasta potrzebie uregulowania istniejącego stanu rzeczy oraz przyszłego rozwoju budowlanego, sporządzanie planów zabudowy spoczywało w rękach oczywiście wykwalifikowanych.

Plany dla mniejszych niezasobnych miast należałoby oddawać w ręce jednego inżyniera. Plany miast większych — opracowywać w sposób normalny, t. j. powierzyć pomiar geometrze lub inżynierowi, a plan regulacyjny (zabudowy)— urbaniście.

Ogłoszenia w rodzaju wspomnianych na wstępie, powodują dla miast jedynie straty materjalne, gdyż plany wykonane przez siły niepowołane, wywołują nieproduktywne wydatki, trudności przy ich zatwierdzaniu przez Ministerstwo Robót Publicznych, względnie Urzędy Wojewódzkie i niekorzystne zwłoki w wykonaniu zamierzeń budowlanych gmin miejskich.

Nadmienia się również, że o pozyskanie planów regulacyjnych (zabudowy), powinny miasta zabiegać przed ujawnieniem tendencji rozbudowy. W sprawach sporządzania tych planów

zwracać się do znanych sił fachowych, a w razie nieznajomości takowych, zasięgać informacji w Dyrekcji Rob. Publ. lub w Towarzystwie Urbanistów Polskich w Warszawie (ul. Koszykowa 55), Wydział Architektury Politechniki).

Warszawa, dn. 22,II.1928 r.
L. R.P. 40 494/28.

30

Zezwolenie na urządzanie przedstawień koncertowych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. I dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o widowiskach (Dz. Pr. Nr. 14, poz. 177) oraz z powołaniem się na postanowienia dekretu z dnia 6, stycznia 1836 r. (Zb. Ust. tom. 64, Nr. 5) zezwala p. Arturowi Zawadzkiemu na urządzanie przedstawień koncertowych w języku polskim na obszarze województw: Białostockiego, Kieleckiego, Krakowskiego, Lubelskiego, Lwowskiego, Łódzkiego, Nowogródzkiego, Poleskiego, Stanisławowskiego, Tarnopolskiego, Warszawskiego, Wołyńskiego i Wileńskiego na warunkach następujących:

1) część słowna repertuaru winna posiadać aprobatę właściwych władz administracyjnych:

2) prawa autorskie winny być przestrzegane;

3) dopuszczalność i ilość przedstawień w poszczególnych miejscowościach zależna jest od uznania miejscowych władz administracyjnych;

4) zezwolenie nie może być odstąpione; służy jako dokument wykazujący uprawnienie jedynie w oryginale;

5) zezwolenie niniejsze wydaje się do dnia 30 czerwca 1928 r. (tysiąc dziewięćset dwudziestego ósmego roku) z prawem odwołalności w każdej chwili w razie niezachowania przepisów obowiązujących lub niestosowania się do warunków koncesyjnych.

Za Dyrektora Departamentu.

(—) *Sliwiński,*
Naczelnik Wydziału

31.

Zarządzenia prasowe.

Uchwałą Rady Ministrów z dnia 10. VI. 25 r. został odebrany debit pocztowy w Polsce czasopismu „Schlasische-Zeitung“ na przeciąg 2 lat.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadamia, że wobec upływu terminu, na który czasopismo „Schlasische Zeitung“ było pozbawione prawa debitu — debit ten został tem samem automatycznie przywrócony i obecnie czasopismo to debit pocztowy w Polsce posiada.

L. B. P. II 759/1.

32.

Zezwolenia na kwestę.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia I lutego 1928 r. Nr. A. P. 8057/27/Kwe/R. udziela niniejszem łącznego zezwolenia:

1. Polskiej Macierzy Szkolnej w Warszawie i Polskiej Macierzy Szkolnej Ziem Wschodnich na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej.

2. Towarzystwu Szkoły Ludowej w Krakowie na obszarze b. dzielnicy austryjackiej;

3. Towarzystwu Czytelni Ludowych w Poznaniu na obszarze b. dzielnicy pruskiej;

4. Zarządowi Gł. Macierzy Szkolnej w Cieszynie na obszarze Województwa Śląskiego na urządzenie kwesty publicznej po wsiach i miastach, na ulicach i w lokalach publicznych w czasie od 3—9 maja 1928 r. włącznie na cele kulturalno-oświatowe pod warunkiem, że wyżej wymienione Towarzystwa oświatowe i osoby przez te Towarzystwa wydelegowane dla celów kwestarskich będą ściśle przestrzegały miejscowych przepisów o kwestach publicznych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 8/II 1928 r. Nr. AP. 13232/27/kw/R. Zarządowi Głównemu Polskiego Czerwonego Krzyża na urządzenie kwesty pod nazwą „Wielkiego Tygodnia Czerwonego Krzyża“ na całym obszarze Rzeczypospolitej prócz woj. Śląskiego w czasie od 1-go do 7-go czerwca włącznie, a na terenie Wojew. Lwowskiego, Tarnopolskiego i Stanisławowskiego w czasie od dnia 11-go do 17-go czerwca 1928 r. włącznie zapomocą sprzedaży znaczków na ulicach i w lokalach publicznych oraz urządzania widowisk, pod warunkiem, że Zarząd Główny Polskiego Czerwonego Krzyża oraz osoby przez niego wydelegowane w celach kwestarskich stosować się będą ściśle do obowiązujących przepisów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 14 stycznia 1928 r., Nr. AP. 13083/27 zezwoliło na urządzenie przez Związek Organizacji emigrantów rosyjskich w Polsce w dniu 5.II. 1928 r. w kościołach prawosławnych kwesty, z której dochód przeznaczony będzie na uporządkowanie grobów poległych w Polsce żołnierzy armji rosyjskiej.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 28 stycznia 1928 r., Nr. AP. 11621/27 kw. przedłużyło komitetowi budowy kościoła św. Stanisława we Włocławku pozwolenie na kwestę wydane dn. 23/VI. 1924 r. za Nr. B. P. 4638/24 na warunkach w pozwoleniu tem wymienionych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 22 lutego 1928 roku Nr. AP. 2002/1 przedłużyło do dnia 31/XII. 1928 r. pozwolenie na kwesty udzielone dnia 27/I/26 r. za Nr. B. P. 187/26 na warunkach w zezwoleniu tem wymienionych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 16 lutego 1928 roku Nr. AP. 1838/1 przedłużyło Okręgowi Warszawskiemu związku oficerów rezerwy Rzeczypospolitej Polskiej do dn. 31 VII. 1928 r. ważność pozwolenia na sprzedaż sekretników loteryjnych. Sprzedaż tych sekretników może się odbywać za pośrednictwem T-wa „Ruch" w kioskach z gazetami i na stacjach kolejowych z zastrzeżeniem ścisłego przestrzegania wszelkich innych warunków wymienionych w pozwoleniu Min. Spraw Wewnętrznych Nr. IV, A. P. 10269/27.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 18 lutego 1928 roku Nr. AP. 1781/1 kw/R. przedłużyło Komitetowi Wykonawczemu Budowy Szkoły pomnika odzyskania Niepodległości w Szampolu, pow. Biłgorajski do dnia 31.XII.1928 r. ważność pozwolenia na kwestę.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 31/I. 1928 roku Nr. AP. 477/28/kw. przedłużyło ważność pozwolenia z dnia 31. I. 1925 r. Nr. BP. 835/25 na urządzenie kwesty do dnia 31. XII. 1928 r. na warunkach w zezwoleniu tem wymienionych.

33.

Ostrzeżenie.

Ostrzega się, że niżej wymienione osoby uprawiają zawodowo włóczęgostwo i wyłudzają nieprawnie wsparcia na rachunek gminy swej przynależności.

1) Wasiuta Piotr, syn Jakóba i Anastazji, ur. w gm. Hlebówka, pow. Bohorodczany.

2) Pihulak Piotr, syn Michała, ur. w r. 1873 w Ispasie, pow. Kołomyja.

3) Omen Marjan, z gm. Myszyniec.

4) Lach Józef, syn Ewy, ur. 1906 w Kielcach.

5) Gromski Jan, syn Stanisława i Marji, lat 23 z Kielc.

6) Sosnowski Józef, syn Andrzeja i Marjanny lat 30, wieś Zarczce, gm. Węgleszyn, pow. Jędrzejowski.

7) Musiał Wincenty, przynależny do wsi Stagniewice, gm. Kowala, pow. Miechowski.

8) Badura Marjanna, córka Piotra, ur. 11.IV. 1898 r. przynależna do gminy Szanice, pow. Stopnicki, województwo Kieleckie.

9) Gajewski Stefan, syn Stefana i Bronisławy, gmina Pilica, powiat Olkuski, woj. Kieleckie.

10) Rozłach Jan, syn Franciszka i Juljanny, gmina Pilica, powiat Olkuski, woj. Kieleckie.

11) Garoisza Piotr Jan, syn Piotra i Pauliny, urodzony w 1895 r., przynależny do miasta Zawiercia, województwo Kieleckie.

12) Chyra Józef, syn Jana i Marjanny, urodzony 1891 r., zamieszkały we wsi Truskolasy, gm. Panki, powiat Częstochowski, wojew. Kieleckie.

13) Goleński Wawrzyniec, ur. w r. 1854 w gm. Zatoka, powiat Bochnia.

14) Wawrzonek Michał, lat 26, zamieszkały w Dębicy, powiat Ropczyce.

15) Semejko Julja, lat 41, gmina Tarnogród, powiat Biłgorajski.

16) Rybicka Agnieszka, z gminy Żółkiewka.

17) Kicia Adam, syn Jana i Petroneli, ur. 18.VI. 1897 r.

18) Filipowicz Jan, lat 24, syn Jana i Julji, zamieszkały w Puławach.

19) Bojenwol Szmul, lat 37, syn Icka Szlamy i Ity, z osady Baranów, gm. Wola Czołnowska, powiat Puławy.

20) Obrośląk Józef, lat 19, syn Filipa i Franciszki, zamieszkały we wsi Motoka, gminy Wola Czołnowska, powiat Puławy.

21) Baliński Adam, lat 20, z Parczewa, pow. Włodawa.

22) Sobczyk Józef, syn Andrzeja i Zuzanny, ur. 26.II-1892 r. w Kaliszu.

23) Grzeszkowski Józef, syn Władysława i Walerji, ur. 15.I-1876 r. w Kaliszu.

24) Jaros Tomasz, ur. w 1899 r., syn Tomasza i Marji w Łodzi.

25) Szendel Józef, ur. w r. 1858 dnia 24.I., syn Jana i Brygidy w Łodzi.

26) Wagner Karol Herman, ur. 20.XII-1905 r. syn Hermana i Otylji w Łodzi.

27) Holiszowski Władysław, ur. w r. 1902 w gminie Siółko, powiat Kałusz, syn Andrzeja i Paraśki.

28) Passaschkoff (Pasaszków) Piotr, syn Mikołaja i Wałochji, robotnik rolny ur. w r. 1899 w Kursku w Rosji, religji prawosławnej.

29) Wierzbicki Jan, syn Michała i Zofji, ur. w 1897 r. zamieszkały w Żyrardowie przy ul. Kościuszki pod Nr. 10.

W rozmaitych miejscowościach zjawia się niejaki Cukierman, który zajmuje się dentystyką i po pewnym czasie znika. Ostatnio był w Lublinie skąd po nim ślad zaginął. Podług wszelkiego prawdopodobieństwa Cukierman uprawnień dentystycznych nie posiada i praktykować przeto nie ma prawa. L. Z. P. 520/1/27.

Sołtys wsi Kamień Szlachecki pow. Kobryńskiego zgubił pieczęć służbową — w kształcie elipsy 45×24 m/m z obwódką z pojedyńczych linji 5 m/m szerok. w środku napis poziomy z równych liter

„SOŁTYS", na obwódce u góry „gromady Kamień Szlachecki" u dołu „gminy Horodeckiej" napis górny od dolnego oddzielony z obu stron gwiazdką.

Sołtys wsi Sobolewo, gminy Dojlidy, pow. Białostockiego, zgubił pieczęć sołtysowską z napisem: „sołtys wsi Sobolewo gm. Dojlidy". Również sołtys wsi Kurjany wymienionej gminy także zagubił pieczęć z napisem „sołtys wsi Kurjany gm. Dojlidy".

Sołtys wsi Szaciły gm. Obrubniki pow. białostockiego zgubił pieczęć sołtysowską z napisem „sołtys wsi Szaciły gminy Obrubniki".

34.

Poszukiwania.

Józef Stuszewski urodzony około 1912 r., syn Wojciecha i Marjanny z Toneckich, przebywa w gminie Bratoszewice, pow. Brzezińskiego u p. Marji Rzewuskiej, która w 1924 r. zabrała go na wychowanie z Zakładu pogotowia opiekuńczego dla dzieci w Warszawie (ul. Targowa 66) bez żadnych dokumentów.

Wedle przeprowadzonych dotychczas dochodzeń ustalono jedynie, że ojciec jego Wojciech Stuszewski (syn Szymona i Marjanny z Konecznych), urodzony dnia 11.IV. 1865 r. we wsi Zabłocie, parafji Widawa wraz z żoną Marjanną Tonecką, urodzoną dnia 13.VIII. 1871 r. w Płońsku figuruje w księdze st. ludności wsi Potoki, gm. Wygiełzów, pow. Łaskiego (T. XI. Nr. 54 str. 162) Przy rodzicach zapisany jest również brat Józefa Roman Stuszewski, urodzony dnia 11.VIII. 1901 r. w Warszawie.

Ojciec Józefa Wojciech Stuszewski mieszkał w Warszawie od 1901 r. — 1912 r., a następnie w Suchedniowie, pow. Kieleckiego do 1920 r.

Obecnie miejsce pobytu jego jest nieznane.

Celem ustalenia czy i gdzie został sporządzony akt urodzenia Józefa Stuszewskiego zarządza się poszukiwanie celem 1) wyśledzenia miejsca obecnego pobytu jego ojca względnie 2) odnalezienia aktu urodzenia Józefa we wszystkich urzędach parafjalnych rzym. kat. wyznania.

O ogólnym wyniku dochodzeń nawet negatywnym należy złożyć sprawozdanie Urzędowi Wojewódzkiemu w terminie możliwie najkrótszym.

Dział obwieszczeń.

a) Licytacje i postępowania spadkowe.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Jerzy Brodzki w Warszawie przy ul. Ogrodowej pod Nr. 60 urzędujący niniejszem podaję do wiadomości publicznej, iż w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ul. Miodowej 15, w dniu 9 czerwca 1928 r. od godziny 10-ej rano, na skutek żądania adw. Wacława Kozielskiego w Sosnowcu przy ul. 3-ego Maja 7, zamieszkałego, jako syndyka ostatecznego masy upadłości Sp. Akc. „Łagisza" i na mocy orzeczenia sędziego komisarza masy upadłości Sp. Akc. Przemysłu Górniczego „Łagisza" z dn. 10 marca 1927 r. odbędzie się sprzedaż publiczna przez licytację majątku nieruchomego należącego do masy upadłości Spółki Akc. „Łagisza" położonego we wsi „Łagisza" tejże gminy pow. Będzińskiego a składającego z następujących realności:

I. Kopalnia górnicza węgla kamiennego pod nazwą „Kazimierz" zawierająca gruntu: a) 264 morgów 286 prętów należących do włościan wsi „Łagisza", b) 4 morgi 20 prętów ogólnego pastwiska tejże wsi „Łagisza" i c) 12 morgów 150 prętów własności skarbowej pod szosę; właściciele mają prawo wyłącznego wydobywania węgla z rzeczonej kopalni i wogóle eksploatacji przez właścicieli za pomocą prawidłowego prowadzenia robót górniczych.

II. Kopalnia górnicza węgla kamiennego pod nazwą „Antoni" zawierająca gruntu: a) 269 morgów 238 prętów należących do włościan wsi „Łagisza", b) 25 morgów 184 prętów do gromady wsi „Łagisza" i c) 3 morgi 184 prętów własności skarbowej; właścicielom przysługują te same uprawnienia jak wyżej:

III. Kopalnia górnicza węgla kamiennego pod nazwą „Eliza" położona we wsi Grudków, gminy Łagisza zawierająca 80454 sążni kwadratowych gruntu należącego do włościan wsi Grudków; ograniczona jest na gruncie przez dziesięć murowanych znaków mierniczych, na których widnieje Nr. 922 i emblematy górnicze; właścicielom przysługują te same uprawnienia jak wyżej. Granice wyżej opisanych kopalń są szczegółowo wymienione w wykazie hypotecznym, stosownie do rygorów w dziale trzecim wykazu hipotecznego wymienionych; wszystkie wyżej wymienione kopalnie względem właścicieli powierzchni gruntów poddane zostały warunkom wynikającym z art. 384 Ustawy Górniczej.

IV. Koncesja „Nowe Piekło" przestrzeni około 200 morgów na ziemiach Leśnictwa Olkuskiego we wsi Ciekło i Gołonóg (węgiel kamienny).

V. Koncesja „Lengmie" (węgiel kamienny) o przestrzeni około 200 morgów położona jak wyżej.

VI. Koncesja „Paweł" (węgiel kamienny) o przestrzeni z górą 200 morgów, położona we wsi Sarnów, pow. Będzińskiego.

VII. Koncesja „Fanni" (węgiel kamienny)

o przestrzeni z górą 200 morgów, położona we wsi Sarnów i Prusów, pow. Będzińskiego.

VIII. Koncesja „Georg" (węgiel kamienny) o położeniu i przestrzeni jak wyżej.

IX. Koncesja „Ernest" (węgiel kamienny) o przestrzeni jak wyżej położona we wsi Golonsza-Brzękowice, Dąbie i Sadowa, pow. Będzińskiego.

X. Koncesja „Emma" (węgiel kamienny) o powierzchni jak wyżej położona we wsi Golonsza i Brzękowice, pow. Będzińskiego.

XI. Koncesja „Franciszek" (węgiel kamienny) o powierzchni i położeniu jak wyżej.

XII. Koncesja „Alicja" (węgiel kamienny) o powierzchni jak wyżej położona na gruntach wsi Góra Siewierska, pow. Będzińskiego.

XIII. Koncesja „Gustaw" (węgiel kamienny) o powierzchni i położeniu jak wyżej,

XIV. Koncesja „Robert" (węgiel kamienny) o powierzchni położona na gruntach wsi: Dąbie, Sadowa, Golonsza i Malinów.

XV. Koncesja „Gołonóg" (węgiel kamienny) o powierzchni jak wyżej położona na gruntach rządowych wsi Gołonóg Olkuskiego Leśnictwa.

XVI. Koncesja „Ryszard" (ruda żelazna) o powierzchni jak wyżej położona na gruntach rządowych wsi Łagisza Leśnictwa Olkuskiego.

XVII. Koncesja „Józef" jak pod pozycją XVI-tą.

XVIII. Grunta orne: 1) osada położona we wsi Łagisza, o przestrzeni 13 morgów 288 prętów, zapisana w tabeli nadawczej pod № 9, 2) osada położona w tejże wsi, o przestrzeni 13 morgów 136 prętów zapisana w tabeli nadawczej pod pozycją Nr. 10, 3) część osady położonej w tejże wsi w przestrzeni 6 morgów zapisana w tabeli nadawczej pod Nr. 15; 4) część osady położonej w tejże wsi o przestrzeni 7 morgów 47 prętów, zapisana w tabeli nadawczej pod Nr. 38, 5) część osady położonej w tejże wsi o przestrzeni 6 morgów zapisana w tabeli nadawczej pod Nr. 16, 6) działka gruntu położona we wsi Sarnowie, o przestrzeni 5 morgów 120 prętów pochodząca z ziem dworskich; 7) działka gruntu położona we wsi Łagisza, o przestrzeni 17 morgów 14 prętów zapisana w tabeli nadawczej pod Nr. 6.

XIX. Zabudowania: 1) budynek biura głównego murowany, kryty papą o przestrzeni: 24×9.5×4.5 met. wraz z dobudówką piętrową murowaną z cegły, kryta papą w rozmiarach: 6×9,5×8,5 metr; 2) budynek mieszkalny (pałac dyrektora) murowany o rozmiarach: 26×20 metr., wraz z placem okolonym parkanem drewnianym wysokości 2½ metr., 3) przybudówka murowana o rozmiarach: 4×2×5 metr; 4) altana; 5) stajnia i wozownia murowana o rozmiarach: 22,35×6,1×5,7 metr., z ogrodem; 6) garaż drewniany o rozmiarach: 18×6×3,35 metr.; 7) bud. stud. mur o rozmiarach: 2,7×1,9×2,35 metr.; 8) szopa drew. na magiel o roz. 11,6×4,27×3,2 metr.; 9) komórki z drzewa o roz. 4,27×2,25×2,35 metr., 10) klozet z drzewa o rozmiarach: 1,65×1,5×2,5 metr., 11) lodow. z drzewa o roz. 8,8×5,2×3,45 metr., 12) obora z drzewa o roz. 5,2×4,4,×4,1 metr., 13) budynek mieszkalny murowany o rozmiarach: 28×7,55×6 metr., 14) budynek mieszkalny z pruskiego muru o rozmiazach: 8,5×7,55×6,3 metr. wraz z przybudówką murowaną o roz. 4,9×5,85×6 metr., 15) budynek mieszkalny z pruskiego muru o rozmiarach: 6,3×8,5×8,6 metr; 16) komórki z piwnicami o spodzie murowanym i wierzchu z drzewa o rozmiarach 15,4×6,6×5,3 metr., 17) klozety z drzewa o rozmiarach: 2,5×2,2×25 metr., 18) budynek drewniany mieszkalny o rozmiarach: 20×9,95×7,2 metr., ganek drewniany o rozmiarach: 4,6×1,75×2,3 metr., 20) klozety drewniane o rozmiarach, 2,1×1,4×2,4 metr., 21) stodoła z drzewa o rozmiarach 13,3×6,4×4,9 metr., 22) komórka drewniana o rozmiarach: 2,8×6,3×1,5 metr., 23) stajnia murowana o rozmiarach 8,5×9×5,5 metr., 24) wozownia z drzewa o rozmiarach: 9,85×5,9×3 metr., 25) piwnica murow. o roz., 5,65×4,1×4,3 metr., 26) przybudówka do piwnicy murowana o rozmiarach: 7,6×2,6×1.8 metr., 27) budynek mieszkalny murowany piętrowy, (szkoła) o rozmiarach: 15×11×10,7 metr., 28) przybudówka z pruskiego muru o rozmiarach: 3×11,1×10,7 metr., 29) komórki z piwnicą murow., o rozmiarach 6,7×4,5×4 metr., 30) klozety drewniane dwie ściany murowane o rozmiarach 6,15×4,5×4 metr., 31) dom mieszkalny z drzewa o rozmiarach; 10,1×8×4,4 metr., 32) komórki drew., o rozmiarach: 6×2,5×1,3 metr., 33) przybudówka przy komórce o rozmiarach: 2×3×1,3 metr., 34) budynek fabryczny biura i transformatorki, murow., o roz.. 6,7×25,8 metr., 35) przybudówka o rozmiarach: 8×6,15×4,15 metr., 36) budynek maszyny wydobywalnej murowany o rozmiarach: 15×10×6 metr., 37) kuźnia o rozmiarach: 12×8×4,5 metr., 38) budynek kotłów parowych ściany ryglowe o wysokości 5 metr., 39) budynek warsztatów elektrycznych murowany o rozmiarach: 9×6×5 metr., 40) portjernia murowana część z drzewa o rozmiarach: 9×3 metr., 41) budynek wagi wozowej na szybie „Nordman" murowany o rozmiarach: 5×5×3,5 metr., 42) budynek warsztatów na „Antonim" murowany o rozmiarach: 38,5×15 metr., 43) przybudówka murowana o zozmiarach 21×16 metr., 44) budynek wagi wagonowej murowany o rozmiarach: 5×2½×5 metr., 45) budynek magazynu głównego murowany o rozmiarach 38×5,5×3 metr., 46) dobudówka szopa do magazynu głównego o rozmiarach: 20+5,5×3 metr., 47) budynek wagi wozowej na „Antonim" murowany o rozmiarach: 5×4×4,5 metr., 48) budynek nadszybowy z wieżą drewnianą na szybie „Nordman" o wysokości 4½ metr., 49) prochownia murowana o rozmiarach: 6,3×6,1×4 metr.

Wymienione powyżej nadania górnicze: „Kazimierz" „Antoni" i „Eliza" zgodnie z nakazem hipotecznym są obciążone długami na łączną sumę 616,471 złotych 34 gr. Licytacja stosownie do art. 1070 Ust. Post. Cyw. rozpocznie się od zniżonego szacunku. Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązani są złożyć wadjum w wysokości 181,429 złotych. Wszelkie dokumenty i akta dotyczące sprzedaży mogą być przejrzane w Kancelarji Wydziału I Cyw. Sądu Okręgowego w Warszawie.

№ 1350/1927 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Juljan Gliński przy ul. Żórawiej № 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie adwokata Romana Łabęckiego, kuratora spadku wakującego po Krzysztofie Drozdowskim w dniu 5 czerwca 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali

posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej № 15, publiczna sprzedaż przez licytację publiczną osady włościańskiej, położonej we wsi Józefów I, gminy Jabłonna, powiatu Warszawskiego, zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod № 21, należącej do spadku wakującego po Krysztofie Drozdowskim, składającej się z działki o przestrzeni 5 mórg 255 prętów, domu mieszkalnego drewnianego, z ogrodu owocowego w którym rośnie 40 drzew, lasu mieszanego karłowatego około 30 lat mającego, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 23 czerwca 1927 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie nie ma urządzonej księgi hipotecznej nie jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami, oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 600 zł.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 60 zł.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

№ 271 1928

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Juljan Gliński przy ul. Żórawiej № 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie Stefana-Józefa Lipowskiego w duiu 5 czerwca 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości ziemskiej „Osada Lipowin", powiatu Warszawskiego, należącej do Lipowskich, przestrzeni 1184 sążni kwadratowych i zabudowania na niej: 1) dom mieszkalny, drewniany, parterowy, z facjatami, 6 werandami, gankiem, wszystko drewniane, kryte papą, 2) dom mieszkalny, parterowy kryty papą z werandą i sienią, 3) piwnica murowana z cegły, 4) ustęp drewniany, kryty papą, 5) studnia-pompa ssąco-tłocząca; częściowo ogrodzona sztachetami, rośnie 30 drzew owocowych i 76 innych oraz kilkadziesiąt młodych sosenek i krzewów, i ruchomości: 2 szafy, 15 łóżek, 5 stołów, 2 stoliki, półka i paka do węgla oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 28 stycznia 1928 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na ogólną sumę 5577 rb. 73 kop. i 5651 mk. 41 fg., oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 5500 zł.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 550 zł.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

№ 221/1928 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Juljan Gliński przy ul. Żórawiej Nr. 45 zamieszkały, obwieszcza, że w dniu 15 czerwca 1928 r. od godziny 10 zrana odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości ziemskiej „Willa Kasztelanka", pow. Mińsko-Mazowieckiego obecnie Warszawskiego, należącej do Irchoka-Szmula Wachmana i Noecha Buchaltera, o powierzchni 6 mor. 10 pr. i zabudowania na niej: 1) dom mieszkalny drewniany, piętrowy, kryty papą, z tarasem, 2 balkonami, piwnicą z przeznaczeniem na motor elektryczny i pompę ssąco-tłoczącą, przybudówką drewnianą, parterową, krytą papą z werandą, 2) dom mieszkalny drewniany, piętrowy, kryty papą, z 6 werandami, 3) dom mieszkalny drewniany, parterowy, kryty papą, z przybudówką na sień i werandą, połączony korytarzem z domem opisanym pod poz. 1. 4) budynek drewniany, kryty papą z przeznaczeniem na skład opałowy i mieszkanie, 5) budynek drewniany, kryty papą, z przeznaczeniem na mieszkanie dla stróża, z przybudówką na chlewik, 6) ustęp drewniany, kryty papą, 7) pompa żelazna; na nieruchomości rośnie 4500 sosen średniej wielkości, całość ogrodzona parkanem ze sztachet, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 18 stycznia 1928 r. sporządzonym przez komornika Szcześniaka.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznymi długami kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 8774 rb., 1.365.000 mk. i 1000 dol., oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 113.187 zł. 98 gr.

Zamierzajacy wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 11.319 zł.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 207/1928 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Juljan Gliński przy ul. Żórawiej № 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie wierzyciela Durki, w poszukiwaniu od Uchańskiego 5.400 złotych w dniu 6-go czerwca 1928 roku od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej № 15, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej „Osada Pruszków № 17, 18, 19 i 20" pow. warszawskiego, uregulowanej przez zastrzeżenia na imię Andrzeja i Florentyny małż. Uchań-

skich przestrzeni około 1464,62 sażeni kwadratow. i zabudowanie: 1) dom mieszkalny, parterowy, murowany z cegły, kryty papą, 2) budynek murowany, parterowy, kryty papą z przeznaczeniem na obórkę i komórki do którego przybudowany ustęp murowany; cała pozostała przestrzeń pod ogrodem warzywno - owocowym w którym rośnie 300 sztuk drzew owocowych rodzących oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 1 września 1927 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 5.400 złotych oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 16.000 złotych.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 1.600 zł.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

348/1927 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Juljan Gliński przy ul. Żórawiej № 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie pełnomocnika Jadwigi Brzezińskiej jako matki i głównej opiekunki nieletnich Janusza-Marjana, Wojciecha-Józefa i Marji Brzezińskich, adw. Aleksandra Stelągowskiego w dniu 5 czerwca 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej № 15, publiczna sprzedaż przez licytację publiczną placu z majątku „Dobra-Ząbki A", powiatu Warszawskiego oznaczonego № 521, należącego do spadkobierców po Gabryelu - Józefie Brzezia-Brzezińskim, Janusza-Marjana, Wojciecha-Józefa i Marji Brzezia-Brzezińskich, przestrzenią 4.102 łokci kwadratow., oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 18 lutego 1928 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną wspólnie z nieruchomością „Dobra-Ząbki A", znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym nie jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 3.000 zł.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 300 zł.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 277/1928 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Juljan Gliński przy ul. Żórawiej Nr. 45, zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie wierzyciela Jana Ostrowskiego w dniu 6 czerwca 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej „Kolonja Opacz Wielka Nr. 18", pow. Warszawskiego, przestrzenią 29 morg. 80 pr. należącej do Aleksandra i Katarzyny-Wiktorji małż. Kopińskich, zgodnie z wykazem hipotecznym, po wydzieleniu 3 morgów, stanowiących własność sukcesorów Zysmanów. Na tej nieruchomości są następujące zabudowania 1) dom murowany z cegły, parterowy, kryty gontem, 2) budynek murowany z cegły, kryty dachówką, 3) stodoła drewniana, kryta dachówką, 4) cieplarnia w ziemi, dach oszklony, murowana, 5) cieplarnia w ziemi, dach oszklony, murowana, 6) piwwica murowana z cegły, 7) studnia z kręgów betonowych; koło domu rośnie 97 drzew owocowych i 83 drzew dzikich i skupin, na przestrzeni około 9 morgów jest ogród owocowy z czereśni koło 10 letnich oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 31 grudnia 1927 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 1.100 rub. 2.400 dol. i 16.400 zł. oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowaj 9.000 zł.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 900 zł.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 702/1027 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Juljan Gliński przy ul. Żórawiej 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie pełnomocnik wierzyciela Siemiona, adw. Wacława Chmielińskiego w poszukiwaniu od Krabsza należności w dniu 5 czerwca 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ul. Miodowej 15, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej: „Willa Hermanów", pow. M. Mazowieckiego, obecnie Warszawskiego, należącej do Hugo-Emila Krabsza, przestrzeni 2 dziesięciny 1171,5 saż. kwadr. z zabudowaniami: budynkiem mieszkalnym drewnianym, parterowym, na podmurówce z cegły, krytym papą, o 2 lokalach jednoizbowych z kuchniami z dobudówką drewnianą, krytą papą z przeznaczeniem na sień i drugą dobudówką, krytą papą z przeznaczeniem na komórki; na przestrzeni koło 3½ morga jest zagaj, pozostała przestrzeń porośnięta mchem, oraz innych przynależności szczegółowo

wskazanych w opisie w dniu 27 grudnia 1927 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urzadzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 3.360 zł. i 13.200 rb., oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 2.660 zł.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 266 zł.

Warunki licytacvjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 112/1928 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Juljan Gliński, przy ul. Żórawiej pod Nr. 45, zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie wierzycielki Nalarek w poszukiwaniu od Rozalji Skwara 820 zł. w dniu 16 kwietnia 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej $^{1}/_{3}$ części osady włościańskiej, pozostałej po śmierci Nowaka, zapisanej w tabeli nadawczej wsi Mlądz, gminy Wiązowna pod Nr. 6, należącej do Rozalji Skwara, przestrzenią 6 mor. $56^{1}/_{3}$ pręt, składającej się z 5 działek ziemi w miejscowościach: 1) „pod Rudką“, 2) pod Chojaczkami; na niej rośnie koło 30 drzewek owocowych i koło 20 drzewek dzikich, oraz stoją budynki Jana Skwary: a) dom drewniany, b) stodoła z desek, c) szopa drewniana, dom i stodoła stoją częściowo na gruncie Władysława Lecha; 3) działki w miejscowości „Siedliska“, położonej w samej wsi Mlądz, na niej stoi piwnica z kamienia polnego, stanowiąca własność sukcesorów po Nowaku: 4) działka ziemi w miejscowości „Pólko“, 5) działka ziemi „pod Karczewiem“, na niej stoją budynki Andrzeja Lecha; dom murowany z cegły i dom drewniany, w tym koło 4 mor. jest ziemi uprawnej, pozostała przestrzeń to nieużytki i pod zabudowaniem, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 31 maja 1927 r. sporządzonym przez Komornika Szcześniaka.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie nie ma urządzonej księgi hipotecznej w wydziale hipotecznym ziemskim na powiat Mińsko-Mazowiecki jest obciążona długami, na sumę 820 zł. i dożywociem na rzecz Nowakowej w postaci $^{3}/_{4}$ kor. żyta, $1^{1}/_{2}$ kor. kartofli, 6 kilgr. kaszy jęczmiennej, $^{3}/_{4}$ metr. drzewa opałowego w naturze, lub równomiernik w gotówce oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 800 zł.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 80 zł.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie:

Nr. 63 1927 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Juljan Gliński przy ul. Żórawiej pod № 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie wierzycielki Nalazek w poszukiwaniu od Władysława Lecha 820 zł. w dniu 16 kwietnia 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej № 15, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej, $^{1}/_{3}$ części osady włościańskiej, pozostałej po śmierci Nowaka, zapisanej w tabeli nadawczej wsi Mlądz, gminy Wiązowna pod № 6, należącej do Władysława Lecha, przestrzenią 6 mor. $56^{1}/_{3}$ pręt. składającej się z 5 działek gruntu w miejscowościach: 1) „pod Rudką”, 2) „pod Chojaczkami”, na niej, częściami, stoją budynki Jana Skwary: dom i stodoła: 3) „Siedlisko”, na niej rośnie kilka drzew owocowych i dzikich, stoi dom drewniany, należący do sukcesorów po Nowaku: 4) „Polko”, i 5) „pod Karczewiem”, na niej stoją budynki, należące do Andrzeja Lecha: dom murowany mieszkalny, dom drewniany mieszkalny, stodoła z oborą pod jednym dachem drewniane, one stoją częściowo na działce Władysława Lecha, Rozalji Skwara i Dąbrowskiej, w tym koło $5^{1}/_{2}$ morg. pod uprawę, reszta pod łubinem i budynkami, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 31 maja 1927 r. sporządzonym, przez Komornika Szcześniaka.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie niema urządzonej księgi hipotecznej w wydziale hipotecznym Ziemskim powiatu Mińsko-Mazowieckiego jest obciążona długami, na sumę 820 zł. i dożywociem na rzecz Nowakowej w postaci $^{3}/_{4}$ kor. żyta, $1^{1}/_{2}$ kor. kartofli, 6 kilogr. kaszy jęczmiennej i $^{3}/_{4}$ mtr. drzewa opałowego, lub równoważnik pieniężny i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 800 zł.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 80 zł.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 64/1928 r.

Komornik przy sądzie Okręgowym w Warszawie, Juljan Gliński przy ul. Żórawiej Nr. 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie wierzyciela Jana Bartnika w poszukiwaniu należności w wysokości 7.700 zł. z kosztami i %% od Kenigsteina Henocha, w dniu 5 czerwca 1927 roku od godziny 10 zrana odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ul. Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej

„Osada Hala Nr. 31”, pow. Warszawskiego, wydzielonej z osady Pruszków Nr. 31-a i 133; przestrzenią 174 i 96/100 sażeni kwadr., należącej do Henocha Kenigsteina. Na niej są następujące zabudowania: a) dom frontowy, murowany z cegły, trzypiętrowy, kryty papą, b) oficyna podłużna, murowana z cegły, kryta papą, c) budynek murowany parterowy, kryty papą, d) szopa na słupach, kryta papą, e) komórki drewniane, kryte papą, f) budynek drewniany, kryty papą, studnia murowana z cegły z pompą ręczną, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 21 listopada 1927 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 13.443,30 mk. 24.400 rb. i 8.700 zł., oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 50.000 złotych.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 5.000 zł.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 1344/1927 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Juljan Gliński przy ul. Żórawiej № 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie nabywczyni praw od Wacława Sewanczuka, Wiktorji Sewanczuk w poszukiwaniu u Płutniaka, 400 zł. pol. z kosztami w dniu 5 czerwca 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okęgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej № 15, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej „Willa Wersal № 1” pow. Warszawskiego, należącej do Majlocha Płutniaka, przestrzeni 539 8/100 sążni kwadrat. na której jest: 1) dom mieszkalny, murowany z cegły, piętrowy, kryty dachówką, z 4 tarasami i balkonem, 2) dom mieszkalny murowany, parterowy, kryty gontem, 3) budynek drewniany, kryty papą, parterowy z przeznaczeniem na komórki, 4) komórki drewniane, kryte papą, 5) ustęp drewniany kryty papą, studnia pompa ssąco-tłocząca, rośnie 71 drzew większych dzikich i kilkadziesiąt krzewów, jest ogrodzona płotem sztachetowym, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 30 grudnia 1927 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na ogólną sumę 2663 rub., 27.133 zł. 64 gr., oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 40.000 złp.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 4.000 złotych.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

№ 197/1928 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Juljan Gliński, przy ul. Żórawiej Nr. 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie wierzyciela Aleksandra Odrobińskiego w poszukiwaniu od Antoniego-Juljana Modzelewskiego sumy 457 dolarów St. Zjednoczonych Am. Półn. czyli 4081 zł. z różnicą kursu w dniu 5 czerwca 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ul. Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację wchodzącej w skład nieruchomości ziemskiej „Kolonja Maciejówka Nr 12“ działki gruntu oznaczonej Nr 17, położony w Pustelniku gminy Marki pow. warszawskiego, należącej do dłużnika Antoniego Juljana Modzelewskiego o przestrzeni 146 sąż. kwadr. na niej są zabudowania: 1) dom murowany z cegły parterowy, kryty dachówką o 1 pokoju, 1 kuchni i 1 przedpokoju, 2) przybudówka murowana z cegły, kryta papą, mieszcząca kuchnię, 3) komórka drewniana, 4) ustęp drewniany, 5) 24 szt. drzew owocowych młodych oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 18 czerwca 1927 r. sporządzony przez komornika Szcześniaka.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim, przy Warszawskim Sądzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 557 dolarów St. Zjedn. Am. Półn. oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 3.000 zł. p. lecz na zasadzie art. 1070 U.P.C. może być sprzedaną za cenę niższą od sumy oszacowania.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 300 zł.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 222, 1928 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Juljan Gliński przy ul. Żórawiej № 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żadanie Stefana-Józefa Lipowskiego w dniu 5 czerwca 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej № 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości ziemskiej „Osada Lipowin” powiatu Warszawskiego, należącej do Lipowskich, przestrzeni 1184 sażeni kwadr. i zabudowania na niej: 1) dom mieszkalny, drewniany, parterowy z facjatami, z 6 werandami, gankiem,

wszystko drewniane, kryte papą, 2) dom mieszkalny, parterowy kryty papą z werandą i sienią, 3) piwnica murowana z cegły, 4) ustęp drewniany, kryty papą, 5) studnia, pompa ssąco-tłocząca; częściowo ogrodzona sztachetami, rośnie 30 drzew owocowych i 76 innych, oraz kilkadziesiąt młodych sosenek i krzewów i ruchomości, 2 szafy, 15 łóżek, 5 stołów, 2 stoliki, półka i paka do węgla, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 28 stycznia 1928 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na ogólną sumę 5577 rb. 73 kop. i 5651 mk. 41. f oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 5500 zł.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 550 zł.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 221/1928 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Juljan Gliński przy ul. Żórawiej Nr. 45 zamieszkały, obwieszcza, że na żądanie wierzyciela Banku Towarzystw Spółdzielczych w dniu 6 czerwca 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej pod Nr. 267б w m. Nowym Dworze, należącej do Bytnera i Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, pod firmą: „Browar J. Bytner w Nowym Dworze S-ka z ogr. odp. przestrzenią około 1 mg., na niej znajdują się: 1) browar czynny, drewniany, piętrowy, z piwnicami, kryty papą z działami: fermentacyjnym z warzelnią z urządzeniami do nich, wagą automatyczną, koszem drewnianym do słodu; do niego przylegają 3 przybudówki drewniane z okapem; wydzierżawiony do 19 października 1929 r., 2) budynek drewniany, kryty papą, mieszczący chlew i ustęp, 3) komórki drewniane, 4) budynek drewniany kryty papą, mieszczący mieszkanie, stajnie, oborę i skład, 5) piwnica murowana z cegły, 6) piwnica drewniana z nadbudówką, 7) budynek murowany z cegły, parter z nadbudówką z desek z przeznaczeniem na siano, 8) budynek drewniany z przeznaczeniem na stróżówkę z przybudówką, 9) studnia cementowa z pompą; nieruchomość ogrodzona płotem drewnianym ze sztachet, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 4 listopada 1927 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną wspólną pod nazwą „Nowy Dwór Nr. hip. 43" znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim na pow. Warszawski, jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 9.400 rub. i 47.000 zł. p. oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 23.000 zł. p.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 2.300 zł. p.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 108/1928 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Kazimierz Jaworski, przy ul. Leszno 73 urzędujący niniejszym podaje do wiadomości publicznej, że w dniu 2-go Maja 1928 r. od godziny 10-ej rano w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ul. Miodowej 15, na skutek żądania powodu Bolesława Jażdżyka na mocy Klauzul egzekucyjnych Sądu Pokoju w Żyrardowie z dnia 28 maja i 9 lipca 1926 r. Nr. Nr. 739/1, 739/2, a. 13, a. 14, i a. 15/26, w poszukiwaniu sumy 2,280 złotych z %% i kosztami odbędzie się sprzedaż, przez publiczną licytację, nieruchomości miejskiej „Osada Nowakówek" położonej w mieście Żyrardowie, przy ul. Sienkiewicza Nr. 7, przestrzeni 1950 łokci, a należącej do Jana Nowakowskiego. Na rzeczonej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania: 1) dom mieszkalny murowany, jednopiętrowy, pokryty papą, długości 20,6 metr., szerokości 9,6 metr., i wysokości 8,9 metr., z balkonem na piętrze, o dwuch sieniach i dwuch klatkach schodowych wiodących na piętro i na pierwszem piętrze znajdują sie 4 pokoje, kuchnia, przedpokój i śpiżarnia, na parterze sala, stolarnia o 5 oknach, z przyległym pokojem; 2) budynek zbudowany z desek, kryty papą, służący za skład na drzewo, o rozmiarach: 7,7×4,7×5 metr., 3) skład na drzewo przytykający do budynku murowanego o rozmiarach: 7,08×2,95×2.12 metr., 4) ustęp z dołem murowanym; 5) dach na słupach drewnianych kryty papą, służący na skład na drzewo o rozmiarach: 13,44×5,94×2,53 metr., 6) studnia wiercona z żelazną pompą, 7) oparkanienie drewniane ze sztachet na przestrzeni 34 metr.

Opisana nieruchomość położona jest w granicach: z północy posesji małż. Kogutowskich, z południa—plac sukcesorów Andrzeja Abramowicza, ze wschodu ul. Sienkiewicza i z zachodu posesja małż. Porzezińskich; ma urządzoną księgę hipoteczną pod nazwą, Osada Nowakówek, pow. błońskiego znajdującą się w Wydziale Hipotecznym Ziemskim przy Sądzie Okręgowym w Warszawie w zastawie się nie znajduje i jest obciążona długami na sumę 13,700 złotych 40 gr. z %% i ściśnienia tytułu własności, służebności zlewki i ciężary wieczyste szczegółowo wymienione są w dziale III Wydziału Hipotecznego, odpis którego dołączony jest do aktu sprzedaży.

Zaległe podatki wynoszą 739 zł. 39 gr. oraz kara za zwłokę.

Sprzedaż rozpocznie się od sumy szacunkowej 12,000 złotych, życzący brać udział w sprzedaży obowiązani złożyć wadjum w wysokości 1.200 zł.

Wszelkie dokumenty i akta dotyczące sprzedaży mogą być przejrzane w Kancelarji Wydziału X Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 3672/27 r.

Komornik przy Sadzie Okręgowym w Warszawie, Gustaw Jesionowski przy ulicy Dzielnej Nr. 17 w Warszawie zamieszkały, ogłasza, że na żądanie Józefa Rapackiego w poszukiwaniu 30.000 złotych z %% i kosztami w dniu 13 czerwca 1928 r. od godz. 10 zrana w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Warszawie przy ul. Miodowej Nr. 15, odbędzie się publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej „Dobra Gurba" w gminie Piekary pow. Błońskiego położonej, należącej do Tadeusza-Ludwika Sommera, przestrzeni 361 morgów 99 prętów po potrąceniu z tego wydzielonych włościanom za serwituty 8 mor.160 pr. i za zamianę gruntów 38 dz. 110 sąż., w tem 10 mor. pod łąkami, 8 mor. pod parkiem angielskim, około 2 mr. pod zabudowaniami, około 1 mor. pod stawami, około 3 mor. pod ogrodem i sadem na którym jest 195 drzew owocowych, a reszta stanowi ziemię orną, drogi i parowy, wraz ze znajdującemi się tam zabudowaniami: trzema domami mieszkalnemi i budowlami gospodarskiemi, wraz z żywym i martwym inwentarzem stanowiącym nieruchomość z przeznaczenia, oraz innemi przynależnościami szczegółowo wskazanemi w opisie z dnia 12 marca 1927 r. przez komornika Znamierowskiego sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną w wydziale hipotecznym ziemskim przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, jest obciążona długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 166.320 mkp. 56.968 zł. 42 gr. oraz ścieśnieniami własności (ciężary wieczyste, służebności i zlewki) w dziale III wykazu hipotecznego wskazanemi i podlega sprzedaniu w całkowitym komplecie według wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy 50.000 zł. i życzący sobie wziąć udział w licytacji winien złożyć wadjum 5.000 zł.

Warunki licytacji i dokumenty tyczące się sprzedaży nieruchomości, mogą być przejrzane w kancelarji komornika, a w dniu sprzedaży w Sądzie Okręgowym w Warszawie.

Nr. 714/27

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Gustaw Jesionowski, przy ulicy Dzielnej № 17 zamieszkały, ogłasza że na żądanie Artura Cierlicha, w poszukiwaniu 51.983 zł. z %% i kosztami, w dniu 13 czerwca 1928 r. od godz. 10 rano, w sali posiedzeń Sądu Okręgowego w Warszawie, ul. Miodowa № 15, odbędzie się publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej „Dobra Słupice" gm. Skuły, pow. Błońskiego położonej należącej do Anny Kociurskiej, Feliksa, Wacława i Tadeusza Majewskich, Anieli, Kazimiery i Marji Majewskich, przestrzeni 264 mor. 257. pr. w tem pod budynkami 3 m. 221 pr., pod rowami, granicami i drogami 10 mor. 156 pr., stawów 284 pr., łąk 39 m. 28 pr., pastwisk 4 m. 97 pr., ogrodów 6 m. 145 pr. i ziemi ornej 199 mor. 226 pr. wraz z zabudowaniami tam się znajdującemi: 1) domem mieszkalnym murowanym, krytym dachówką, na sklepionych piwnicach z 5 pokojami, kuchnią i sienią, 2) kuchnia murowana dla służby, pod dachówką, 3) domem mieszkalnym (ekonomka) murowany pod papą o 2 pokojach, 2 kuchniach, 2 spiżarniach i sieni, 4) domem mieszkalnym dla służby, murowanym krytym gontem o 6 izbach, 4 komórkach i 3 sieniach, 5) obora, 6) stajnia, 7) spichlerzem z oborą, 8) chlewem murowanym krytym papą i gontem, 9) chlewem z kamienia polnego, pod papą i 10) studnia murowana z cegły, oroz innemi przynależnościami, szczegółowo wskazanemi w opisie z dnia 4 grudnia 1926 r. przez Komornika Znamierowskiego sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną w Wydziale Hipotecznym Ziemskim przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, jest obciążona długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 27.500 rub. 3.000.000 mkp. i 83.664 zł. 80 gr. jest wydzierżawiona Władysławowi Trzaska-Jaszyńskiemu na lat 8 t.j. do 1935 r. i podlega w całkowitym komplecie według wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy 60.000 rub. co stanowi po przerachowaniu sumę 67.032 zł. i życzący wziąć udział w licytacji winien złożyć wadjum 6.703 zł.

Warunki licytacyjne i dokumenty tyczące się spredaży nieruchomości mogą być przejrzane w kancelarji Komornika, a w dniu sprzedaży w Sądzie Okręgowym w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Józef Kaszewski przy ul. Wspólnej Nr. 32 zamieszkały ogłasza, że na żądanie wierzyciela Jana Damętko w dniu 18 czerwca 1928 r. od godziny 10 zrana odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ul. Miodowej 15, publiczna sprzedaż przez licytację połowy osady włościańskiej, położonej we wsi Żebrówka gminy Rudzienka, powiatu Mińsko-Mazowieckiego, poprzednio Radzymińskiego, województwa Warszawskiego, należącej do Feliksy Damętko. Północna połowa osady włościańskiej zawiera przestrzeni około 12 (dwunastu) morgów 100 prętów. Składa się z 7-miu działek: 1 grunt ukazowy w jednym kawale przestrzeni 11 morgów 100 prętów i 2 ziemi otrzymanej za serwituty, przestrzeni około 1 morga, w 6-ciu małych kawałkach. Na wymienionej połowie osady znajdują się następujące budynki gospodarskie: a) dom mieszkalny parterowy z bali, b) stodoła z desek, c) obora z kamieni z przybudówką i chlewkiem, d) piwnica murowana z cegły i e) studnia z 6-ciu kręgów cementowa. Nieruchomość cała należy wspólnie w równych niepodzielnych połowach do dłużniczki Feliksy Damętko i Jana Raniszewskiego.

Oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 11 czerwca 1927 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie i nie ma urządzonej księgi hipotecznej, jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 150 rb. ros. 350 rb. ros. i 27 zł. 81 gr. oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 7.000 zł. (siedem tysięcy).

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany jest złożyć wadjum 700 zł. (siedemset).

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. E 209/1927 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Józef Kaszewski przy ul. Wspólnej Nr. 32 zamieszkały ogłasza, że na żądanie wierzyciela Feliksa Pulczyny w dniu 18 czerwca 1928 r., od godziny 10-ej zrana odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ul. Miodowej 15 publiczna sprzedaż przez licytację placu szerokości jedenaście (11) metrów i długości sześćdziesiąt dwa (62) metry, położonego w Województwie Warszawskiem, powiecie Mińsko-Mazowieckim, w gminie i wsi Wielgolas należącego do Stanisława Rutka, pomiędzy gruntami Stanisława Pajdy od strony południowej i Feliksa Piłatowskiego od strony północnej, ciągnącego się od szosy Mińsk-Latowicz do Strugi. Na placu tym znajduje się dom mieszkalny parterowy z gliny kryty słomą o 3-ch oknach i 2-ch drzwiach, zawiera jedną izbę na podłodze, sień i komórkę. W izbie jest kuchnia do gotowania, piec do ogrzewania i piec do chleba wszystko z cegły, dom ma długość 9 metrów 73 centymetrów szerokości 5,25 metrów i wysokości 2,37 metrów.

Plac ten wraz z domem należy do Stanisława Rutki.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie i niema urządzonej księgi hipotecznej, obciążona jest długiem w sumie Zł. 153 z % kosztami, oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy zł. 300.- (trzystu).

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany jest złożyć wadjum zł. 30.- (trzydziestu), warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 40 1928 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej Nr. 11 zamieszkały ogłasza, że na żądanie Seweryna Junga w dniu 18 maja 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ul. Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości, położonej na Saskiej Kępie, dawniej powiatu Warszawskiego, obecnie włączonej do terytorjum m. st. Warszawy, zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod Nr. 16, obecnie oznaczonej policyjnym Nr. 13, należącej do Seweryna Junga, Jana-Emila Albrechta, Berty-Pauliny Żochowskiej, Jakóba-Alfreda Wolframa, Karola-Edmunda Wolframa, Alfonsa Wolframa i Leokadji Wolfram, składającej się z działki ziemi, zaliczonej do III kategorji o przestrzeni około 5 mórg 180 prętów kwadr., domu mieszkalnego drewnianego, piętrowego, stajni drewnianej, ogrodu owocowego oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 9 lutego i 13 czerwca 1925 r. sporządzonym przez komornika M. Święcickiego.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie nie ma urządzonej księgi hipotecznej nie jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami, oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Zł. 15.000.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany jest złożyć wadjum Zł. 1.500.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 23/1928 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej № 11 zamieszkały ogłasza, że na żądanie wierzycielki Marji Pazikowskiej w dniu 16 marca 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej № 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze przymusowej egzekucji nieruchomości warszawskiej № 2340 B, położonej przy ulicy Pawiej 83 Okopowa № 38, należącej do Zygmunta Więckowskiego, Zofji Władysławy Więckowskiej, Zdzisława Ryszarda Więckowskiego, Antoniego i Adeli małż. Kozłowskich, składającej się z placu przestrzeni 3498 łokci kwadratowych, domu frontowego drewnianego parterowego, 2 oficyn murowanych jednopiętrowych oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 17 stycznia 1928 r., sporządzonym przez Kom. J. Brodzkiego

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę Rubli 1.200 oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej zł. 52,200.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum zł. 5,220.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 47/1928. r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Wincenty Siarkiewicz przy ul. Żelaznej Nr. 81 w Warszawie urzędujący niniejszym podaje do wiadomości publicznej, iz w dniu 14 czerwca 1928 roku od godziny 10 rano w Gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie na skutek żądania Jana i Stanisławy małż. Gawrońskich i na mocy nakazu przymusowego wykonania Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 17 czerwca 1927 r. odbędzie się publiczna sprzedaż przez licytację części nieruchomości ziemskiej „Willa Zakętek“ we wsi Milanówek-Letnisko przestrzeni 13.958.13 łok. kw. należącej do Zygmunta Majchrowskiego. Na wymienionej nieruchomości są następujące zabudowania: dom drewniany z wyskokami piętrowemi, kryty blachą z dwoma werandami i tarasami, dom drewniany z wyskokiem piętrowym kryty blachą, z dwoma werandami i tarasami, dom drewniany parterowy, kryty papą z przystawką drewnianą, obok którego znajduje się komórka drewniana, kryta papą; dom drewniany mieszkalny kryty papą z przybudówką drewnianą; komórka drewniana, kryta papą o dwóch wejściach; studnia z kręgów cementowych z pompą żelazną; altana drewniana w ogrodzie; ustęp drewniany, kryty blachą; w ogrodzie znajduje się 22 drzew owocowych, 222 różnych dzikich oraz krzewy. Wymieniona część nieruchomości ogrodzona jest parkanem drewnianym. Nieruchomość ma urządzoną księgę hipoteczną, w zastawie nie jest i obciążona długami oraz kaucjami na sumę dol. 1.700 i zł. 15.000. Ścieśnienia tytułu własności, służebności i ciężary wieczyste są szczegółowo wymienione w dziale 3-cim wykazu Hipotecznego.

Sprzedaż rozpocznie się od sumy zł. 25.000.

Życzący wziąć udział w licytacji obowiązany jest złożyć wadjum w wysokości zł. 2.500.

Wszelkie dokumenty i akta dotyczące sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Wydziału I-go Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 137.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Wincenty Siarkiewicz zamieszkały przy ulicy Żelaznej Nr. 81 w Warszawie ogłasza, że na mocy trzech klauzul Sędziego Pokoju w Sochaczewie w poszukiwaniu Zł. 1010 z %% i kosztami na rzecz Karola Wyględowskiego w dniu 14 czerwca 1928 r. od godz. 10 rano, odbędzie się w Gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej № 15, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości osady włościańskiej należącej do Franciszka Lebiody, znajdującej się we wsi Juljopol gm. Młodzieszyn, pow. Sochaczewskiego, zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod Nr. Nr. 27 i 28, składającej się z trzech oddzielnych działek ziemi ogólnej przestrzeni 14 morgów 50 kw. na której to ziemi znajdują się: dom murowany z cegły, kryty słomą, stodoła drewniana, pokryta słomą, szopa, stajnia, chlewy 26 drzew owocowych i innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie Komornika Rolińskiego. Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, niema urządzonej hipoteki, obciążona długiem na ogólną sumę Zł. 1010 z %% i kosztami i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu z dnia 1 Października 1927 r.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Złotych 6.000.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucji Zł. 600.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Wydziału I-go Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 79.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Wincenty Siarkiewicz, zamieszkały przy ulicy Żelaznej Nr. 81, w Warszawie ogłasza, że na mocy dwóch klauzul Sędziego Pokoju w Sochaczewie z dnia 5 lutego 1927 r. w poszukiwaniu Zł. 500 z %% i kosztami na rzecz Franciszka Bargła w dniu 14 czerwca 1928 r. od godz. 10 rano, odbędzie się w Gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości włościańskiej, należącej w równych częściach do Wacława i Elżbiety małż. Kowalskich znajdującej się we wsi Wejca, gm. Kampinos Sochaczewskiego powiatu, zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod Nr. 39, składającej się z ziemi o przestrzeni 15 mórg 248 prętów kw. w dwóch działach, z domu drewnianego, krytego słomą stodoły drewnianej o jednym klepisku, z chlewów drewnianych o trzech przedziałach, studni, ogrodu ze 150 drzewami owocowemi i innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie Komornika Rolińskiego.

Powyższa nieruchomość niema hipoteki i obciążona długami na ogólną sumę Zł. 500 z %% i kosztami i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu z dnia 19 października 1927 r.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Złotych 5.000. Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucji Zł. 500.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Wydziału I Cyw. Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Wincenty Siarkiewicz, zamieszkały przy ulicy Żelaznej Nr. 81 w Warszawie, ogłasza, że na mocy dwóch tytułów wykonawczych Sądu Pokoju w Grodzisku za Nr. 499 i 500/25 w poszukiwaniu na rzecz Władysława Pyrzewicza zł. 1.000 z %% i kosztami w dniu 14 czerwca 1928 r., od godz. 10 rano odbędzie się w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ul. Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej, działki ziemi—osady rolnej, zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod Nr.Nr. 102/484/81 znajdującej się w granicach osady „Nadarzyn“ gm. Młochów pow. Błońskiego, należącej do wdowy Klementyny Pyrzewicz i jej dzieci Heleny, Henryka Pyrzewiczów składającej się z przestrzeni ziemi 4 morgi, w tem około morgi łąki zasiewów or-

nego żyta z górą morga, na której to ziemi niema żadnych budowli, i w gruntach szczegółowo wskazanych w opisie Komornika Znamierowskiego.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie niema urządzonej księgi hipotecznej, obciążona długami na ogólną sumę Zł. 1.000 z %% i kosztami i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu z dnia 7 listopada 1927 r.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej zł. 1.500.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucji Zł. 150.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Wydziału X Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 186.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Wincenty Siarkiewicz zamieszkały przy ul. Żelaznej Nr. 81 w Warszawie, ogłasza, że na zasadzie tytułu wykonawczego Sądu Pokoju w Sochaczewie z dnia 11 lipca 1927 r. za Nr. 1074 w poszukiwaniu należności Juljusza i Józefy małż. Henke i innych w dniu 14 czerwca 1928 r., od godz. 10-ej rano odbędzie się w Gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ul. Miodowej Nr. 15 publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości, osady włościańskiej znajdującej się we wsi Śladów gm. Tułowiec pow. Sochaczewskiego, należącej do Edmunda-Augusta Radke, zapisanej w tabeli likwidacyjnej wsi Śladów Nr. 15 o przestrzeni 21 morgów ziemi, składającej się z domu o trzech ubikacjach i sieni, obory i szopy, stanowiących jeden drewniany budynek, kryty słomą, drzew owocowych różnych odmian, żywego inwentarza: konia, dwóch krów i jałoszki oraz maneżu z drągami, wozu i pługu i innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie Komornika Rolińskiego.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną Nr. 254 w Wydziale Hipotecznym pow. Sochaczewskiego, obciążona hipotecznemi długami na ogólną sumę Zł. 4.250 gr. 2 i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu z dnia 7 listopada 1927 r.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Zł. 17.000.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucji Zł. 1.700.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się sprzedaży mogą być przejrzane w kancelarji Wydziału X Cyw. Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 100.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Stanisław Żołnowski przy ul. Kościelnej Nr. 8 w Warszawie zamieszkały ogłasza, że na żądanie wierzyciela Banku Towarzystw Spółdzielczych w Warszawie, w dniu 5 czerwca 1928 roku od godziny 10-ej zrana odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ul. Miodowej Nr. 15 publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości hipotecznej osada „Jeleniówka“, znajdującej się we wsi Osów, gminy Ręczaje, powiatu Radzymińskiego, należącej do ks. Bolesława Jagiełłowicza i składającej się: z ziemi przestrzeni 3 dziesięcin 131,21 sążni kwadratowych w 3-ch działkach, a mianowicie: I-sza działka przestrzeni około 100 prętów, II-ga działka około 1 morgi ogrodu owocowego i III-cia działka około 4-ch morgów (w tym łąka i ziemia orna) i budynków pobudowanych na 1-ej działce:

1) domu mieszkalnego, pobudowanego z drzewa 3" bali, krytego gontem, o 6-ciu ubikacjach i 2-ch sieniach, długości 40 łokci, szerokości 12 łokci i wysokości 5 łokci;
2) stodoły z desek niewykończonej, nowej, krytej słomą, o 2-ch sąsiekach, jednym klepisku, długości 24,6 łokcia, szerokości 12 łokci i wysokości 5 łokci;
3) szopy drewnianej krytej papą, długości 7 mtr., szerok. 5 łokci, wysokości 3 łokcie.
4) klozetu drewnianego o jednym otworze.
5) piwnicy murowanej z cegły, krytej darniną oraz studni cembrowanej balikami i 2-ch stawów zarybionych na przestrzeni 30 prętów, znajdujących się na 3-ej działce, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 22 sierpnia 1927 roku sporządzonym.

Budynki opisane pod pozycjami 2, 3 i 4 oraz ryby znajdujące się w stawach są zakwestjonowane przez dzierżawcę Stefana Walkowskiego, jako jego własność.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie natomiast jest w dzierżawie na przeciąg 3-ch lat, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w Wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznemi długami, kaucjami i ostrzeżeniami, na sumę 1.000 z %% (jeden tysiąc dolarów z procentami) i złotych 186 gr. 23 podlega sprzedaży w całkowitym komplecie, podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Zł. 11.000 (jedenaście tysięcy).

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum w wysokości 1.100 zł. (tysiąc sto złotych).

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 102/1928 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Stanisław Żołnowski, przy ul. Kościelnej Nr. 8 w Warszawie zamieszkały ogłasza, że na żądanie wierzyciela Franciszka Faryńskiego w dniu 15 czerwca 1928 r. od godz. 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ul. Miodowej Nr. 15 publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości hipotecznej osada „Dobra Ziemskie Krusze“, położonej we wsi Krusze, gminy Klembów, pow. Radzymińskiego, składającej się z 5 morgów 273,6

prętów ziemi należącej do Marjanny Jachacy i 20 morgów ziemi należącej do Stanistawa Jachacego, w 5-ciu działkach, a mianowicie: I-sza działka przestrzeni około 10 morgów, II-ga działka—łąka, miejscowość Pionka, przestrzeni około 2-ch morgów, III-cia działka polesie w miejscowości Owsisko przestrzeni około 2-ch morgów, IV-ta działka przestrzeni około 1-ej morgi i V-ta działka przestrzeni około 9-ciu morgów lasu, częściowo wyciętego, oraz praw do ogólnego pastwiska i budynków pobudowanych na I-ej działce w siedlisku: 1) domu mieszkalnego z 3" bali o 3-ch stancjach, komorze i sieni, krytego słomą, z frontu szalowanego, dług. 21,5 łokcia, szer. 13 łokci i wysokość 4 łokcie, 2) stodoły pobudowanej z desek krytej słomą, o 2 ch sąsiekach i 1 klepisku, dług. 20,5 łokcia, szerokości 11 łokci, wysokości 4,5 łokcia, 3) piwnicy murowanej, sklepionej i 4) studni cembrowanej drzewem z żórawiem. Z powyższej nieruchomości: stodoła, połowa domu mieszkalnego i 8 morgów 18 prętów ziemi, są zakwestjonowane przez osoby, nieujawnione w dziale hipotecznym jako ich własność, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 22 września 1927 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 1.231 zł. i 515.000 mk. pol., podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 6.000 zł. (sześć tysięcy złotych).

Zamierzający wziąć udział w licytacji, obowiązany złożyć wadjum w wysokości 600 złotych (sześćset złotych).

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 104/1928 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Stanisław Żołnowski, przy ulicy Kościelnej Nr. 8 w Warszawie zamieszkały ogłasza, że na żądanie wierzyciela adwokata Tadeusza Tomickiego, pełnomocnika Banku Kwilecki Potocki i S-ka, w dniu 15 czerwca 1928 roku od godziny 10 zrana odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ul. Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację majątku ziemskiego pod nazwą „Klucz Ręczajski" położonego w gminie Ręczaje, powiatu Radzymińskiego, należącego do Heleny Nasfeter, zawierającego ogólnej przestrzeni 613 ha 8632 mtr., w tem 672 mtr. gruntów spornych i znajdującego się w 5-ciu działkach, a mianowicie: I-szy dział obejmuje 475 ha 6248 mtr., w tem ogrody i zabudowania 7150 mtr., grunty orne 118 ha 7207 mtr., bagno 2 ha 8750 mtr., lasy 111 ha 9070 mtr., zarośla 50 ha 3528 mtr., pastwiska 12 ha 3359 mtr., pastwiska mokre 45 ha 9394 mtr., pastwiska zarosłe 123 ha 3318 mtr., nieużytki 6 ha 6863 mtr., drogi i szosy 2 ha 7609 mtr.; II-gi dział obejmuje 8 ha 6005 mtr., w tem łąki mokre i zarośla 8 ha 5356 mtr. i drogi i rowy 694 mtr.; III-ci dział obejmuje 20 ha 2603 mtr. w tem łąki mokre i zarośla 20 ha 681 mtr., i drogi i szosy 1922 mtr.; IV-ty dział obejmuje 107 ha 3219 mtr., w tem gruntu ornego 3 ha 5868 mtr., lasy 90 ha 9997 mtr., zarośla 1 ha 4935 mtr., pastwiska 7 ha 1859 mtr., pastwiska mokre 1 ha 7444 mtr., nieużytki 1 ha 4130 mtr., drogi i rowy 8986 mtr., V-ty dział obejmuje 1 ha 9885 m. pastwisk, oraz następujących budynków, znajdujących się w dziale opisanym pod poz. 1:

a) domu mieszkalnego, pobudowanego z 4 ch bali, wewnątrz otynkowanego z zewnątrz szalowanego, o 9 ciu ubikacjach, 2-ch werandach, 2-ch sieniach i 3 ch frontowych wejściach, krytego gontem, długości 27 łokci, szerokości 19 łokci i wysokości 6 łokci.

b) stodoły, pobudowanej z desek, krytej gontem, o 3-ch klepiskach i 4-ch zasiekach, długości 70 łokci, szerokości 10 łokci i wysokości 4 łokcie.

c) obory, pobudowanej z 3-ch bali, ze stajnią razem i część stodoły o 1 klepisku i 1 zasieku—wszystko pod jednym dachem, kryte gontem. długości 40 łokci, szerokości 11 łokci i wysokości 4 łokcie.

d) szopy na torf, pobudowanej z drzewa, obijanej deskami, krytej deskami, częściowo rozebranej, długości 69 łokci, szerokości 13 łokci i wysokości 5,5 łokci.

e) szopki na słupach, obijanej listwami, krytej w części deskami, długości 12 łokci, szerokości 10 łokci i wysokości 3 łokcie.

f) lodowni murowanej, sklepionej, o jednem wejściu 4×3½ łokci,

g) studni z kręgów cementowych,

h) 2-ch studni z bali z żórawiami, oraz budynków znajdujących się na przestrzeni gruntu działu IV-go;

a) domu (gajówki) mieszkalnego, pobudowanego z bali, o jednem pokoju z kuchnią, krytego słomą, z przybudowaną oborą i stajnią pod jednym dachem, długości 15 łokci, szerokości 7 łokci i wysokości 4,5 łokcia,

b) studni z bali z żórawiem, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 23 stycznia 1928 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznemi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 20.082 złotych 19 groszy, z procentami i kosztami, podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 40,000 zł. (czterdzieści tysięcy złotych).

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 4.000 złotych.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 249/1928.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Stanisław Żołnowski, przy ul. Kościelnej Nr. 8 w Warszawie zamieszkały ogłasza, że na żądanie wierzyciela Marcina Damętki w dniu 5 czerwca 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ul. Miodowej Nr 15, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości hipotecznej osada „Felówka“, znajdującej się w Wołominie przy ul. Żelaznej pow. Radzymińskiego, należącej do Albina i Marcjanny małżonków Jankowskich, składającej się z placu przestrzeni 118,3 sażeni kw. i budynków znajdujących się na tym placu: 1) domu murowanego 2-upiętrowego, krytego papą i blachą, dług. 12,5 mtr. szerokości 10 mtr. i wysokości 9 mtr., składającego się z 3 lokali po 2 pokoje z kuchniami i 6-ciu lokali po 1 pokoju. Dom ten posiada 15 okien mieszkaniowych, dwoje drzwi frontowych i 6 balkonów o jednej klatce schodowej, która ma dwa okna i o 2 kominach, 2) komórki drewnianej o 11 otworach krytej papą, szerokości 2 metry, dług. 14 metrów i wysokości 2 mtr., 3) klozetu o 2-ch otworach krytego papą, długości 2¼ mtr. wysokości 2 mtr. i szerokości 2 mtr., 4) werandy oszklonej, krytej papą, pobudowanej z desek: Dom opisany pod poz. 1 jest przybudowany do domu znajdującego się na osadzie „Etiówka“ należącego również do tychże małżonków Jankowskich. Weranda oszklona, opisana pod poz. 4 została zakwestjonowana przez Włodzimierza Dunina jako jego własność, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 2 stycznia 1928 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w Wydziale Hip. Ziemskim przy Warsz. Sądzie Okręgowym i jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 9020 rubl. łącznie z osadą „Etiówka“ podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 10.000 złotych (dziesięć tysięcy złotych).

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 1000 zł. (jeden tysiąc złotych).

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 248/1928 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Stanisław Żołnowski, przy ul. Kościelnej Nr 8 w Warszawie zamieszkały ogłasza, że na żądanie wierzyciela Marcina Damętki w dniu 5 czerwca 1928 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ul. Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości hipotecznej osada „Etiówka“, znajdującej się w Wołominie przy ul. Żelaznej i Szopena, należącej do Albina i Marcjanny małż. Jankowskich, składającej się z placu, przestrzeni 118,3 sażeni kwadr., na którym znajdują się następujące budynki: 1) dom murowany 2-piętrowy kryty papą i blachą, długości 12,5 metra, szerokości 10 metr. i wysok. 9 metrów, składający się z 3-ch lokali po 2 pokoje z kuchnią i 6-ciu lokali po 1 pokoju, posiada 15 okien mieszkaniowych, dwoje drzwi frontowych, 6 balkonów o jednej klatce schodowej, która ma dwa okna i o 2-ch kominach. Dom ten jest przybudowany wspólnie do domu znajdującego się na osadzie „Felówka“, należącego do tychże małżonków Jankowskich, 2) budka z desek o jednych drzwiach i 2-ch oknach, kryta papą, długości 3,5 metra, szerokości 3,5 metra i wysokości 2,5 metra, 3) szopa pobudowana z desek, kryta papą, długości 4 metry, szerokości 3,5 metra, wysokości 2¼ metra, 4) pompy żelaznej abisyńskiej. Cała osada w części oparkaniona jest sztachetami. Szopa wymieniona pod poz. 3 i parkan są zakwestjonowane przez Jakóba Wiśniewskiego jako jego własność, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 2 stycznia 1928 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w dziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 9020 rbl. łącznie z osadą „Felówka“ i niezależnie od tego osada Etiówka 2200 złotych podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 10.000 złotych (dziesiąć tysięcy złotych).

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum 1000 zł. (jeden tysiąc złotych).

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 248/1928 r.

SPROSTOWANIE.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Dymitrjusz Kałataluk, przy ulicy Topiel Nr. 4 w Warszawie zamieszkały, niniejszym prostuje ogłoszenie zamieszczone w Nr. 11 z dnia listopada 1927 r., Dziennika Urzędowego województwa Warszawskiego, o sprzedaży nieruchomości warszawskiej Nr. 1528, przy ul Chmielnej Nr. 20 położonej, należącej do Mieczysława Bertolda Hirsza, wyznaczonej na dzień 8 marca 1928 r., iż licytacja powyższej nieruchomości rozpocznie się nie od sumy 73.000 złotych jak wskazano w powyższem ogłoszeniu, lecz od sumy 89,000 złotych jako równowartość 10.000 dolarów amerykańskich, wobec czego zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany jest złożyć wadjum w kwocie 8.900 złotych.

Nr. 42/26.

Józef Brudnicki notarjusz przy Sądzie Okręgowym w Płocku obwieszcza, że toczą się postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Bronisławie Przybojewskim, właścicielu dóbr ziemskich Ciołkowo, powiatu Płockiego.

2) Stanisławie Myszkowskim, współwłaścicielu dóbr ziemskich Blizno, powiatu Rypińskiego.

3) Ignacym Jabłońskim, współwłaścicielu dóbr ziemskich Turza Wielka A. B. E. K. M. P. G. H. R. S. T. Nr. IV, powiatu Lipnowskiego;

4) Piotrze Makowskim, współwłaścicielu dóbr ziemskich Sułocino lit. A. B. C. D. E. F., powiatu Sierpskiego;

5) Helenie Leokadji Gałczyńskiej, współwłaścicielce dóbr ziemskich Zieluminek lit. A. B. i Gradzanowo - Zbońskie. pow. Mławskiego i Chądzyno Krusze lit. O. pow. Sierpskiego;

6) Stanisławie Górnickim, współwłaścicielu nieruchomości Płockich Nr. Nr. 388½, 198, 282-A., 224-A., 279, 335 i 224 i właścicielu nieruchomości Płockich Nr. Nr. 394, 395 i 393-A.;

7) Fryderyku Stek vel Sztejke, wierzycielu sumy 1.000 rb. i kaucji 200 rb., zabezpieczonych na dobrach ziem. Siemiątkowo - Rogalne, pow. Sierpskiego;

8) Mojrzeszu - Jakóbie Konie, właścicielu dóbr ziemskich Radzynek, pow. Rypińskiego i wierzycielu sumy 30.000 rb. i kaucji 10.000 rb, 5000 rb., 10.000 rb.. 10.000 rb., 4000 rb, i 10.000 rb., zabezp. na dobrach Piórkowo, pow. Rypińskiego kaucji 35.000 mk. i 45.000 mk. zabezp. na dobrach Starorypin, pow, Rypińskiego, kaucji 36.000 rb. i 30.000 rb., zabezp. na dobrach Ruszkowo, pow, Rypińskiego. sumy 157,680 mk. i kaucji 40.000 rb. i 25,000 rb. i 15.768 mk. zabezp. na dobrach Kiełpiny, pow. Rypińskiego, sumy 112.320 mk. i kaucji 45.000 rb, i 11.232 mk., zabezp. na dobrach Godziszewo, pow. Rypińskiego, sumy 25.000 rb. i kaucji 2.500 rb., zabezp. na dobrach Rudaw, pow. Lipnowskiego, sumy 74.527 zł. i kaucji 4.000 zł., zabezp. na dobrach Wierzbick, pow. Lipnowskiego, kaucji 16.000 rb. i 8.000 rb., zabezp. na dobrach Bielawy Gołuskie, pow. Sierpskiego, sumy 30.000 rb. i kaucji 9.000 mk. zabezp. na dobrach Podolino Laskowiec, pow. Rypińskiego, sumy 20.000 rb. i kaucji 7.500 mk., zabezp. na dobrach Niedarzyn, pow. Płońskiego i sumy 2.030 rb. zabezp. na dobrach Piotrkowo, Piotrkowo A, Piotrkowo B. i Piotrkowo C., pow. Lipnowskiego.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych został wyznaczony w kancelarji notarjusza Brudnickiego w Płocku na dzień 1 września 1928 r.

Nr. 808.

Notarjusz przy Sądzie Okręgowym w Płocku Eugenjusz Płoski obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Magdalenie z Gołębiowskich Piliczowskiej współwłaścicielce Płockiej nieruchomości Nr. 331.

2) Aleksandrze Jędrzejaku współwłaścicielu dóbr Jaroszewo powiatu płockiego,

3) Juljanie Wincentym Ujazdowskim, właścicielu dóbr Nagórki - Judyce lit. A. ½ B i C. pow. płockiego;

4) Juljanie Lewandowskim, wierzycielu sumy 200 rubli, zabezpieczonej na dobrach Cempkowo, powiatu Płońskiego;

5) Emilji Rehman, wierzycielce sumy 937 rubli 50 kop i części ewikcji 600 rubli na Płockiej nieruchomości Nr. 318 zabezpieczonej;

6) Tadeuszu Krośnieckim, właścicielu dóbr Choszczewko powiatu Przasnyskiego.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczony został na dzień 10 września 1928 roku w którym to dniu osoby interesowane winny zgłosić swoje prawa w kancelarji wspomnianego notarjusza Płoskiego pod skutkami prekluzji.

Nr. 29.

Wydział hipoteczny przy sądzie okręgowym w Płocku obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Juljuszu Dziesingu, właścicielu dóbr Zaręba lit. A, pow. Rypińskiego,

2) Franciszku Zomkowskim, właścicielu parceli Nr. 5, przestrzeni 1 dziesięcina 1290 sążni pochodzącej z dóbr miasto i wieś Kuczbork lit. D. pow. Mławskiego,

3) Adamie Jaworskim, współwłaścicielu działki gruntu Nr. 1 w dziale I, zawierającej przestrzeni 1 dziesięcina 1290 sążni, pochodzącej z dóbr ziemskich Strzegowo lit. F, pow. Mławskiego.

4) Michale Murzynowskim, wierzycielu wpisu o kontrowersji, figurującego na hipotece dóbr ziemskich Świedziebna, powiatu Rypińskiego, w dziale III pod Nr. 2 i na oddzielnych dobrach Świedziebna lit. A, pow. Rypińskiego w dziale III pod Nr. 1.

5) Józefie Szatkowskiej, właścicielce działki gruntu, przestrzeni 5 morgów, pochodzącej z dóbr ziemskich Grabiny lit. A, powiatu Lipnowskiego.

6) Józefie Szatkowskim, właścicielu parceli Nr. 6, zawierającej przestrzeni 7 dziesięcin 1649 sążni, pochodzącej z dóbr Grabiny lit. C, pow, Lipnowskiego,

7) Mateuszu Balcerzaku, właścicielu działki gruntu, oznaczonej na planie Nr. 13, zawierającej przestrzeni 8 dziesięcin 480 sążni, pochodzącej z dóbr Turza - Wielka lit. C. powiatu Mławskiego

8) Fryderyku Otto, współwłaścicielu dóbr ziemskich Kazimierzewo - Kolonja, pow. Rypińskiego.

9) Kazimierze Strzeszewskiej, wierzycielce sumy 5000 rubli z pod Nr. 2 i ewikcji 500 rubli z pod Nr. 3 działu IV, na dobrach Koziminy lit, A, pow, Płońskiego, zabezpieczonych,

10) Janie - Nepomucenie Zielińskim, wierzycielu sumy 263.632 rubli, kaucji 26.263 rubli 20 kop, kaucji 100.000 rubli i 5,000 rubli renty dożywotniej, zabezpieczonych na hipotece dóbr

ziemskich Wola-Ossówkowska, powiatu Lipnowskiego, w dziale IV pod Nr. Nr. 23, 24 i 25, oraz pod Nr. 16 działu III i na hipotece oddzielnych dóbr: Ossówka-Witowąż i Stajęczyny, pow Lipnowskiego, w dziale IV pod Nr. Nr. 15, 16 i 17, oraz pod Nr. 16 działu III i Wąkole, pow. Lipnowskiego, pod Nr. Nr. 23, 24 i 25 działu IV i pod Nr. 32 działu III.

11) Jakóbie-Lejbie Szenwicu, wierzycielu ostrzeżenia na sumę 800 rubli z procentami i kosztami, zabezpieczonego na dobrach Smosarz-Pianki, pow. Ciechanowskiego, w dziale IV pod Nr. 36; ewikcji 13,000 rubli, zabezpieczonej na dobrach folwark Lubowiedz lit. A, powiatu Mławskiego w dziale IV pod Nr. 7-a; sumy 14.000 marek i ewikcji 1.400 marek, zabezpieczonej na dobrach Kotowe, powiatu Rypińskiego, w dziale IV pod Nr. Nr. 9 i 10.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczono na dzień 3 września 1928 r. w tymże wydziale hipotecznym w Płocku, pod skutkami prekluzji.

№ 113.

Wydział hipoteczny powiatowy w Płońsku obwieszcza o toczących się postępowaniach spadkowych po zmarłych:

1) Juljanie Janiszewskim, właścicielu nieruchomości w osadzie Nowemiasto, powiatu płońskiego (№ h. r. 26 lit. N), wyszczególnionej w dziale I pod lit.-a.

2) Bunimie vel Biniemie Leslerze, współwłaścicielu zachodniej połowy nieruchomości w Płońsku (№ h. r. 150 lit. P).

Termin zamknięcia tych postępowań oraz regulacyj spadków wyznaczony na dzień 14 sierpnia 1928 r. i w tym terminie osoby interesowane stawić się winny osobiście, lub przez pełnomocników notarjalnie upoważnionych do wydziału hipotecznego w Płońsku z dokumentami, uprawniającemi do spadku, pod skutkami prekluzji z art. 131 ust. hip.

Nr. 10.

---

b) Zagubione dokumenty.

Zagubiono legitymację nauczycielską wydaną przez Kur. Okr. Warszawskiego na imię Leokadji Jodłowskiej nauczycielki we Włocławku.

Zagubiono legitymację nauczycielską Nr. 12212 wydaną przez Inspekt. Szkoln. Włocławski na imię Zofji Szwarcówny.

Zagubiono legitymację nauczycielską Nr. 10639 na imię Stanisława Biczyskiego.

Zaginął dowód osobisty wystawiony przez Starostwo Warszawskie na imię Małgorzaty Szulc we wsi Biało-Łęka.

W nocy z dnia 27-28 sierpnia r. z. skradzione zostały dowody, a mianowicie: legitymacja nauczycielska wydana przez Kuratorjum Warszawskie na imię Eugenjusza Kramera oraz książeczka wojskowa wydana przez P. K. U. w Grodzisku na też imię.

Skradziono legitymację nauczycielską, wydaną przez Kurat. Warszawskie Adeli Danisowej.

---

c) Spółki wodne i uprawnienia wodne.

Niniejszem podaję do publicznej wiadomości, że Władysław Pawłowski, zam. w Brześciu-Kujawskim w osadzie Topielec, wniósł podanie o wpisanie do księgi wodnej prawa wodnego, utrzymanego w mocy na podstawie art. 252 ust. wodnej, a polegającego na prawie piętrzenia wody na rzece Zgłowiącze dla uzyskania siły napędowej, poruszającej młyn wodny w osadzie Topielec.

Projekt techniczny i objaśnienia (dotyczące zakładu wodnego) są wyłożone do publicznego przeglądu w Starostwie we Włocławku w czasie do dnia 14 kwietnia br. i mogą być przeglądane w godzinach urzędowych.

Podania lub protokularne oświadczenia przeciw udzieleniu pozwolenia na piętrzenie wody, jak również żądanie w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń etc. należy wnosić do Starostwa we Włocławku do dnia 14 kwietnia br. lub w czasie dochodzenia wodno-prawnego na miejscu. Termin dochodzenia wodno-prawnego wyznaczam na dzień 16 kwietnia br. o godz. 15 pp. Punkt zborny przy młynie w osadzie Topielec gm. Brześć Kujawski.

Ostrzegam, że ci, którzy we wskazanym wyżej terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić

Za Wojewodę:
(—) *St. Okulicz.*
Naczelnik Wydziału Administracyjnego.

Warszawa, dnia 24.II.1928 r.
L. AD. 2683/I

W myśl art. 195 ust. 2 Ustawy wodnej z dn. 19.IX. 1922 r. (Dz. U. R. P. 102 poz. 936) podaję do publicznej wiadomości, że właściciel istniejącego młyna wodnego we wsi Babsk gm. Marjanów pow. Rawskiego Teofil Saar wniósł podanie o utrzymanie w mocy na zasadzie art. 252 powołanej ustawy wodnej rzekomo posiadanych przez niego praw wodnych na strumieniu bez nazwy we wsi Babsk, a polegających na piętrzeniu wody dla uzyskania siły napędowej, poruszającej młyn wodny.

Przy obecnym spadzie 2,5 mtr. i normalnej ilości wody 6, 4 m. 3 sec. młyn może uzyskać teoretyczną siłę roboczą na turbinę 16, 5 K. M. na koło zaś 1, 32 K. M.

Projekt techniczny jest wyłożony do publicznej wiadomości w starostwie Rawskiem, pokój № 2 w czasie od dnia 29 lutego do 19 kwietnia 1928 r. włącznie i może być przeglądany w godzinach urzędowych.

Podanie lub protokularne oświadczenia przeciwko utrzymaniu w mocy zgłoszonych praw jak również żądania w sprawie wzniesienia i utrzymania, urządzeń i wypłaty ewentualnych odszkodowań wnosić należy w oznaczonym wyżej czasokresie i miejscu.

Na mocy poruczenia pana Wojewody Warszawskiego z dnia 17 stycznia 1928 r. L. AD. 4029/1/I i udzielonego mi na zasadzie art. 186 ustęp końcowy powołanej ustawy wodnej, termin komisyjnego dochodzenia wyznaczam na dzień 20 kwietnia 1928 r. o godz. 12-ej punkt zborny przy młynie Teofila Saara w Babsku.

Do tego terminu jak również w trakcie samego dochodzenia komisyjnego można wnosić wspomniane wyżej zarzuty i żądania.

Ostrzegam, że osobv zainteresowane, które we wskazanym terminie lub czasie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw utrzymaniu zgłoszonych uprawnień żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania utrzymanych w mocy praw żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Ten sam termin dochodzenia wyznaczam dla innych podań o udzielenie pozwolenia na prawo użytkowania wody przez które mogłoby podlegać ograniczeniom użytkowanie przez Teofila Saara.

Ostrzegam ponadto, że złożone po upływie terminu podania konkurencyjne o udzielenie pozwolenia nie będą rozpatrywane w tem samem postępowaniu.

Starosta:

(—) *G. Orłowski.*

Rawa, dn. 29.II 1928 r.

L. 3045/28

W myśl art. 195 ust. 2 Ustawy wodnej z dnia 19.IX. 1922 r. (Dz. U. R. P. 102 poz. 936) podaję do publicznej wiadomości, że właściciel istniejącego młyna wodnego we wsi Lubania tejże gminy pow. Rawskiego Stefan Takiel wniósł podanie o utrzymanie w mocy na zasadzie art. 252 powołanej ustawy wodnej, rzekomo posiadanych przez niego praw wodnych na strumieniu bez nazwy w folwarku Lubania, a polegających na piętrzeniu wody dla uzyskania siły napędowej, poruszającej młyn wodny.

Przy obecnym spadzie 1,40 mtr, i normalnej ilości wody 9.36 mtr. 3 na sec. młyn może uzyskać teoretyczną siłę roboczą 1,67 K. M.

Projekt techniczny jest wyłożony do publicznej wiadomości w starostwie rawskiem pokój Nr. 2 w czasie od dnia 29 lutego do 25 kwietnia 1928 r. włącznie i może być przeglądany w godzinach urzędowych.

Podania lub protokularne oświadczenia przeciwko utrzymaniu w mocy zgłoszonych praw, jak również żądania w sprawie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty ewentualnych odszkodowań wnosić należy w oznaczonym wyżej czasokresie i miejscu.

Na mocy poruczenia Pana Wojewody Warszawskiego z dn. 21 stycznia 1928 r. L. AD. 4030/I, udzielonego mi na zasadzie art. 186 ustęp końcowy powołanaj ustawy wodnej, termin komisyjnego dochodzenia wyznaczam na dzień 26 kwietnia 1928 r. na godz. 13-tą, punkt zborny przy młynie Stefana Takla w Lubani.

Do tego terminu jak również w trakcie samego dochodzenia komisyjnego można wnosić wspomniane wyżej zarzuty i żądania

Ostrzegam, że osoby zainteresowane, które we wskazanym terminie lub w czasie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw utrzymaniu zgłoszonych uprawnień żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania utrzymanych w mocy praw żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Ten sam termin dochodzenia wyznaczam dla innych podań o udzielenie pozwolenia na prawo użytkowania wody przez które mogłoby podlegać ograniczeniom użytkowanie przez Stefana Takla.

Ostrzegam ponadto, że złożone po upływie terminu podania konkurencyjne o udzielenie pozwolenia nie będą rozpatrywane w tem samem postępowaniu.

Starosta:

(—) *G. Orłowski*

Rawa dn. 29.II.1928 r.

L. 3042.28

W myśl art. 195 ust. 2 Ustawy wodnej z dn. 19.IX. 1922 r. (Dz. U.R.P. 102 poz. 936) podaję do publicznej wiadomości, że właściciel budującego się młyna wodnego we wsi Boguszyce gm. Boguszyce pow. rawskiego, Stanisław Karpiński, wniósł podanie o utrzymanie w mocy, na zasadzie art. 252 powołanej ustawy wodnej, rzekomo posiadanych przez niego praw wodnych na rzece Rawce we wsi Boguszyce, a polegających na piętrzeniu wody dla uzyskania siły napędowej, poruszającej młyn wodny.

Przy spadzie wody 0.65 mtr. i normalnej ilości wody 20 mtr^3 na sec. młyn może uzyskać teoretyczną siłę roboczą 19,9 koni mechanicznych.

Projekt techniczny jest wyłożony do publicznej wiadomości w Starostwie Rawskiem pokój Nr. 2 w czasie od dnia 29 lutego do dn. 3 kwietnia 1928 r. włącznie, i może być przeglądany w godzinach urzędowych.

Podania lub protokularne oświadczenia, przeciwko utrzymaniu w mocy zgłoszonych praw, jakrównież żądania w sprawie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty ewentualnych odszkodowań, wnosić należy w oznaczonym wyżej czasokresie i miejscu.

Na mocy poruczenia Pana Wojewody Warszawskiego z dn. 20 lutego 1928 r. L.AD. 1190/1 udzielonego mi na zasadzie art. 186 ustęp końcowy powołanej ustawy wodnej, termin komisyjnego dochodzenia wyznaczam na dzień 4 kwietnia 1928 r. na godz. 12-tą, punkt zborny przy młynie Karpińskiego w Boguszycach.

Do tego terminu jak również w trakcie samego dochodzenia komisyjnego można wnosić wspomniane wyżej zarzuty i żądania.

Ostrzegam, że osoby zainteresowane, które we wskazanym terminie lub w czasie dochodzenia komisyjnego, nie podniosą przeciw utrzymaniu zgłoszonych uprawnień żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania utrzymanych w mocy praw żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie, lub też odszkodowania, gdyby takie urządzenia dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Ten sam termin dochodzenia wyznaczam dla innych podań o udzielenie pozwolenia na prawo użytkowania wody, przez które mogłoby podlegać ograniczeniom użytkowanie przez Stanisława Karpińskiego.

Ostrzegam ponadto, że złożone po upływie terminu podania konkurencyjne o udzielenie pozwolenia nie będą rozpatrywane w tem semem postępowaniu.

Starosta:

(—) *G. Orłowski.*

Rawa, dn. 29.II.1928 r.

L. 3801/28.

W myśl art. 195 ust. 2 Ustawy wodnej z dn. 19. IX. 1922 r. (Dz. U. R. P. w 102 poz. 936) podaję do publicznej wiadomości, że właściciele istniejącego młyna wodnego w osadzie młynarskiej Lesiew gm. Marjanów pow. rawskiego, Wrzesiński Stanisław i Mantorski Jan, zamieszkali w Lesiewie wnieśli podanie o utrzymanie w mocy, na zasadzie art. 252 powołanej ustawy wodnej rzekomo posiadających przez nich praw wodnych na rzece Białce w osadzie młynarskiej Lesiew, a polegających na piętrzeniu wody dla uzyskania siły napędowej, poruszającej młyn wodny.

Przy obecnym spadzie 2,4 mtr. i normalnej ilości wody 44,8 m^3 sec. młyn ma uzyskać teoretycznie siłę 16. 8 K. M.

Projekt techniczny jest wyłożony do publicznej wiadomości w starostwie Rawskim, pokój Nr. 2 w czasie od dnia 23 lutego do 12 kwietnia 1928 r. włącznie i może być przeglądany w godzinach urzędowych.

Podania lub protokularne oświadczenia przeciwko utrzymaniu w mocy zgłoszonych praw, jakrównież żądania w sprawie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty ewentualnych odszkodowań wnosić należy w oznaczonym wyżej czasokresie i miejscu.

Na mocy poruczenia Pana Wojewody Warszawskiego z dnia 14.I1928 roku L. AD. 3929/I/1, udzielonego mi na zasadzie art. 186 ust. końcowy powołanej ustawy wodnej, termin komisyjnego dochodzenia wyznaczam na dzień 13 kwietnia 1928 r. o godz. 12-ej m. 30 — punkt zborny przy młynie Wrzesińskiego i Mantorskiego w Lesiewie.

Do tego terminu, jak również w trakcie samego dochodzenia komisyjnego można wnosić wspomniane wyżej zarzuty i żądania.

Ostrzegam, że osoby zainteresowane, które we wskazanym terminie lub czasie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw utrzymaniu zgłoszonych uprawnień żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania utrzymanych w mocy praw żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Ten sam termin dochodzenia wyznaczam dla innych podań o udzielenie pozwolenia na prawo użytkowania wody przez które mogłoby podlegać ograniczeniom użytkowanie przez Stanisława Wrzesińskiego i Jana Mantorskiego.

Ostrzegam ponadto, że złożone po upływie terminu podania konkurencyjne o udzielenie pozwolenia nie będą rozpatrywane w tem samem postępowaniu.

Starosta

(—) *G. Ordowski*

Rawa 23. II. 1928 r.

L. 3046/28

W myśl art. 195 ust. 2 Ustawy wodnej z d. 19.IX.1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 936) podaję do publicznej wiadomości, że właściciel istniejącego młyna wodnego w osadzie młynarskiej Młynek, gm. Budziszewice, pow. Rawskiego Gabryel Szwarckopf wniósł podanie o utrzymanie w mocy, na zasadzie art. 252 powołanej ustawy wodnej rzekomo posiadanych przez niego praw wodnych na rzece Piasecznicy w osadzie młynarskiej Młynek, a polegającej na piętrzeniu wody dla usyskania siły napędowej, poruszającej młyn wodny.

Przy obecnym spadzie 2,20 mtr. i normalnej ilości wody 9,72 m^3 sec. młyn ma uzyskać teoretyczną siłę 7,7 K.M.

Projekt techniczny jest wyłożony do publicznej wiadomości w Starostwie Rawskiem, pokój Nr. 2 w czasie od dnia 25 lutego do 26 kwietnia 1928 r. włącznie i może być przeglądany w godzinach urzędowych.

Podania lub protokularne oświadczenia przeciwko utrzymaniu w mocy zgłoszonych praw jak również żądania w sprawie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty ewentualnych odszko-

dowań wnosić należy w oznączonym wyżej czasokresie i miejscu.

Na mocy poruczenia pana Wojewody Warszawskiego z dn. 18.I 1928 r. L. AD. 91/I udzielonego mi na zasadzie art. 186 ustęp końcowy powołanej ustawy wodnej termin komisyjnego dochodzenia wyznaczam na dzień 27 kwietnia 1928 r. o godz. 11 rano punkt zborny przy młynie Szwarckopfa Gabryela.

Do tego terminu, jak również w trakcie samego dochodzenia komisyjnego można wnosić wspomniane wyżej zarzuty i żądania.

Ostrzegam, że osoby zainteresowane, które we wskazanym terminie lub czasie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw utrzymaniu zgłoszonych uprawnień żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania utrzymanych w mocy praw żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Ten sam termin dochodzenia wyznaczam dla innych podań o udzielenie pozwolenia na prawo użytkowania wody, przez które mogłoby podlegać ograniczeniom użytkowanie przez Szwarckopfa Gabryela.

Ostrzegam ponadto, że złożone po upływie terminu podania konkurencyjne o udzielenie pozwolenia nie będą rozpatrywane w tem samem postępowaniu.

Starosta:
(—) *G. Orłowski.*

Rawa, dnia 24.II.1928 r.
L. 3044/28.

W myśl art. 195 ust. 2 Ustawy wodnej z dn 19.IX.1922 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 102, poz. 936) podaję do publicznej wiadomości, że właściciel istniejącego młyna wodnego we wsi Lubochnia, gmina Lubochnia, powiatu rawskiego, Sobczak Wawrzyniec, zamieszkały w Lubochni wniósł podanie o utrzymanie w mocy na zasadzie art. 252 powołanej Ustawy wodnej rzekomo posiadanych przez niego praw wodnych na strumieniu we wsi Lubochnia, a polegających na piętrzeniu wody dla uzyskania siły napędowej, poruszającej młyn wodny.

Przy obecnym spadzie 2,06 mtr. i normalnej ilości wody 5,983 m^3. sec. młyn ma uzyskać teoretycznie siłę 3,80 K.M.

Projekt techniczny jest wyłożony do publicznej wiadomości w Starostwie Rawskiem, pokój Nr. 2 w czasie od dnia 18 lutego do dnia 10 maja 1928 r. włącznie i może być przeglądany w godzinach urzędowych.

Podania lub protokularne oświadczenia przeciwko utrzymaniu w mocy zgłoszonych praw, jak również żądania w sprawie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty ewentualnych odszkodowań wnosić należy w oznaczonym wyżej czasokresie i miejscu.

Na mocy poruczenia Pana Wojewody Warszawskiego z dnia 28.XI.1927 r. L. AD.3476/1/I udzielonego mi na zasadzie art. 186 ustęp końcowy powołanej ustawy wodnej, termin komisyjnego dochodzenia wyznaczam na dzień 11 maja 1928 r. o godz. 12-ej, punkt zborny przy młynie Sobczaka Wawrzyńca.

Do tego terminu, jak również w trakcie samego dochodzenia komisyjnego można wnosić wspomniane wyżej zarzuty i żądania.

Ostrzegam, że osoby zainteresowane, które we wskazanym terminie lub czasie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw utrzymaniu zgłoszonych uprawnień żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania utrzymanych w mocy praw żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Ten sam termin dochodzenia wyznaczam dla innych podań o udzielenie pozwolenia na prawo użytkowania wody, przez które mogłoby podlegać ograniczeniom użytkowanie przez Wawrzyńca Sobczaka.

Ostrzegam ponadto, że złożone po upływie terminu podania konkurencyjne o udzielenie pozwolenia nie będą rozpatrywane w tem samem postępowaniu.

Starosta:
(—) *G. Orłowski.*

Rawa, dnia 23.I.1928 r.
L. 2747/28.

Dnia 23.VIII. 1927 roku wpłynęło do Starostwa w Radzyminie podanie pełnomocnika właścicielki dóbr Jadowskich Elżbiety Kurnatowskiej, zamieszkałych w Jadowie w sprawie piętrzenia wody na rzeczce Ossownicy w stawach Jadowskich właścicielki Elżbiety Kurnatowskiej w celu prowadzenia gospodarstwa rybnego.

Jeden egzemplarz projektu, kosztorysu i sprawozdania technicznego wyłożony jest do wglądu w Starostwie Radzymińskiem do dnia 10 marca 1928 roku, a drugi w urzędzie gminnim w Jadowie do dnia 10 marca 1928 roku.

Dnia 15 marca 1928 roku odbędzie się w folwarku Jadów rozprawa, na którą winni się stawić wszyscy bezpośrednio i pośrednio interesowani w piętrzeniu wody w stawach Jadowskich.

Wszelkie zarzuty i sprzeciwy w sprawie powyższej należy wnieść ustnie na rozprawie z uczestnikami spółki, oraz ustnie lub piśmiennie do Starostwa do dnia 10 marca 1928 roku.

Zainteresowani, którzy w powyższym terminie zarzutów nie wniosą, tracą do nich prawo, a będę mogli tylko dochodzić zwrotu poniesionej szkody.

Starosta:
(—) *T. J. Eytner.*

Radzymin, 8.II. 1928 r.
L. 1947.

W myśl art. 195 pkt. 2 ustawy wodnej z dnia 19.IX.1922 r. (Dz. Ust. № 102, poz. 936) podaję do publicznej wiadomości, że właściciel młyna wodnego we wsi Reszka, gminy Skrzany, pow. gostynińskiego p. Zielke Rudolf, zamieszkały tamże, wniósł podanie o utrzymanie w mocy na zasadzie art. 252 ustawy wodnej rzekomo posiadanych przez niego praw wodnych na rzece Skrwie, polegających na piętrzeniu wody dla uzyskania siły napędowej, poruszającej młyn. Młyn stoi na sztucznym kanale, będącym głównym korytem rzeki Skrwy. Przy obecnym spadzie wody 1.80 m. i normalnej ilości wody 0.50 m.^{3}, sek. młyn ma uzyskać siłę 3,17 KM.

Projekt techniczny wyłożony jest do publicznej wiadomości w Starostwie w Gostyninie w czasie od dn. 6 lutego 1928 r. do dnia 14 marca 1928 r. włącznie i może być przeglądany w godzinach urzędowych.

Podania lub protokularne oświadczenia przeciw utrzymaniu w mocy zgłoszonych praw jak również żądania w sprawie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań wnosić należy w oznaczonym wyżej czasie i miejscu.

Termin komisyjnego dochodzenia w tej sprawie wyznaczam na dzień 14 marca 1928 r. o godz. 9 rano w Reszce, gm. Skrzany, w ciągu którego można również wnosić wspomniane wyżej zarzuty i żądania.

Ostrzegam, że osoby, które w oznaczonym wyżej terminie lub w trakcie samego dochodzenia komisyjnego nie zgłoszą przeciw utrzymaniu zgłoszonych uprawnień wodnych żadnych zarzutów, tracą do nich prowo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania utrzymanych w mocy praw żądać tylko wniesienia i utrzymania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Ten sam termin dochodzenia wyznaczam dla innych podań o udzielenie pozwolenia na prawo użytkowania wody, przez które mogłoby podlec ograniczeniom użytkowanie, wykonywane przez Rudolfa Zielke.

Ostrzegam zarazem, że złożone po upływie terminu podania o udzielenie pozwolenia nie będą rozpatrywane w tem samem postępowaniu.

Starosta:
(—) *B. Grabowski,*

Gostynin, dn. 1 lutego 1928 r.
L. 1282/28.

W myśl art. 195 pkt. 2 Ustawy wodnej z dnia 19.IX.1922 r. (Dz. Ust. Nr. 102, poz. 936,) podaję do publicznej wiadomości, że właściciel młyna wodnego we wsi Przerwa, gm. Skrzany, pow. gostynińskiego p. Jan Lapp, zamieszkały tamże, wniósł podanie o utrzymanie w mocy na zasadzie art. 252 ustawy wodnej rzekomo posiadanych przez niego praw wodnych na rzece Skrwie, polegających na piętrzeniu wody dla uzyskania siły napędowej, poruszającej młyn. Młyn stoi na sztucznym kanale, będącym głównem korytem rzeki Skrwy. Przy obecnym spadzie wody 1.85 m. i normalnej ilości wody 0.40 m.^{3}/ sek. młyn ma uzyskać siłę 6,75 KM.

Projekt techniczny wyłożony jest do publicznej wiadomości w Starostwie w Gostyninie w czasie od dn. 6 lutego 1928 r. do dnia 14 marca 1928 r. włącznie i może być przeglądany w godzinach urzędowych.

Podania lub protokularne oświadczenia przeciw utrzymaniu w mocy zgłoszonych praw, jak również żądania w sprawie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz w sprawie wzniesienia odszkodowań wnosić należy w oznaczonym wyżej czasie i miejscu.

Termin komisyjnego dochodzenia w tej sprawie wyznaczam na dzień 14 marca 1928 r. o godzinie 13-ej w Przerwie, gm. Skrzany, w ciągu którego można również wnosić wspomniane wyżej zarzuty i żądania.

Ostrzegam, że osoby, które w oznaczonym wyżej terminie lub w trakcie samego dochodzenia komisyjnego nie zgłoszą przeciw utrzymaniu zgłoszonych uprawnień wodnych żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania utrzymanych w mocy praw żądać tylko wniesienia i utrzymania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Ten sam termin dochodzenia wyznaczam dla innych podań o udzielenie pozwolenia na prawo użytkowania wody, przez które mogłoby podlec ograniczeniom użytkowanie wykonywane przez Jana Lappa.

Ostrzegam zarazem, że złożone po upływie terminu podania o udzielenie pozwolenia nie będą rozpatrywane w tem samem postępowaniu,

Starosta:
(—) *B. Grabowski,*

Gostynin, dn. 1.II.1928 r.
L. 1281/28.

W myśl art. 195 p. 2 Ustawy wodnej z dnia 19.II.1922 r. (Dz. Ust. Nr. 102 poz. 936) podaje do publicznej wiadomości, że właściciel młyna wodnego we wsi Krzywy Kołek, gm. Duninów, pow. gostynińskiego p. Ida Szymańska, zamieszkała tamże wniosła podanie o utrzymanie w mocy na zasadzie art. 252 ustawy wodnej, rzekomo posiadanych przez nią praw wodnych na rzece Skrwie, polegających na piętrzeniu wody dla uzyskania siły napędowej,

poruszającej młyn. Młyn stoi na sztucznym kanale będącym głównym korytem rzeki Skrwy. Przy obecnym spadzie wody 1,77 m. i normalnej ilości wody 1,55 m.^{3}/sek. młyn ma uzyskać siłę 27,43 KM.

Projekt techniczny wyłożony jest do publicznej wiadomości w starostwie w Gostyninie, w czasie od dnia 6 lutego 1928 r. do dnia 21 marca 1928 r. włącznie i może być przeglądany w godzinach urzędowych. Podpis lub protokularne oświadczenie przeciw utrzymaniu w mocy zgłoszonych praw, jak również żądania w sprawie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań wnosić należy w oznaczonym wyżej czasie i miejscu. Termin komisyjnego dochodzenia w tej sprawie wyznaczam na dzień 21 marca 1928 r. o g. 11-ej w Krzywym Kołku, w ciągu którego można również wnosić wspomniane wyżej zarzuty i żądania.

Ostrzegam, że osoby, które w oznaczonym wyżej terminie lub w trakcie samego dochodzenia komisyjnego nie zgłoszą przeciw utrzymaniu zgłoszonych uprawnień wodnych żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania utrzymanych w mocy praw żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Ten sam termin dochodzenia wyznaczam dla innych podań o udzielenie pozwolenia na prawo użytkowania wody, przez które mogłoby podlec ograniczeniom użytkowanie, wykonywane przez Idę Szymańską.

Ostrzegam zarazem, że złożone po upływie terminu podania o udzielenie pozwolenia nie będą rozpatrywane w tem samem postępowaniu.

Starosta:
(—) *B. Grabowski.*

Gostynin, dn. 1.II,1928 r.
L. 940.

Zgodnie z art. 195, pkt. 2 Ustawy wodnej z dnia 19.IX. 1922 r. (Dz. U. Nr. 102, poz. 936) Starostwo Gostynińskie podaje do wiadomości publicznej, że mieszkańcy wsi Janki, gm. Pacyna pp. Marcin Wypysiński, Józef Ziarkowski, Wojciech Majchrzak, Szczepan Orzechowski, Franciszek Orzechowski, Piotr Tarka, Józef Garstka, Marjanna Jakóbowska, Grzegorz Kowalski, Józef Dubielak, Maciej Garstka, Wawrzyniec Ledzion, Stanisław Majchrzak, Ignacy Cierpikowski, Stanisław Kowalski, Józef Sidwa, Jan Szymański, Zygmunt Sidwa, Franciszek Szymczak, Stanisław Ledzion, Michał Wasiński, Maciej Salamandra, Franciszek Petera, Jakób Górski, Józef Lewandowski, Walenty Rzepka, Jan Ledzion, Feliks Fudała, Jan Tarka, Stanisław Modliborski, Józef Wesołek, oraz ze wsi Słup, gm. Pacyna pp.: Wojciech Wojda, Maciej Garstka, Wawrzyniec Ledzion, Józef Antosiak, Grzegorz Wypych, Jan Flodziński, Feliks Sochacki, Stanisław Kowalski, Marcin Garstka, Łukasz Pijanowski, Stanisław Kowalski, Józef Dubielak, Ignacy Wypych, Adam Pszczółkowski i Grzegorz Siurek przez swych pełnomocników Wawrzyńca Ledziona i Ziarkowskiego Józefa wnieśli podanie do Starostwa w Gostyninie o zezwolenie na utworzenie Spółki Wodnej, celem osuszenia drenami i rowami gruntów ich własność stanowiących. Obszar podlegający meljoracji wynosi dla wsi Janki 190,92 ha, zaś dla wsi Słup 46,53 ha, czyli ogółem 197,45 ha.

Projekt techniczny urządzeń zawiązać się mającej spółki wodnej znajduje się w Starostwie Gostynińskiem i może być przejrzany przez osoby, zainteresowane w sprawie tej spółki.

Również do wymienionego Starostwa, można wnosić podania lub protokularne oświadczenia przeciw udzieleniu pozwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań. Wspomniane wyżej zarzuty i żądania mogą być wznoszone do Starostwa w terminie 4 tygodni, licząc od dnia 10 lutego 1928 r., t. j. od dnia wywieszenia ogłoszenia tego w siedzibie Starostwa. Ci, którzy we wskazanym wyżej terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby urządzenia spółki wodnej nie dały się gospodarczo usprawiedliwić.

Ten sam termin dochodzenia wyznacza się również dla innych podań o udzielenie pozwolenia na prawo użytkowania wody, przez które mogłoby podlec o ograniczeniom użytkowanie, zamierzone przez pierwszych wnioskodawców.

Zarazem ostrzega się, że złożone po upływie terminu podania o udzielenie pozwolenia nie będą rozpatrywane w tem samem postępowaniu.

Starosta:
(—) *B Grabowski.*

Gostynin, dnia 8.II. 1928 r.
L. 2695/28.

Zgodnie z art. 222 p. 4 ustawy wodnej (Dz. U. Nr. 102/22, poz. 936) podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że Starostwo Gostynińskie, opierając się na p. 3 art. 222 tejże ustawy, zatwierdziło statuty następujących spółek wodnych, zalegalizowanych na terenie powiatu Gostynińskiego, a mianowicie:

1) Spółka wodna „Wola Trębska“ z siedzibą w folwarku Wola Trębska, gm. Szczawin— celem przeprowadzenia meljoracji szczegółowej na obszarze 234,45 ha wsi i folw. Wola Trębska, której statut zatwierdzono w dniu 29.X.1927 r.

2) Spółka wodna „Słomkowianka“ z siedzibą w folw. Czarnów, gm. Pacyna — celem przeprowadzenia szczegółowej meljoracji na obszarze 230,42 ha wsi Słomków, Sejkowice, Łada i fol. Czarnów, której statut zatwierdzono w dniu 10.XII.1927 r.

3) Spółka wodna „Dobrobyt“ z siedzibą we wsi Suserz, gm. Szczawin — celem przeprowadzenia szczegółowej meljoracji na obszarze 178,50 ha wsi Suserz i folw. Su-

serz, której statut zatwierdzono w dniu 28.I.1928 r.

Ważniejsze postanowienia wyżej wymienionych statutów są następujące:

Organami spółki są: Zgromadzenie członków, Zarząd spółki i Komisja Rewizyjna, Władzą Nadzorczą spółki jest Starostwo Gostynińskie.

Zebrania Zgromadzenia członków zwołuje Zarząd przynajmniej 1 raz w roku w terminie do końca marca, celem przedłożenia sprawozdania i rachunków z całorocznych wydatków, prócz tego ile razy tego interes spółki wymaga, lub $^1/_3$ część członków spółki tego zażąda pisemnie z podaniem celu.

Do zakresu czynności Zgromadzenia członków należy:

a) wybór przewodniczącego, jego zastępcy i członków zarządu oraz Komisji Rewizyjnej i ich zastępców,
b) zatwierdzenie przedkładanych przez Zarząd rocznych sprawozdań, rachunków, budżetów i bilansów,
c) uchwalenie zmian zasadniczych w istniejących urządzeniach spółki z ich przebudową lub uzupełnienia nowemi budowlami,
d) uchwalenie zmian w statucie spółki,
e) uchwalenie zmian w wykazie członków i nieruchomości, należących do spółki,
f) uchwalenie wstąpienia do innej Spółki Wodnej,
g) uchwalenie wynagrodzeń dla funkcjonarjuszów spółki,
h) uchwalenie rozwiązania spółki i sposoby jej likwidacji.

Starosta:
(—) *B. Grabowski.*

Gostynin 4.II.1928 r.
L. 2517/38.

Orzeczeniem Starostwa Włocławskiego z dn. 22.XII.1927 r. L. 29599/27 został zatwierdzony statut Spółki Wodnej „Sławęcin - Gliznowo“ w Sławęcinie gm. Chodecz powiatu Włocławskiego.

1) Nazwa Spółki, Spółka Wodna „Sławęcin-Gliznowo“ gm. Chodecz,
2) Celem Spółki jest osuszenie drenami i rowami gruntów wsi Teresin - Gliznowo Sławecin Augustopol i maj. Sławęcin należących do 21 właścicieli ogólnej powierzchni 253 ha... a... m^2 na podstawie projektu inżyniera Ryszarda Machera z Kutna, miesiąca września 1927 r.
3) Walne zgromadzenia członków zwoływane będą za pomocą ogłoszeń, wywieszanych u przewodniczącego Spółki, jego zastępcy i u sołtysa wsi w miejscu przeznaczonem do ogłoszeń z podaniem terminu i porządku obrad przynajmniej na tydzień przed terminem zebrania. Protokóły obrad zgromadzenia członków wraz z uchwałami wpisuje się do osobnej księgi protokołów. Każdy protokół podpisuje przewodniczący i członkowie zarządu.
4) Do zakresu czynności walnego zgromadzenia członków należy:
   a) wybór przewodniczącego i członków zarządu oraz komisji rewizyjnej,
   b) uchwalenie na podstawie projektu sposobu i ogólnego planu przeprowadzenia przedsięwzięcia oraz sposobu pokrycia kosztów wykonania i utrzymania w należytym stanie urządzeń spółkowych,
   c) zatwierdzenie przedłożonych przez zarząd rocznych sprawozdań, rachunków, budżetu i bilansu,
   d) ustanawianie wynagrodzeń dla płatnych funkcjonarjuszów Spółki,
   e) uchwalenie zasadniczych zmian w projekcie przy zachowaniu celu spółki, określonego w art. 2-im statutu,
   f) uchwalenie zmian w statucie spółki,
   g) uchwalenie rozwiązania spółki zgodnie z przepisami art. 178 ustawy wodnej oraz sposobu zlikwidowania interesów spółki.

Uchwały walnego zgromadzenia członków spółki, wymienione w punktach d, e, f, g wymagają, dla uzyskania prawomocności, zatwierdzenia władzy nadzorczej.

5) Ogłoszenia dotyczące spółki czynione są w Dz. Urz. Województwa Warsz. oraz według uznania Zarządu w innych pismach. Ogłoszenia podpisuje przewodniczący spółki.

Starosta:
(—) *Olszewski*

Włocławek, dn. 30.I.1928 r.
Z dz. 29599/27.

Orzeczeniem Starostwa Włocławskiego z dn. 21.XII.1927 r. L. 30302/27 został zatwierdzony statut Spółki Wodnej Redecz-Wielki w Redczu Wielkim, gm. Piaski, pow. włocławskiego.

1) Nazwa spółki: Spółka Wodna „Redecz-Wielki”, gm. Piaski.
2) Celem spółki jest osuszenie drenami i rowami gruntów wsi Dąbek, maj. Redecz-Wielki i maj. Dąbie, należących do 9 właścicieli o ogólnej powierzchni 525.39 ha, na podstawie projektu Stoł. Tow. Budowlanego w Warszawie z dnia 8 lipca 1927 r.
3) Walne zgromadzenia członków zwoływane będą za pomocą ogłoszeń, wywieszanych u przewodniczącego spółki, jego zastępcy i u sołtysa wsi w miejscu przeznaczonem do ogłoszeń z podaniem terminu i porządku obrad przynajmniej na tydzień przed terminem zebrania. Protokóły obrad zgromadzenia członków wraz z uchwałami wpisuje się do osobnej księgi protokółów. Każdy protokół podpisuje przewodniczący i członkowie zarządu.
4) Do zakresu czynności walnego zgromadzenia członków należy:

a) wybór przewodniczącego i członków zarządu oraz komisji rewizyjnej,
b) uchwalenie na podstawie projektu sposobu i ogólnego planu przeprowadzenia przedsięwzięcia oraz sposobu pokrycia kosztów wykonania i utrzymania w należytym stanie urządzeń spółkowych,
c) zatwierdzanie przedłożonych przez zarząd rocznych sprawozdań, rachunków, budżetu i bilansu,
d) ustanawianie wynagrodzeń dla płatnych funkcjonarjuszów spółki,
e) uchwalanie zasadniczych zmian w projekcie przy zachowaniu celu spółki, określonego w art. 2-im statutu,
f) uchwalanie zmian w statucie spółki,
g) uchwalanie rozwiązania spółki zgodnie z przepisami art. 178 ustawy wodnej oraz sposobu zlikwidowania interesów spółki.

Uchwały walnego zgromadzenia członków spółki, wymienione w punktach d. e. f. g. wymagają dla uzyskania prawomocności, zatwierdzenia władzy nadzorczej.

5) Ogłoszenia dotyczące spółki czynione są w Dz. Urzęd. Województwa Warsz. oraz według uznania Zarządu w innych pismach. Ogłoszenia podpisuje przewodniczący spółki.

Starosta:
(—) *Olszewski*

Włocławek, dn. 30.I.1928 r.
L. dz. 31175.

Orzeczeniem Starostwa Włocławskiego z dnia 19. XII. 1927 r. L. 21242/27 został zatwierdzony statut Spółki Wodnej „Jasieniec" w Jasieńcu gm. Przedecz powiatu włocławskiego.

1) Nazwa Spółki Sp. Wodna „Jasieniec" gm. Przedecz.
2) Celem Spółki jest osuszenie drenami i rowami gruntów wsi Jasieniec i Nowej-Wsi należących do 3 właścicieli o ogólnej pewierzchni 67.16 ha na podstawie projektu inż. Feliksa Siedlanowskiego zam. w Warszawie z dnia 4. VIII 1927 r.
3) Walne zgromadzenia członków zwoływane będą za pomocą ogłoszeń, wywieszanych u przewodniczącego spółki, jego zastępcy i u sołtysa wsi w miejscu przeznaczonem do ogłoszeń z podaniem terminu i porządku obrad przynajmniej na tydzień przed terminem zebrania. Protokóły obrad zgromadzenia członków wraz z uchwałami wpisuje się do osobnej księgi protokółów. Każdy protokół podpisuje przewodniczący i członkowie zarządu.
4) Do zakresu czynności walnego zgromadzenia członków należy:
a) wybór przewodniczącego i członków zarządu oraz komisji rewizyjnej,
b) uchwalenie na podstawie projektu sposobu i ogólnego planu przeprowadzenia przedsięwzięcia oraz sposobu pokrycia kosztów wykonania i utrzymania w należytym stanie urządzeń spółkowych,
c) zatwierdzanie przedłożonych przez zarząd rocznych sprawozdań, rachunków, budżetu i bilansu,
d) ustanawianie wynagrodzeń dla płatnych funkcjonarjuszów spółki,
e) uchwalanie zasadniczych zmian w projekcie przy zachowaniu celu spółki, określonego w art. 2-im statutu,
f) uchwalanie zmian w statucie spółki,
g) uchwalanie rozwiązania spółki zgodnie z przepisami art. 178 ustawy wodnej oraz sposobu zlikwidowania interesów spółki.

Uchwały walnego zgromadzenia członków spółki, wymienione w punktach d, e, f, g, wymagają, dla uzyskania prawomocności, zatwierdzenia władzy nadzorczej.

5) Ogłoszenia dotyczące spółki czynione są w Dz. Urzęd. Województwa Warsz. oraz według uznania Zarządu w innych pismach. Ogłoszenia podpisuje przewodniczący spółki.

Starosta:
(—) *Olszewski.*

Włocławek, dn. 31, I. 1928 r.
L. dz. 21242/27.

Orzeczeniem Starostwa Włocławskiego z dn. 8.XI. 1927 r. L. 23736/27 został zatwierdzony statut Spółki wodnej, „Biernatki" w Bernatkach gm. Piaski powiatu włocławskiego.

1) Nazwa spółki „Biernatki gm. Przedecz.
2) Celem spółki jest osuszenie drenami i rowami gruntów maj. Biernatki, maj. Kwilno-Koniec i kol. Kłobia należących do 3 właścicieli o ogólnej powerzchni 177.30 ha na podstawie projektu inż F. Siedlanowskiego z Warszawy z maja 1927 r.
3) Walne zgromadzenia członków zwoływane będą za pomocą ogłoszeń, wywieszanych u przewodniczącego spółki, jego zastępcy i u sołtysa wsi w miejscu przeznaczonem do ogłoszeń z podaniem terminu i porządku obrad przynajmniej na tydzień przed terminem zebrania. Protokóły obrad zgromadzenia członków wraz z uchwałami wpisuje się do osobnej księgi protokółów. Każdy protokół podpisuje przewodniczący i członkowie zarządu.
4) Do zakresu czynności walnego zgromadzenia członków należy:
a) wybór przewodniczącego i członków zarządu oraz komisji rewizyjnej,
b) uchwalenie na podstawie projektu sposobu i ogólnego planu przeprowadzenia przedsięwzięcia oraz sposobu pokrycia

kosztów wykonania i utrzymania w należytym stanie urządzeń spółkowych,

c) zatwierdzanie przedłożonych przez zarząd rocznych sprawozdań, rachunków, budżetu i bilansu.

d) ustanawienie wynagrodzeń dla płatnych funkcjonarjuszów spółki.

e) uchwalenie zasadniczych zmian w projekcie przy zachowaniu celu spółki, określonego w art. 2-im statutu.

f) uchwalanie zmian w statucie spółki.

g) uchwalanie rozwiązania spółki zgodnie z przepisami art. 178 ustawy wodnej oraz sposobu zlikwidowania interesów spółki,

Uchwały walnego zgromadzenia członków spółki, wymienione w punk. d, e, f, g, wymagają dla uzyskania prawomocności, zatwierdzenia władzy nadzorczej.

5) Ogłoszenia dotyczące spółki czynione są w Dz. Urzęd. Wojew. Warsz. oraz według uznania Zarządu w innych pismach. Ogłoszenia podpisuje przewodniczący spółki.

Starosta
(—) *Olszewski.*

Włocławek, dn. 30.I.1928. r.
L. dz. 23736/27.

Orzeczeniem Starostwa Włocławskiego z dn. 15.I.1928 r. L. 30303/27 został zatwierdzony statut Spółki Wodnej „Łączewna" w Łączewnej gm. Przedecz powiatu Włocławskiego.

1) Nazwa Spółki Sp. Wodna „Łączewna" gm. Przedecz.

2) Celem Spółki jest osuszenie drenami i rowami gruntów wsi „Łęczewna„ należących do 4 właścicieli o ogólnej powierzchni 59.10 ha na podstawie projektu inż. Feliksa Siedlanowskiego w Warszawie z dn. 4.VIII.1927 r.

3) Walne zgromadzenia członków zwoływane będą za pomocą ogłoszeń, wywieszanych u przewodniczącego spółki, jego zastępcy i u sołtysa wsi w miejscu przeznaczonem do ogłoszeń z podaniem terminu i porządku obrad przynajmniej na tydzień przed terminem zebrania. Protokóły obrad zgromadzenia członków wraz z uchwałami wpisuje się do osobnej księgi protokółów. Każdy protokół podpisuje przewodniczący i członkowie zarządu.

4) Do zakresu czynności walnego zgromadzenia członków należy:

a) wybór przewodniczącego i członków zarządu oraz komisji rewizyjnej,

b) uchwalenie na podstawie projektu sposobu i ogólnego planu przeprowadzenia przedsięwzięcia oraz sposobu pokrycia kosztów wykonania i utrzymania w należytym stanie urządzeń spółkowych,

c) zatwierdzanie przedłożonych przez zarząd rocznych sprawozdań, rachunków, budżetu i bilansu,

d) ustanawianie wynagrodzeń dla płatnych funkcjonarjuszów spółki,

e) uchwalanie zasadniczych zmian w projekcie przy zachowaniu celu spółki, określonego w art. 2-im statutu.

f) uchwalanie zmian w statucie spółki,

g) uchwalanie rozwiązania spółki zgodnie z przepisami art. 178 ustawy wodnej oraz sposobu zlikwidowania interesow spółki.

Uchwały walnego zgromadzenia członków spółki, wymienione w punktach d, e, f, g, wymagają, dla uzyskania prawomocności, zatwierdzenia władzy nadzorczej.

5) Ogłoszenia dotyczące spółki czynione są w Dz. Urzęd. Województwa Warsz. oraz według uznania Zarządu w innych pismach. Ogłoszenia podpisuje przewodniczący spółki.

Starosta:
(—) *Olszewski*

Włocławek, dn. 31.I.1928 r.
L. dz. 30303/27.

Orzeczeniem Starostwa Włocławskiego z dn. 11.X.1927 r. L. 21047/27 został zatwierdzony statut Spółki Wodnej „Nowa-Wieś Smólsk w Smólsku gm. Śmiłowice powiatu Włocławskiego.

1) Nazwa Spółki Nowa Wieś Smólsk,

2) Celem Spółki jest osuszenie drenami i rowami gruntów maj. Smólsk i maj. Nowa-Wieś należących do 2 właścicieli o ogólnej powierzchni 330.32 ha na podstawie projektu Kraj. Tow. Meljoracyjnego w Warszawie z dn. 3.IX.1927 r.

3) Walne zgromadzenia członków zwoływane będą za pomocą ogłoszeń, wywieszanych u przewodniczącego spółki, jego zastępcy i u sołtysa wsi w miejscu przeznaczonem do ogłoszeń z podaniem terminu i porządku obrad przynajmniej na tydzień przed terminem zebrania. Protokóły obrad zgromadzenia członków wraz z uchwałami wpisuje się do osobnej księgi protokółów. Każdy protokół podpisuje przewodniczący i członkowie zarządu.

4) Do zakresu czynności walnego zgromadzenia członków należy:

a) wybór przewodniczącego i członków zarządu oraz komisji rewizyjnej.

b) uchwalenie na podstawie projektu sposobu i ogólnego planu przeprowadzenia przedsięwzięcia oraz sposobu pokrycia kosztów wykonania i utrzymania w należytym stanie urządzeń spółkowych,

c) zatwierdzanie przedłożonych przez zarząd rocznych sprawozdań, rachunków, budżetu i bilansu,

d) ustanawianie wynagrodzeń dla płatnych funkcjonarjuszów spółki,
e) uchwalanie zasadniczych zmian w projekcie przy zachowaniu celu spółki, określonego w art. 2-im statutu,
f) uchwalanie zmian w statucie spółki,
g) uchwalanie rozwiązania spółki zgodnie z przepisami art. 178 ustawy wodnej oraz sposobu zlikwidowania interesów spółki.

Uchwały walnego zgromadzenia członków spółki, wymienione w punktach d, e, f, g, wymagają dla uzyskania prawomocności, zatwierdzenia władzy nadzorczej,

5) Ogłoszenia dotyczące spółki czynione są w Dz. Urzęd. Województwa Warsz. oraz według uznania Zarządu w innych pismach. Ogłoszenia podpisuje przewodniczący spółki.

Starosta:
(—) *Olszewski.*

Włocławek, dn. 30.I.1928 r.
L. dz. 21047/27.

Orzeczeniem Starostwa Włocławskiego z dnia 2.XI.1927 r. L. 23253/27 został zatwierdzony statut Spółki Wodnej, „Dębice" w Dębicach gm. Smiłowica powiatu Włocławskiego.

1) Nazwa Spółki Sp. Wodna „Dębice" gm. Śmiłowica.
2) Celem Spółki jest osuszenie drenami i rowami gruntów maj. Dębice kol. Dębice i wsi Poddębice należących do 21 właścicieli o ogólnej powierzchni 610.83 ha. a na podstawie projektu Kraj. Tow. Meljoracyjnego w Warszawie z dnia 30.VI.1927 r.
3) Walne zgromadzenia członków zwoływane będą za pomocą ogłoszeń, wywieszanych u przewodniczącego spółki, jego zastępcy i u sołtysa wsi w miejcsu przeznaczonem do ogłoszeń z podaniem terminu i porządku obrad przynajmniej na tydzień przed terminem zebrania. Protokuły obrad zgromadzenia członków wraz z uchwałami wpisuje się do osobnej księgi protokułów. Każdy protokuł podpisuje przewodniczący i członkowie zarządu.
4) Do zakresu czynności walnego zgromadzenia członków należy:
   a) wybór przewodniczącego i członków zarządu oraz komisji rewizyjnej
   b) uchwalenie na podstawie projektu sposobu i ogólnego planu przeprowadzenia przedsięwzięcia oraz sposobu pokrycia kosztów wykonania i utrzymania w należytym stanie urządzeń spółkowych,
   c) zatwierdzanie przedłożonych przez zarząd rocznych sprawozdań, rachunków, budżetu i bilansu,
   d) ustanawianie wynagrodzeń dla płatnych funkcjonarjuszów spółki,
   e) uchwalanie zasadniczych zmian w projekcie przy zachowaniu celu spółki, określonego w art. 2-im statutu,
   f) uchwalanie zmian w statucie spółki,
   g) uchwalanie rozwiązania spółki zgodnie z przepisami art. 178 ustawy wodnej oraz sposobu zlikwidowania interesów spółki.

Uchwały walnego zgromadzenia członków spółki wymienione w punktach d, e, f, g, wymagają: dla uzyskania prawomocności, zatwierdzenia władzy nadzorczej.

5) Ogłoszenia dotyczące spółki czynione są w Dz. Urzęd. Województwa Warsz., oraz według uznania Zarządu w innych pismach. Ogłoszenia podpisuje przewodniczący spółki.

Starosta
(—) *Olszewski.*

Włocławek dnia 30. I. 1928 r.
L. Dz. 23253/27

Orzeczeniem Starostwa Włocławskiego z dnia 2.XI. 1927 r. L. 18739/27 został zatwierdzony statut Spółki Wodnej Beszyn - Kowalki w Beszynie gm. Lubień powiatu Włocławskiego.

1) Nazwa Spółki W. Beszyn - Kowalki gm. Lubień.
2) Celem Spółki jest osuszenie drenami i rowami gruntów wsi Kowalki, Sokólec, maj. Beszyn i maj. Siemiony należących do 9 właścicieli o ogólnej powierzchni 287.07 ha na podstawie projektu Stoł. Tow. Budowl. w Warszawie z dnia 24.V.1927 r.
3) Walne zgromadzenia członków zwoływane będą za pomocą ogłoszeń, wywieszanych u przewodniczącego spółki, jego zastępcy i u sołtysa wsi w miejscu przeznaczonem do ogłoszeń z podaniem terminu i porządku obrad przynajmiej na tydzień przed terminem zebrania. Protokóły obrad zgromadzenia członków wraz z uchwałami wpisuje się do osobnej księgi protokółów. Każdy protokół podpisuje przewodniczący i członkowie zarządu.
4) Do zakresu czynności walnego zgromadzenia członków należy:
   a) wybór przewodniczącego i członków zarządu oraz komisji rewizyjnej,
   b) uchwalenie na podstawie projektu sposobu i ogólnego planu przeprowadzenia przedsięwzięcia oraz sposobu pokrycia kosztów wykonania i utrzymania w należytym stanie urządzeń spółkowych,
   c) zatwierdzanie przedłożonych przez zarząd rocznych sprawozdań, rachunków, budżetu i bilansu.
   d) ustanawianie wynagrodzeń dla płatnych funkcjonarjuszów spółki,
   e) uchwalanie zasadniczych zmian w projekcie przy zachowaniu celu spółki, określonego w art. 2-im statutu,
   f) uchwalanie zmian w statucie spółki,
   g) uchwalanie rozwiązania spółki zgodnie z przepisami art. 178 ustawy wodnej o-

raz sposobu zlikwidowania interesów spółki.

Uchwały walnego zgromadzenia członków spółki, wymienione w punktach d, e, f, g, wymagają, dla uzyskania prawomocności, zatwierdzenia władzy nadzorczej.

5) Ogłoszenia dotyczące spółki czynione są w Dz. Urzęd. Województwa Warsz., oraz według uznania Zarządu w innych pismach. Ogłoszenia podpisuje przewodniczący spółki.

Starosta:

(—) *Olszewski.*

Włocławek, dnia 30. I. 1928 r.

L. Dz. 18739/27 r.

Starostwo Płockie w myśl art. 222 punkt. 4 Ustawy Wodnej z dnia 27.XI.22 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 102 poz. 936) podaje do wiadomości publicznej, że zatwierdziło statuty niżej wymienionych Spółek Wodnych, działających na terenie powiatu Płockiego.

1-o Spółka wodna „Kozłowo" z siedzibą w folw. Cieszewko, gm. Drobin, zawiązana na podstawie uchwały jednomyślnej.

Celem Spółki jest przeprowadzenie meljoracji szczegółowej w gminie Drobin; w folw. Nagórki Dobrskie, Cieszewko, w gm. Majki: w folw. Kozłowo i we wsi Kozłówko, według projektu, sporządzonego przez Krajowe Towarzystwo Meljoracyjne w Warszawie.

Powierzchnia gruntów dla meljoracji wynosi ogółem 327,27 ha. Statut Spółki zatwierdzony został orzeczeniem Starostwa Płockiego z dnia 28.XII.1927 r. L. 37267.

2-o Spółka Wodna „Drobin" z siedzibą w os. Drobin, zawiązana na podstawie uchwały jednomyślnej.

Celem Spółki jest przeprowadzenie meljoracji szczegółowej w gminie Drobin: tereny należące do mieszkańców os. Drobin, wsi Kąklewa i Kuchary, według projektu sporządzonego przez inż. Franciszka Olsztyńskiego, w Warszawie, Kredytowa 16.

Powierzchnia gruntów dla meljoracji wynosi ogółem 118.90 ha. Statut Spółki zatwierdzony został orzeczeniem Starostwa Płockiego z dn. 11 lutego 1928 r. L. 1578.

3-o Spółka Wodna „Mąkolin — Archutowo" z siedzibą w Mąkolinie, zawiązana na podstawie uchwały jednomyślnej.

Celem Spółki jest przeprowadzenie meljoracji szczegółowej w gm. Mąkolin: wsi Mąkolin i gm. Święcice: wsi Święcice i Archutowo. Statut Spółki zatwierdzony został orzeczeniem Starostwa Płockiego z dnia 11 lutego 1928 r. L. 4381.

Ważniejsze postanowienia statutów powższych spółek wodnych są następujące:

Organami Spółki są: a) walne zgromadzenie członków, b) zarząd Spółki, c) przewodniczący zarządu, d) komisja rewizyjna.

Władzą nadzorczą Spółki Wodnej jest Starostwo Płockie. Walne zgromadzenie członków zwołuje zarząd w razie potrzeby lub na pisemne żądanie 1/3 członków, a przynajmniej jeden raz do roku, najdalej do końca lutego, w celu przedłożenia sprawozdania i rachunków z wykonanych robót, bilansu oraz preliminarza budżetowego.

Do zakresu czynności zgromadzenia członków spółki należy:

a) Wybór przewodniczącego i członków zarządu oraz komisji rewizyjnej, b) uchwalenie na podstawie projektu sposobu i ogólnego planu przeprowadzenia przedsięwzięcia oraz sposobu pokrywania kosztów wykonania i utrzymania w należytym stanie urządzeń spółkowych, c) zatwierdzenie przedłożonych przez zarząd rocznych sprawozdań rachunków, budżetu i bilansu, d) ustanowienie wynagrodzeń dla płatnych funkjonarjuszów spółki, e) uchwalenie zasadniczych zmian w projekcie przy zachowaniu celu spółki, f) uchwalenie zmian w statucie spółki, g) uchwalenie rozwiązania spółki zgodnie z przepisami art. 178 Ust. Wodnej, oraz sposobu zlikwidowania interesów Spółki. Uchwały walnego zgromadzenia członków spółki, wymienione w punk. d, c, f, g, wymagają dla uzyskania prawomocności zatwierdzenia Władzy Nadzorczej. Zwołanie Walnego Zgromadz. członków wraz z podaniem terminu i porządku obrad musi być ogłoszone przynajmniej na tydzień przed terminem zebrania; również na tydzień naprzód obowiązany jest powiadomić pisemnie przewodniczący zarządu Władzę Nadzorczą o zwołaniu Zgromadzenia członków z podaniem terminu i porządku obrad.

Ogłoszenie, dotyczące Spółki, a mające na celu powiadomienie o danym przedmiocie szerszego ogółu, czynione są w Dzienniku Urzędowym Województwa Warszawskiego i według uznania zarządu — w innych pismach.

Ogłoszenia podpisuje przewodniczący Spółki.

Starosta:

w/z (—) *Staszewski*

Płock dn. 13.II 1928 r.

L. 4602.

Wezwanie do składania ofert.

9 Okręgowa Składnica Uzbrojenia w Brześciu n/B. zamierza oddać w drodze nieograniczonego przetargu publicznego na podstawie porównawczego zestawienia cen dostawy około 3.000 kg. szmat lnianych lub bawełnianych z dostawą do 9 Okręgowej Składnicy Uzbrojenia w Brześciu n/B. Twierdza loco franco w terminie do dni 14-tu od dnia zawarcia umowy.

Szmaty winny odpowiadać następującym warunkom:

1) Winne być płókane, 2) Dezynfekowane, i 3) białe.

Wymaganym jest podanie cen za 1 kg. na każdy gatunek osobno.

Oferty na części tej dostawy są niedopuszczalne.

Oferty wpłynąć muszą do 9 Okręgowej Składnicy Uzbrojenia w Brześciu n/B. w kopertach zalakowanych z napisem „Oferta na szmaty", najpóźniej do dnia 5. III. 1928 r. do godziny 11 rano., w którym to terminie rozpocznie się rozprawa ofertowa i nastąpi Komisyjne otwarcie ofert.

Oferty złożone po upływie tego terminu nie będą wogóle uwzględniane.

Treść uchwały Komisji przetargowej, podana zostanie do wiadomości oferentów, bezpośrednio po ukończeniu przetargu ofertowego, uwiadomienie zaś o ewentualnem przyjęciu ich ofert, zostanie im przesłane bezzwłocznie po wyrażeniu decyzji co do oddania niniejszej dostawy przez Szefa Artylerji i Uzbrojenia O. K. IX.

Wysokość wadjum ustala się na 3% zaoferowanej dostawy, licząc wedle cen podanych w ofercie, — wysokość zaś kaucji na 5% wartości przyznanej dostawy, licząc wedle cen ustalonych w umowie.

Tak wadjum jakoteż kaucję składać należy do Kasy Skarbowej w tej miejscowości, gdzie oferent zamieszkuje, ewentualnie w Kasie Skarbowej w Brześciu n/B. lub przed rozpoczęciem przetargu na ręce przewodniczącego Komisji przetargowej.

Dla niniejszego przetargu obowiązujące są następujące przepisy:

1) zestawienie warunków ogólnych obowiązujących przy dostawach wojskowych załącznik Nr. 1, do przepisów służbowych 0-10/22.
2) urzędowy wzór oferty, którego użycie jest obowiązujące.
3) Przepisy o warunkach obowiązujących przy składaniu ofert na dostawy wojskowe załącznik Nr. 4, do przepisów służbowych 0-10/22.
4) Zestawienie warunków specjalnych obowiązujących przy dostawie szmat.

Przepisy, druki i t. p. wyłożone będą do przeglądu oferentów począwszy od dnia 20. II. 1928 r. w obowiązujących godzinach urzędowych we wszystkich Szefostwach Artylerji i Uzbrojenia, wszystkich Okr. Korp.

Ewentualnych dodatkowych informacji zasięgnąć można codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt w godzinach urzędowych w 9 Okręgowej Składnicy Uzbrojenia w Brześciu n/B. — Twierdza, Wyspa Lotnicza, budynek Nr. 242.

Władza wojskowa zastrzega sobie w zupełności prawo oceny i wyboru przedłożonych ofert.

wz. Kierownik 9 Okr. Skł. Uzbr.

(—) *Puchalski kpt.*

Brześć n/B., dn. 17. II. 1928 r.

Na podstawie § 10 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 44/27 r. poz. 390) w sprawie trybu sprzedaży gospodarstw wzorowych utworzonych przy parcelacji nieruchomości ziemskich, przeprowadzonej przez Okręgowe Urzędy Ziemskie.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie ogłasza, że w dniu 14 (czternastego) kwietnia b.r. o godz. 10 rano w lokalu Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Warszawie przy ul. Aleja Ujazdowska Nr. 7 odbędzie się w drodze konkursu ofert przetarg na gospodarstwa wzorowe (ośrodki) utworzone przy parcelacji majątków państwowych a mianowicie.

I) Złaków Kościelny w pow. łowickim, położony w odległości 6 klm od st. kol. Jackowice obszar 43.2278 ha; cena wywoławcza objektu łącznie z zabudowaniami oraz zasiewami ozimemi wynosi 121.700 zł.;

II. Gralowo w pow. płońskim położony w odległości 7 klm. od stacji kol. Raciąż obszar 60 ha; cena wywoławcza objektu łącznie z zabudowaniami i zasiewami 138.600 zł.;

III. Draganie w pow. płockim; położony w odległości 6 klm. od stacji kol. i m. pow. Płock obszar 34 ha; cena wywoławcza objektu łącznie z budynkami i zasiewami 62.600 zł.;

IV. Chodkowo w pow. płockim; położony w odległości 25 klm. od stacji kol. Płock obszar 34 ha; cena wywoławcza objektu łącznie z budynkami 72.700 zł. Objęcie w posiadanie gospodarstw w Złakowie Gralewie i Dragoniu nastąpi po przetargu, zaś gospodarstwa w Chodkowie od dnia 1/VII—28 r. z zastrzeżeniem dla dotychczasowego dzierżawcy prawa sprzętu plonu i użytkowania połowy budynków do 31/XII—1928 r.

Do udziału w przetargu dopuszczeni będą dotychczasowi dzierżawcy parcelowanych majątków i zawodowo wykształceni rolnicy nie będący właścicielami samodzielnych gospodarstw rolnych, którzy ukończyli średnią lub wyższą szkołę rolniczą lub ogrodniczą albo też szkołę rolniczą lub ogrodniczą niższą, lecz przynajmniej przez 5 lat gospodarowali z dobrym wynikiem w jednostkach gospodarczych o typie zbliżonym do objektu stanowiącego przedmiot przetargu.

Stawający do przetargu winni zobowiązać się:

1) do utrzymania przynajmniej w dotychczasowym stanie istniejących na ośrodku trwałych zabudowań,

2) osobiście zarządzać gospodarstwem wzorowem,

3) do wpłacenia w ciągu dni 7-miu po wykonalności przetargu najmniej 25% ofiarowanej ceny tytułem zadatku przewidzianego w art. 72 ustawy z dnia 28.XII—1925 r. o wykonaniu reformy rolnej.

4) do złożenia wadjum przetargowego w wysokości 10% ogłoszonej wyżej ceny wywoławczej sprzedawanego gospodarstwa.

Zgłaszający się do udziału w przetargu winni przed ogłoszonym wyżej terminem złożyć w Okręgowym Urzędzie Ziemskim w Warszawie w opieczętowanej kopercie oświadczenie jaką najwyższą cenę ofiarowują za sprzedawane gospodarstwo Na kopercie winien być napis oferta na nabycie gospodarstwa wzorowego . . . . w pów. . . .

Do oferty winny być dołączone:

a) dokumenty stwierdzające, że stawający do przetargu należy do dzierżawców parcelowanych majątków lub zawodowo wykształconych rolników,

b) deklaracja że nie jest właścicielem samodzielnego gospodarstwa rolnego, lub że zobowiązuje się do sprzedania posiadanego gospodarstwa,

c) zobowiązania podane wyżej pod 1, 1, 2, 3,

d) dowód złożenia wadjum w Kasie Skarbowej gotówką lub w papierach wartościowych wyszczególniony w Obwieszczeniu Ministra Skarbu z dnia 19.I—28 r. (Monitor Polski z dn. 27.I—28).

e) dowód ewent. udziału w pracy społecznej, zwłaszcza w dziedzinie rolniczej,

f) dowód obywatelstwa polskiego.

Prezes:
(—) *Rosłoniec*

Okręgowego Urzędu Ziemskiego
w Warszawie.

PRZETARG NA DOSTAWĘ KAMIENIA.

Kierownictwo przebudowy dróg państwowych pod Warszawą ul. Widok 5 ogłasza przetarg na dostawę ca 21750 tonn kamienia polnego brukowca, kamienia łamanego granitu i polnego na szaber.

Bliższe szczegóły przetargu ogłoszone zostały w Nr. 33, 34 i 35 Monitora Polskiego z dn. 10, 11 i 13.II r. b.

Kierownik przebudowy dróg państwowych
pod Warszawą

Inżynier (—) *Antoni Łaguna.*

Warszawa, w lutym 1928 r.

Dyrekcja Dróg Wodnych w Warszawie ogłasza publiczny przetarg na dostawę dwu tysięcy m^3 kamienia polnego 20 cm. grubości do robót brukarskich w porcie pod Saską Kępą w Warszawie.

Kamień dostarczony ma być w terminie do dnia 24 marca 1928 r. i na plac budowy portu w Warszawie, Praga ul. Zamoyskiego № 2 i ułożony w foremne figury, dogodne dla obmiaru.

Oferty na dostawę pełnej, lub też częściowej ilości kamienia wraz dowodem złożenia w Rachubie Dyrekcji wadjum w wysokości 5% przetargowej kwoty składać należy w zapieczętowanych kopertach z napisem: „Oferta do przetargu na dostawę kamienia polnego do robót brukarskich w porcie pod Saską Kępą w Warszawie w biurze podawczem Dyrekcji w Warszawie przy ul. Jasnej Nr. 10 do godz. 12 dn. 29 lutego 1828 r.

Otwarcie kopert z ofertami nastąpi w biurze Dyrekcji dnia 29 lutego 1928 r. o godz. 12-ej.

Warunki przetargowe są do przejrzenia i odpisania w biurze Dyrekcji w godzinach urzędowych.

Dyrekcja zastrzega sobie wybranie oferty niezależnie od wysokości i podanych w ofercie cen, względnie rozpisanie nowego przetargu bez podania powodów.

Dyrekcja Dróg Wodnych w Warszawie ogłasza powtórny publiczny przetarg na dostawę dwu tysięcy pięciuset m^3 kamienia polnego 20 cm. grubości do robót brukarskich w porcie pod Saską Kępą w Warszawie.

Kamień dostarczony ma być w terminie do dnia 1 czerwca 1928 r. na plac budowy portu w Warszawie, Praga ul. Zamoyskiego № 2 i ułożony w foremne figury, dogodne dla obmiaru.

Oferty na dostawę pełnej, lub też częściowej ilości kamienia wraz z dowodem złożenia wadjum w wysokości 5% przetargowej kwoty składać należy w zapieczętowanych kopertach z napisem: „Oferta do przetargu na dostawę kamienia polnego do robót brukarskich w porcie pod Saską Kępą w Warszawie“ w biurze podawczem Dyrekcji w Warszawie przy ul. Jasnej Nr. 10 do godz. 12 dn. 12 marca 1928 roku.

Otwarcie kopert z ofertami nastąpi w biurze Dyrekcji tegoż dnia o godz. 12-ej.

Warunki przetargowe są do przejrzenia i odpisania w biurze Dyrekcji w godzinach urzędowych.

Dyrekcja zastrzega sobie wybranie oferty niezależnie od wysokości i podanych w ofercie cen.

---

a) Na zasadzie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118/1924, poz. 1069) i Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych wydanego w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu z dnia 13 Marca 1925 r. o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 35/1925, poz. 239) została założona gminna Kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą w Dąbrowicach,

b) kapitał zakładowy Kasy ustalono w sumie zł. 2.000.

c) kasa może zaciągnąć zobowiązania do 20-krotnej wysokości kapitałów zakładowego i zasobowego Kasy.

Nr. 274.

W myśl § 11 Rozporządzenia Ministra robót Publicznych z dnia 12 kwietnia 1927 r. w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie udzielania uprawnień do prowadzenia (kierownictwa) robót budowlanych na obszarze województw: warszawskiego, lubelskiego, łódzkiego, kieleckiego, białostockiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego i wileńskiego zawiadamia się, że egzamin, przewidziany dla kandydatów, ubiegających się o uprawnienia budowlane na podstawie § 6 powołanego wyżej rozporządzenia, odbędzie się w Ministerstwie Robót Publicznych w czasie między 10-tym a 24-tym marca 1928 r.

Bliższe szczegóły, co do lokalu, dnia i godziny rozpoczęcia egzaminu pisemnego lub ustnego, będą kandydatom dopuszczonym do egzaminu podane pisemnie.

Wydział Hipoteczny Sądu Okręgowego w Płocku obwieszcza, że do pierwiastkowej regulacji hipoteki na nieruchomość miejską, położoną w mieście Płocku przy ul. Misjonarskiej, której nadano Nr. 507, obejmującą ogólnej powierzchni 9253 mtr. kw. czyli 1 mórg 195 prętów kw., należącą do Gminy Wyznaniowej Żydowskiej w Płocku, wyznaczony został termin na dzień 15 lutego 1929 r. w którym to dniu powinni się zgłosić do tegoż Wydziału Hipotecznego wszyscy zainteresowani osobiście, lub przez pełnomocników, szczególnie i oficjalnie do tego upoważnionych i zameldować swoje prawa pod skutkami następstw, przewidzianych w art. 154 Ust. Hip. 1818 r.

Nr. 139.

KOMUNIKAT.

Pomorski Związek Ogrodników Produkujących urządza w Toruniu w czasie od 28 lipca do 4 października 1928 r. WIELKĄ WYSTAWĘ POMORSKĄ OGRODNICZO-PRZEMYSŁOWĄ, która ma przedstawić wyczerpująco wszelkie hodowle i przemysł ogrodniczy we wszystkich jego gałęziach.

Celem Wystawy jest: 1) Zobrazowanie stanu ogrodnictwa pomorskiego i zapoznanie szerokich warstw publiczności z naszą rodzimą produkcją ogrodniczą w różnych jej przejawach. 2) Nawiązanie stosunków handlowych w kraju i zagranicą oraz wskazanie źródeł zakupu i zbytu. 3) Pobudzenie szerokich mas społeczeństwa do konsumpcji produktów ogrodniczych krajowych i zaniechania używania produktów zagranicznych.

Wszelkich informacji udziela Komitet Wystawy w Toruniu, ul. Bydgoska 27, ogród Botaniczny.

Tłoczono z polecenia WOJEWODY WARSZAWSKIEGO.

Druk. „LECH", Koszykowa 33, tel. 403-66.